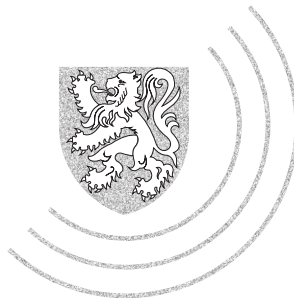

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

4 maart 2004

ONTWERP VAN DECREET

tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel “Strategische adviesraad” en tot wijziging van diverse andere decreten

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	49
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.....	67
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	83
Advies van de Raad van State.....	105
Ontwerp van decreet	113

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE SITUERING EN TOELICHTING**1. Drievoudig opzet**

Dit ontwerpdecreet moet leiden tot een vernieuwde strategische adviesraad voor het milieudomein, waarin de relevante krachten van het middenveld evenals de nodige deskundigen zullen zetelen.

Dit ontwerpdecreet past aldus in een drievoudig opzet : (1) het proces inzake “*Beter Bestuurlijk Beleid*”, (2) een herschikking binnen het strategisch milieuadvies en tot slot (3) de uitvoering van het zgn. Verdrag van Aarhus.

a) Beter Bestuurlijk Beleid

In haar regeerakkoord had de Vlaamse regering de fundamentele beleids optie genomen om werk te maken van een grondige bestuurlijke vernieuwing. Ter uitvoering van deze optie werden in de zogenaamde verklaring van Leuven van 19 februari 2000 een aantal belangrijke afspraken en principes voor de reorganisatie van het Vlaamse overheidsapparaat vastgelegd. Die werden door de Vlaamse regering verder uitgewerkt, mede op basis van het rapport van 21 december 2000 van de bijzondere commissarissen, belast met de reorganisatie van het Vlaams overheidsapparaat.

In het kader van deze operatie Beter Bestuurlijk Beleid besliste de Vlaamse regering op 19 januari 2001 om, in het verlengde van de herstructurering van de Vlaamse administratie en de Vlaams openbare instellingen, ook een herstructurering van het bestaande advies- en overlegstelsel door te voeren. Concreet werden een aantal essentiële beginselen inzake strategische beleids advisering verankerd in het decreet tot regeling van de strategische adviesraden, dat op 9 juli 2003 in het Vlaams Parlement werd goedgekeurd en op 18 juli door de Vlaamse regering werd bekrachtigd en afgekondigd. Het decreet bevat een aantal generieke regels met betrekking tot de oprichting, de taakomschrijving, de organisatie en de werkwijze van strategische adviesraden, alsook met betrekking tot de programmering van de werkzaamheden en de verslaggeving.

Op grond van artikel 20 van het decreet van 18 juli 2003 wordt nu ook een ontwerp van (her)oprichtingsdecreet met betrekking tot een strategische adviesraad voor het milieudomein voorgelegd. Hierbij werd uitgegaan van de bepalingen van voornoemd decreet van 18 juli 2003 en van een model dat op basis van dat kaderdecreet voorbereid werd.

b) Herschikking van het strategisch milieuadvies is aangewezen

Voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur komt deze hervorming op het gepaste moment. De MiNa-Raad – die voor het milieudomein kan gelden als de strategische adviesraad *avant la lettre* – is immers ongeveer een decennium oud. Tijdens dit decennium zijn het milieubeleid, de milieuproblematiek alsook het draagvlak voor milieubeleid van karakter veranderd. Deze ontwikkelingen hebben hun weerslag gehad op de werkzaamheden in de MiNa-Raad, zonder dat daar evenwel een structurele aanpassing tegenover kon worden gesteld. Daarom is voor de MiNa-Raad het moment aangebroken om in functie van de veranderde omstandigheden zelf een grondige evaluatie en wijziging te ondergaan.

Ook voor de andere aan het milieudomein verbonden instanties met strategisch-adviserende bevoegdheden – niet in het minst de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Riviervisserij en de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek – geldt dat de veranderingen in het milieudomein op zich al aanleiding kunnen vormen tot een grondige evaluatie en bijstelling. Met name dient zich er een grotere integratie aan tussen de verschillende (deel)beleidsvelden binnen het milieudomein – deze integratie heeft een weerspiegeling op het vlak van de strategische adviesverlening.

c) Verdrag van Aarhus

Bij decreet van 6 december 2002 heeft het Vlaams Parlement ingestemd met het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, en de bijlagen I en II, ondertekend te Aarhus op 25 juni 1998. In artikel 8 van dit verdrag wordt bepaald (hierna Engelstalig citaat omdat alleen de Engelse, Franse en Duitse teksten authentiek zijn) : “*Each Party shall strive to promote effective public participation at an appropriate stage, and while options are still open, during the preparation by public authorities of executive regulations and*

other generally applicable legally binding rules that may have a significant effect on the environment. To this end, the following steps should be taken (a) time-frames sufficient for effective participation should be fixed ; (b) draft rules should be published or otherwise made publicly available ; and (c) the public should be given the opportunity to comment, directly or through representative consultative bodies. The result of the public participation shall be taken into account as far as possible". Het Verdrag zelf is er op gericht *"to contribute to the protection of the right of every person of present and future generations to live in an environment adequate to his or her health and well-being ..."* (Verdrag, artikel 1).

De hervorming en heroprichting van de strategische milieuadviesraad dient aldus te passen in de filosofie van dit Verdrag van Aarhus : er is, met het oog op een mensenrecht op gezond leefmilieu en een bepaalde levenskwaliteit, nood aan inspraak inzake alle voornemens tot regulering of wetgeving die een betekenisvolle impact op het milieu kunnen hebben ; deze inspraak dient tijdig te gebeuren, i.e. op het moment dat de opties nog open zijn ; met het oog op de inspraak moeten de relevante documenten openbaar gemaakt worden of overhandigd worden ; de inspraak dient direct open te staan voor de publieke opinie of dient te gebeuren via vertegenwoordigende organen die stelling kunnen innemen. Doordat een strategische adviesraad voor milieu leidt tot intrinsiek overleg tussen de vertegenwoordigers van de diversie maatschappelijke groeperingen en actoren, ontstaat er inspraak : een voorafgaande toetsing van de beleidsvoornemens aan de visies van de betrokken groepen. In dat opzicht dient de strategische adviesraad het inspraakapparaat te versterken – inspraakapparaat dat daarnaast bestaat uit openbaar onderzoek, overleg en andere specifieke inspraak-regelingen.

2. Werkwijze en structuur

a) *Overeenstemming met het kader geboden door Beter Bestuurlijk Beleid*

Artikel 20 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden stelt dat de bepalingen van dat decreet toepassing zullen vinden op alle strategische adviesraden die worden opgericht na inwerkingtreding van dit decreet, en dat de adviesorganen die bestaan op het ogenblik van dit decreet zullen *afgeschaft* of *aangepast* worden om te voldoen aan dit decreet. Om aldus tot een vernieuwde adviesraad voor o.m. het beleidsdomein

Leefmilieu en Natuur te komen, zijn er drie oplossingsrichtingen denkbaar :

- ofwel worden alle bestaande adviesraden in een domein eenvoudigweg afgeschaft en wordt er als het ware *met één artikel* een nieuwe adviesraad opgericht, waarbij verwezen wordt naar het kaderdecreet en waarbij er voor het overige een naam gegeven wordt aan de aldus tot stand gekomen adviesraad – in deze oplossing is een-vormigheid met de algemene regeling van de strategische adviesraden gegarandeerd, maar wordt geen recht gedaan aan en geen informatie verschaft over de specificiteit van de respectievelijke beleidsdomeinen ;
- ofwel worden alle bepalingen in decreten en uitvoeringsbesluiten die verband houden met de in het beleidsdomein bestaande adviesraden, behouden als uitgangspunt, maar worden deze bepalingen stuk voor stuk gewijzigd zodat ze conform zouden zijn met het kaderdecreet – in deze oplossing wordt recht gedaan aan de specificiteit en wordt informatie verschaft, maar hier is de eenvormigheid niet gegarandeerd en is de wijzigingsoperatie bovendien niet eenvoudig ;
- ofwel worden alle bestaande adviesraden in een domein afgeschaft en wordt de nieuwe domeinraad via een oprichtingsdecreet *"van nul af aan"* heropgebouwd en beschreven – in deze oplossing wordt recht gedaan aan de specificiteit van het domein, wordt informatie verschaft over de regeling van het domein, en is er een enkelvoudige tekst als eindresultaat.

Op 6 december 2002 koos de Vlaams regering in principe en voor alle domeinen voor de derde oplossing. Er werd met name een model van voorontwerp opgemaakt, op basis waarvan de oprichtingsdecreten van de strategische adviesraden geredigeerd zouden kunnen worden. Dit model werd op 10 juli 2003 aangepast aan het decreet tot regeling van strategische adviesraden, dat immers de dag ervoor gestemd geworden is in het Vlaams Parlement. Voorliggend ontwerp van decreet is groten-deels opgemaakt op grond van dit model.

Vanzelfsprekend was het in principe ook mogelijk geweest om voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur via voorliggend decreet grondig af te wijken van het kaderdecreet en van het model van voorontwerp, vermits een later decreet steeds kan afwijken van een vorig decreet. Dit zou inhoudelijk evenwel niet stroken met de gestelde beginselen inzake Beter Bestuurlijk Beleid, en overigens als handelswijze geen uiting zijn van behoorlijk be-

stuur. Bovendien is het een nevendoelstelling van de herstructurering van het adviesradenlandschap om er een bepaalde mate van eenvormigheid in aan te brengen over de grenzen van de domeinen heen. Afwijkingen van het kaderdecreet op de strategische adviesraden hierna zullen dus slechts bij uitzondering voorgesteld kunnen worden, en dit dan nog voor zover het te verantwoorden is op grond van de specificiteit van het beleidsdomein.

b) Aanbouwdecreet aan het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (verder DABM genoemd) is een aanbouwdecreet en bevat op dit moment reeds onderdelen inzake o.m. de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid, de milieuplanning en milieukwaliteitsnormen, de bedrijfsinterne milieuzorg en de milieueffect- en de veiligheidsrapportage. De structuur van het DABM-project doet zich thans als volgt voor :

Titel I. Algemene bepalingen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Hoofdstuk 2. Doelstellingen en beginselen

Titel II. Besluitvorming en inspraak

Hoofdstuk 1. Milieuplanning

Hoofdstuk 2. Milieukwaliteitsnormen

Titel III. Bedrijfsinterne milieuzorg

Titel IV. Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Titel V. Bronnenbeheersing

Titel VI. Milieueffingen

Titel VII. Erkenningen

Titel VIII. Handhaving en veiligheidsmaatregelen

Titel IX. Het milieubeleidsregister

Titel X. Agentschappen

Enkel de eerste vier titels zijn nu reeds van kracht – voor de andere titels is de voorbereiding ver gevorderd. Om redenen van overzichtelijkheid, toegankelijkheid en consistentie van de milieuregeling wordt voorgesteld om het decreet betreffende de strategische adviesraad voor het beleidsdomein

Leefmilieu en Natuur te vatten in een nieuwe titel, met name “*Titel XI. Strategische advisering*”.

3. Principes inzake de herstructurering van de strategische adviesraad voor leefmilieu

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat leidde tot het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) – nr. 1, pp. 3-6) worden een aantal principes vooropgesteld, die bepalend zijn voor het adviesradenlandschap van de toekomst :

- adviesverlening en overleg blijven te allen tijde ondergeschikt aan het primaat van de politiek ;
- adviesverlening en overleg worden vanuit functioneel opzicht opgevat als twee verschillende zaken ;
- er wordt gekozen voor strategische adviesraden : adviesraden hebben een brede opdracht inzake strategische beleidskwesties maar behandelen in principe geen operationele zaken ;
- er wordt uitgegaan van één strategische adviesraad per homogeen beleidsdomein ;
- zowel de rol en de waarde van het maatschappelijk middenveld als de inbreng van onafhankelijke experts worden erkend ;
- om de onafhankelijkheid van de strategische adviesraden te beklemtonen wordt er o.m. rechtspersoonlijkheid aan toegekend.

Deze principes worden in voorliggend ontwerp gehandhaafd. In de hierna volgende luiken van de toelichting worden ze uiteengezet ; zo nodig wordt gespecificeerd wat er voor het milieudomein toegevoegd moet worden met het oog op een functionele strategische adviesraad voor het milieubeleid.

a) Het principe van het primaat van de politiek

Praktisch gesproken leidt het principe van het primaat van de politieke besluitvorming er toe dat de figuur van de “bindende advisering” – een *contradictio in terminis* – afgeschaft wordt. Dit heeft geen opvallende gevolgen voor strategische advisering in het milieudomein.

Meer algemeen is de consequentie dat het adviesstelsel als geheel moet bijdragen tot de slagkracht van de Vlaamse overheid. Het is dan ook aan de beleidsverantwoordelijken om het juiste evenwicht

te vinden tussen enerzijds maatschappelijke draagvlakverwerving en anderzijds doortastend overheidsoptreden. Met het voorliggend ontwerpdecreet wordt dit evenwicht gevonden voor het milieudomein.

b) Het principe van scheiding tussen advies en overleg

Advisering en overleg zijn beide vormen van kennisinbreng in en participatie aan de besluitvorming. In de memorie van toelichting bij het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) – nr. 1, p. 3) wordt gesteld dat adviesverlening en overleg functioneel twee verschillende zaken zijn, en dat er niet geopteerd wordt voor een vermenig van advisering en overleg binnen één orgaan.

Het is dan ook belangrijk het verschil tussen beide participatievormen goed te vatten. Een en ander wordt er verduidelijkt aan de hand van enkele typische “proces”-kenmerken :

- adviesverlening wordt omschreven als “het formuleren van een onderbouwde raadgeving of van een beredeneerd standpunt over een beleidsaangelegenheid, op basis van een onderlinge beraadslaging” ;
- overleg daarentegen wordt in essentie opgevat als “de wederzijdse aftasting en informatie-uitwisseling, reflecties erop en gedachtewisseling over een bepaalde beleidsproblematiek of een concrete beleidsmaatregel, tussen de beleidsverantwoordelijken en de relevante betrokken actoren.” Bij overleg toetsen de deelnemende actoren een aangelegenheid aan de doelstellingen en de belangen van hun groepering.

Deze scheiding heeft ook zin, vermits er verstoring kan ontstaan tussen enerzijds een overlegsituatie en anderzijds de beraadslaging die moet leiden tot adviesverlening : eenmaal bepaalde partners zich in een overleg over een onderwerp op een bepaalde wijze geëngageerd hebben, kunnen ze nog moeilijk op een ongebonden wijze deelnemen aan een beraadslaging die moet leiden tot een advies. Hun marge is beperkt geworden door het voorafgaande overleg. Dit is een basisreden om overleg en advies te scheiden.

Dit alles betekent dat advies en overleg vanuit hun specifieke doelstellingen verschillende structuren vragen. Er wordt niet geopteerd voor mengvormen tussen advies en overleg binnen één orgaan, en

daarom wordt er gesteld dat de regeling met betrekking tot de strategische adviesraden niet van toepassing zal zijn op organen die ingesteld zijn voor het voeren van overleg tussen beleid en belanghebbenden (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) – nr. 1, p. 6).

Binnen het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur is er thans evenwel niet altijd sprake van een duidelijke opsplitsing tussen “advisering” en “overleg”. Sommige actuele wettelijke regelingen laten in het midden of “betrokkenheid” dient geregeld te worden via overleg dan wel via advisering. Zo beperkt het Afvalstoffendecreet zich in artikel 36, § 1, tot de volgende bondige formulering : “*De OVAM betreft de meest belanghebbende overheidsorganen, instellingen en privaatrechtelijke organisaties bij het ontwerpen van sectorale uitvoeringsplannen*”. Sommige actuele adviesorganen ondersteunen ook typische overlegactiviteiten. Vermits er ten slotte doelgroepen betrokken zijn in de adviesorganen, is er altijd sprake van een zekere mate aan “*intrinsiek overleg*” : overleg tussen de betrokken doelgroepen met het oog op maatschappelijke consensus, zonder dat de beleidsverantwoordelijke evenwel mee in het gesprek treedt.

Om die redenen lijkt een meer operationele definitie noodzakelijk, en om dit mogelijk te maken, wordt de afgrenzing tussen advisering en overleg iets verder toegespitst, met name aan de hand van de manier waarop het “product” ervan ingepast wordt in het bredere beleidsproces :

- advisering leidt met name tot de vaststelling van *adviezen* : onderbouwde raadgevingen of beredeneerde standpunten. Deze worden als afzonderlijke, niet bindende documenten formeel ingebracht in de verdere politieke besluitvorming, ter verrijking van de discussie. Adviezen worden dan ook op het gepaste moment gepubliceerd ;
- overleg – wederzijdse informatie-uitwisseling en gedachtewisseling – leidt tot een inschatting van het draagvlak en mogelijks tot bepaalde *wederzijdse engagementen* (minstens : kennisname van elkaars standpunten) tussen de betrokken groepen en de beleidsmakers. Het resultaat van overleg wordt in principe niet ingebracht in de besluitvorming als losstaand, niet-bindend en publiceerbaar document.

Daarom wordt er voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur van uit gegaan dat iets onder advisering thuishoort wanneer het tot “*adviezen*” leidt : (1) in een bepaalde fase van de beleidsvorming (2)

al of niet opgevraagde, (2) afzonderlijke en berede-
neerde standpunten, die (3) onafhankelijk van de
beleidsmakers tot stand komen (4) op basis van
werkzaamheden, i.e. een beraadslaging, in een
daartoe ingestelde adviesraad en zijn werkcommis-
sies en die (5) in de vorm van een document afge-
leverd worden, die (6) niet-bindend zijn voor de
beleidsmaker maar (7) als discussie-element mee-
genomen worden in de besluitvorming, en die (8)
in principe publiceerbaar zijn. De kerntaak van de
strategische adviesraad voor milieu is de adviesver-
lening over milieuaangelegenheden, zoals op deze
wijze opgevat.

Eenmaal op deze wijze het onderscheid bepaald is,
wordt het natuurlijk belangrijk om ook tot een op-
timale verhouding tussen milieuoverleg en milieu-
advies te komen. Een aandachtspunt hierbij is dat
ter gelegenheid van een adviesvraag ook duidelijk
moet gemaakt worden welke activiteiten van doel-
groepenoverleg al voorafgegaan zijn aan het voor
advies voorgelegde document.

*c) Het onderscheid tussen “strategische” en “uitvoe-
ringsgerichte” beleidsvraagstukken*

Strategische adviesraden worden ingesteld met het
oog op beleidsondersteuning op strategisch vlak :
ze “*adviseren over strategische beleidsaangelegen-
heden*” (decreet van 18 juli 2003 tot regeling van stra-
tegische adviesraden, artikel 2, 1°). In de memorie
van toelichting bij het ontwerp dat leidde tot dit
decreet wordt met behulp van enkele indicaties
een typering gegeven over wat als “strategisch” kan
gelden (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) –
nr. 1). Het betreft een *brede opdracht* : in de eerste
plaats is er sprake van beleidsvoorbereiding en be-
leidsevaluatie, geen beleidsuitvoering (p. 7) ; het
gaat over de hoofdlijnen van het beleid ; er is een
brede benadering en een integrerend vermogen
vereist (p. 4) ; het gaat niet alleen over reactieve
advisering op basis van uitgewerkte beleidsvoor-
stellen (voorontwerpdecreten, ontwerpbesluiten,
beleidsnota’s), maar advisering behelst ook een
proactieve en anticiperende houding m.b.t. maats-
chappelijke thema’s waar de beleidsverantwoor-
delijken nog niet mee bezig zijn (p. 5) ; naast be-
leidsgericht/reactief en proactief/anticiperend kun-
nen de strategische adviesraden ook nog taak heb-
ben als klankbord en – door met een onafhankelij-
ke analyse naar voor te komen – als bemiddelend
orgaan (p. 9).

Kortom, tegen de achtergrond van een theoretische
analyse van de beleidscyclus :

- kan een adviesraad zich daarom inlaten met de
fase van de agendavorming (problemen worden
onder maatschappelijke of politieke aandacht
gebracht) ;
- zal een strategische adviesraad zich inlaten met
de fase van de beleidsvorming (maatschappelij-
ke keuzemogelijkheden worden geschetst, mo-
gelijke oplossingsrichtingen worden gegene-
reerd en geselecteerd) en van de oordeelsvor-
ming (een oplossingsrichting wordt gekozen,
doelstellingen, middelen en instrumenten wor-
den bepaald, maatschappelijke lasten worden
verdeeld tussen sectoren) ;
- zal een strategische adviesraad zich in principe
niet inlaten met de uitvoering van het beleid
(instrumenten, middelen en organisatie worden
in werking gesteld, er worden keuzen gemaakt
in dossiers van intra-sectoraal belang, de aldus
bekomen werking wordt beheerd) ; en
- kan een strategische adviesraad zich wel inlaten
met de evaluatie van elk van deze fasen of van
het effect van de cyclus, vermits en voor zover
dit een nieuwe fase van agendavorming kan in-
luiden.

De gestelde begrenzing heeft ook zin, want als een
adviesraad zich ook op uitvoeringsgerichte zaken
zou (moeten) toeleggen, loopt hij kans veel te ver-
liezen op het vlak van op hoofdlijnen werken,
breed kijken en op termijn kijken. Wil een advies-
raad immers goede informatie verkrijgen over de
beleidsuitvoering, dan moet hij zich ofwel sterk en-
gageren in die beleidsuitvoering, ofwel veel energie
investeren om het fijne van de zaak te weten te
komen. Aandacht voor het concrete leidt mogelijks
af van het algemene. Tot slot, hoe meer een advies-
raad zich in detail gaat bezig houden met de be-
leidsuitvoering, hoe meer er een onwenselijke con-
currentie kan ontstaan tussen adviesraad en admi-
nistratie, daar waar er eerder van complementari-
teit sprake zou moeten zijn.

Voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur is
het daarom evenwel nog niet in alle gevallen dui-
delijk hoe strategische en uitvoeringsgerichte
kwesties onderscheiden kunnen worden. Immers,
afzonderlijke fasen in de beleidscyclus kunnen in
bepaalde gevallen op zichzelf een heuse cyclus vor-
men met eerder strategische en eerder operatione-
le stappen. Bovendien, soms is het niet mogelijk
strategische vraagstukken anders uit te drukken
dan in de taal van het operationele – het begro-
tingsdecreet is daarvan het voorbeeld bij uitstek.
De oplossing van een strategische kwestie heeft ten

slotte bijna altijd repercussies in de beleidsuitvoering – omgekeerd bevatten uitvoeringsvragen bijna steeds enkele strategische aspecten. Het criterium “strategisch/operationeel” is dus niet zonder meer in te zetten om kwesties al of niet tot voorwerp te maken van strategische adviesverlening.

Wanneer het uitgangspunt is dat beleidsuitvoering in principe niet onder de strategische adviesverlening valt, dan moet hieraan dus een interpretatie gegeven worden. Ook hier verschaft de memorie van toelichting bij het ontwerp dat leidde tot het kaderdecreet van 18 juli 2003 enige indicaties : dat beleidsuitvoering niet onder strategische advisering valt “... *betekent onder meer dat technische commissies en raadgevende comités bij intern verzelfstandigde agentschappen buiten de scope van dit decreet blijven. Technische commissies ondersteunen de individuele minister in de uitvoering van een specifieke doelstelling*”. Een technische commissie kan aldus de minister ondersteunen bij de technische uitwerking of operationalisering van een algemene doelstelling, bij de opdracht tot beoordeling van individuele dossiers (bv. inzake erkenning of subsidiëring), bij de afhandeling van een beroepsprocedure enz. “*Een raadgevend comité bij het hoofd van een agentschap bestaat uit betrokken maatschappelijke actoren*” en heeft als taak de uitvoering te begeleiden, de kwaliteit te bewaken en een stimulerende rol waar te maken (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) – nr. 1, p. 6).

Uit een en ander valt af te leiden dat er verband gelegd kan worden tussen het adviseren en het strategische enerzijds en het overleggen en het operationele anderzijds : van zodra er over een beleidskwestie feitelijk een adviesvraag gesteld wordt, heeft deze kwestie in een of ander opzicht een strategisch karakter. In het algemeen is het onderscheid tussen strategisch en uitvoerend dan richtinggevend voor de keuze tussen een advies- of een overlegprocedure ; in geval van twijfel echter zal de keuze voor advies of overleg soms bepalend zijn voor de typering of een vraagstuk strategisch is dan wel uitvoerend.

Het is alleszins duidelijk dat de strategische adviesraad terughoudend zal moeten optreden en zich zal moeten beperken tot de strategische aspecten, wanneer ze geconfronteerd wordt met vraagstukken van eerder operationele aard. Omgekeerd zal men bij een overlegsituatie waarbij strategische vragen aan bod komen in principe de strategische aspecten moeten doorverwijzen naar de adviesraad. Voor het overige wordt er voor geopteerd om duidelijk operationele kwesties niet meer toe te wijzen aan de strategische adviesraad voor het leef-

milieu, daar waar die nu soms wel tot het takenpakket behoren van de MiNa-Raad en de er mee te fuseren kleinere adviesraden.

d) Het principe van de “één-op-één”-relatie : één domeinraad

Het Beter Bestuurlijk Beleid-proces is onder meer gericht op een rationalisatie of “versobering” van het adviesradenlandschap, vanuit de vaststelling dat er op dit moment wel erg veel en erg diverse adviesraden actief zijn. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat leidde tot het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) – nr. 1, p. 7) wordt daarom gesteld dat de beleidsadvisering geordend dient te worden op basis van de beoogde homogene beleidsdomeinen – in beginsel één strategische adviesraad voor een beleidsdomein. “*Deze strategische adviesraden zijn dan bevoegd om over het volledige beleidsdomein aan de beleidsverantwoordelijke advies te verlenen. Indien de oprichting van een strategische adviesraad op het niveau van het beleidsdomein om inhoudelijke redenen niet optimaal is, zijn strategische adviesraden op het niveau van het beleidsveld mogelijk.*”

De bestaande Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MiNa-Raad) heeft een algemene bevoegdheid inzake studie, aanbeveling en advies, op eigen initiatief of op vraag van het Vlaams Parlement of de Vlaamse regering, in verband met alle aangelegenheden die betrekking hebben op het leefmilieu of het natuurbehoud. Het afgelopen decennium was er dus in zekere zin reeds sprake van een één-op-één-relatie tussen adviesraad en beleidsdomein. Er wordt voor geopteerd om voor het milieudomein vast te houden aan het principe, en één strategische adviesraad te voorzien die het gehele milieudomein bestrijkt. Deze nieuwe strategische adviesraad wordt dan ook opgevat als de rechtsopvolger van de bestaande MiNa-Raad.

Het principe van de één-op-één-relatie maakt ook dat de overige bestaande adviesraden binnen het milieudomein die een strategische adviesverlenende functie hebben – en die tot nog toe een beleidsveld of een deel van een beleidsveld bestreken – gefuseerd moeten worden met de strategische adviesraad voor het leefmilieu. Concreet gaat het over de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij en de zgn. Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek. Voor zover deze adviesraden duidelijk uitvoeringsgerichte zaken behandelden, moeten deze zaken in principe ondergebracht worden

onder technische commissies, raadgevende comités, andere overlegfora, doelgroepenbeleid of informeel overleg. Deze overdracht van taken dient vanzelfsprekend te gebeuren overeenkomstig de principes van Beter Bestuurlijk Beleid, en naargelang wat het meeste aangewezen is voor het voorwerp van overleg.

Omdat deze te fuseren adviesraden op dit moment een eigensoortige samenstelling hebben en omdat er nog heel wat andere werkzaamheden dan strategische advisering bestaan die momenteel toegewezen zijn aan deze te fuseren adviesraden, wordt voorgesteld deze adviesraden om te zetten tot permanente werkcommissies binnen de strategische adviesraad leefmilieu. Deze werkcommissies nemen in zekere zin de taken over de van voormalige adviesraden; de verschillen zijn dat de strategische adviesraad de samenstelling en de regie in handen houdt en in elk geval instaat voor de eindbeslissing, met name de vaststelling van een advies.

e) Het principe van de één-op-één relatie

“Versobering” of rationalisatie in het adviesradenlandschap maakt principieel ook dat er aan het einde van de operatie tot vereenvoudiging minder adviezen per beleidskwestie (en minder verplichtingen tot het vragen van advies) zullen overblijven dan aan het begin: een beleidskwestie leidt in beginsel tot slechts één advies. Vandaar ook het beginsel van de exclusiviteit: de adviesvraagplichten van een domein gelden in beginsel alleen ten aanzien van de domeinraad.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat leidde tot het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden (Vlaams Parlement, stuk 1607 (2002-2003) – nr. 1, p. 8) wordt evenwel gesteld dat de koppeling aan een beleidsdomein soepel geïnterpreteerd dient te worden. “*Een strategische adviesraad beschikt over de mogelijkheid om te allen tijde advies uit te brengen over aspecten die niet direct tot het eigen beleidsdomein behoren, maar wel over een duidelijke dimensie naar het eigen beleidsdomein beschikken*”. Een dergelijke soepelheid zal voor het milieudomein ook nodig zijn, want het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid stelt (artikel 1.2.1. § 3) dat de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid moeten worden geïntegreerd in het bepalen en uitvoeren van het beleid van het Vlaamse Gewest op andere gebieden.

Met andere woorden, de strategische doelstellingen van het milieubeleid hebben op zich een zeker transversaal karakter, en strategische doelstellin-

gen van andere domeinen hebben invloed op milieubeleid. Voorbeelden van dergelijke relaties zijn *legio*: ruimtelijke ordening en de thema's waterbeheer, versnippering, biodiversiteit; het beleid inzake waterwegen en zeewezen en het thema integraal waterbeheer; energiebeleid en het thema klimaatverandering; mobiliteitsbeleid en de thema's versnippering, luchtverontreiniging; landbouwbeleid en de thema's vermessing, biodiversiteit, enz. Vanuit die verbanden heeft de bestaande MiNa-Raad in het verleden al dikwijls advies gegeven bij ontwikkelingen in andere beleidsdomeinen dan het milieudomein. In een aantal gevallen is deze advisering zelfs verankerd in de vorm van een adviesvraagplicht die opgenomen is een basisdecreet van het betrokken domein.

Naast dit alles is er bovendien een nauwe band tussen “milieu” en het meta-begrip “duurzame ontwikkeling”. Er is in de eerste plaats een historische band: “duurzame ontwikkeling” stamt als concept oorspronkelijk uit de theorie van het bosbeleid, en kreeg als begrip pas een rijkere lading op het moment dat de problematiek van de derde wereld en deze van het milieu met elkaar verbonden werden. Er is ten tweede ook een substantieel verband tussen beide begrippen. De essentie van duurzame ontwikkeling is immers dat de belangen van toekomstige generaties in rekening worden gebracht – het voortbestaan van een gezond en bruikbaar milieu is een dergelijk belang; omgekeerd houden veel milieuvraagstukken lange termijn risico's in. Er is ten derde ook een verband op het niveau van het *discours*. Meestal gaat men er van uit dat duurzame ontwikkeling – naast goed bestuur – drie dimensies omvat: economische groei, sociale ontwikkeling en milieubescherming. In de visie van de “zwakke duurzaamheid” stelt men dat een maximaal resultaat haalbaar is op basis van substitueerbaarheid tussen de drie soorten aan die dimensies verbonden kapitaalgoederen. “Sterke duurzaamheid” gaat veeleer uit van niet-substitueerbaarheid, en stelt meer in het bijzonder dat verliezen aan het milieukapitaal niet zomaar compenseerbaar zijn. Dit vraagstuk raakt het hart van het milieubeleid. Alles samen maakt dat er een wezenlijke band bestaat tussen milieu en duurzame ontwikkeling.

Beide overwegingen samen – milieuzorg heeft per definitie een zeker transversaal karakter; er is een sterke band tussen milieu en duurzame ontwikkeling – maken dat de toekomstige strategische adviesraad voor milieu nogal eens “*over het muurtje zal moeten kijken*”. Deze advisering zal veelal op eigen initiatief gebeuren en gericht zijn aan de eigen domeinminister. Wanneer er een adviesvraagplicht ingeschreven staat in basisdecreten van

andere beleidsdomeinen, dan zal de milieuadviesraad verplicht zijn advies te verlenen op vraag van de betrokken domeinminister. Bij een aantal ontwerpdecreten buiten het milieudomein zal het hoe dan ook nodig zijn advies te vragen aan de adviesraad van het milieudomein, eenvoudigweg omdat de milieuconsequenties te doorslaggevend zijn. Dit strookt ook met het eerder geciteerde artikel 8 van het Verdrag van Aarhus (zie hierboven) : “*Elke partij tracht doeltreffende inspraak [...] te bevorderen [...] gedurende de voorbereiding [...] van [...] algemeen toepasselijke wettelijke bindende regels die een aanzienlijk effect kunnen hebben op het milieu*” (eigen onderstreping).

In de marge kan hier ook verwezen worden naar de definitie van de noties “plan” en “programma” in artikel 4.1.1. § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals gewijzigd bij het decreet van 18 december 2002. Het gaat met name om : “*een document waarin beleidsvoornemens, beleidsontwikkelingen [...], voorzover het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieu- of veiligheidseffecten kan hebben op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.*” (zie ook memorie van toelichting, stuk 1312 (2001-2002) – nr. 1, p. 69).

Hoe dan ook geldt hier evenwel hetzelfde als bij een eventuele uitbreiding naar uitvoeringsgerichte kwesties : de strategische adviesraad zal terughoudend moeten optreden en, wanneer ze geconfronteerd wordt met vraagstukken uit andere domeinen of met vraagstukken met een metakarakter, zal de adviesraad zich strikt moeten beperken tot de milieuaspecten ervan. Het zal dus gaan over de strategische milieuaspecten van belendende beleidsdomeinen, of over het milieuaspect van duurzame ontwikkeling en van de lange termijn.

f) Het principe van de gemengde samenstelling van een strategische adviesraad

In artikel 5 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden wordt gesteld een strategische adviesraad wordt samengesteld ofwel uit vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, ofwel uit zowel vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld als uit onafhankelijke deskundigen.

Nu bepaalt het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in artikel 1.2.1., § 3, dat bij de uitvoering van het beleid rekening gehouden moet worden “*met de sociaal-economische aspecten, [...] en de beschikbare wetenschappelijke en technische gegevens*”. Bovendien

wordt in § 2 gesteld dat gestreefd wordt naar een hoog beschermingsniveau “*op basis van een afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten*”. Ook de aldaar vermelde beginselen van het milieubeleid vereisen steeds een zekere maatschappelijke afweging : het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, het standstill-beginsel en het beginsel dat de vervuiler betaalt.

Om de strategische adviesraad voor het leefmilieu te laten beantwoorden aan deze bepalingen, wordt er aldus gekozen voor een gemengde samenstelling : zowel vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld als onafhankelijke deskundigen. Dit strookt ten andere ook met de samenstelling van de huidige MiNa-Raad, die immers in hoofdzaak een maatschappelijke raad is. De toekomstige milieuadviesraad zal echter ook een “deskundigen”-component hebben. Inbreng van extra kennis is immers altijd een voordeel bij het oplossen van de veelal complexe milieuproblemen. Omdat milieuproblemen in hoofdorde evenwel maatschappelijke keuzes inhouden, en slechts in beperkte mate met technische middelen op te lossen zijn, en omdat medewerking van het middenveld noodzakelijk is, verdient het aanbeveling om de maatschappelijke component te laten doorwegen.

g) Het principe van de onafhankelijkheid

De strategische adviesraden worden opgevat als rechtspersonen. Dit houdt immers een aantal voordelen in : met name juridische onafhankelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, operationele autonomie en responsabilisering. De Vlaamse regering is van oordeel dat de nadelen van de rechtspersoonlijkheid (onder meer rechtsaansprakelijkheid) niet opwegen tegen de genoemde voordelen ervan.

De onafhankelijkheid van de strategische adviesraad wordt ten andere niet alleen bevestigd door het toekennen van rechtspersoonlijkheid, maar ook door het voorzien in de nodige logistieke en personele hulpmiddelen, teneinde te komen tot een efficiënte en effectieve vervulling van de opdracht.

h) Conclusies

De voorliggende bespreking heeft vooral invloed op dat deel van het ontwerpdecreet waarin de nieuwe milieuadviesraad daadwerkelijk wordt op-

gericht – het artikel 2 dat het volledig nieuwe hoofdstuk bevat dat aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt toegevoegd. Dat hoofdstuk volgt in grote mate het “model” dat aangeboden werd en dat zelf gebaseerd is op het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

Voor zover aan dat “model” verdere invulling gegeven wordt, gebeurt dat op grond van de conclusies die in de voorgaande tekstonderdelen bekomen werden. Deze conclusies zijn :

- het primaat van de politiek wordt gerespecteerd ;
- de notie “advisering” (in onderscheid tot “overleg”) wordt toegespitst – advisering is dat wat leidt tot adviezen ; het overleg zelf moet worden overgelaten aan het in ontwikkeling zijnde doelgroepenbeleid en aan de eventuele overlegcomité’s die opgericht zullen worden in het toekomstige milieudomein ;
- de notie “strategisch adviseren” wordt toegespitst door een verband te leggen met bepaalde fasen in de beleidscyclus en deze fasen nader te omschrijven ; waar, in tweede orde, de concrete grens niet zo duidelijk is kan uit het gegeven dat er een adviesvraag gesteld worden afgeleid worden dat er sprake is van een strategische kwestie ; een strategische adviesraad dient zich hoe dan ook terughoudend op te stellen bij het behandelen van uitvoeringsgerichte kwesties waarmee het geconfronteerd wordt ;
- er wordt gekozen voor één domeinraad, wat ertoe leidt dat bepaalde bestaande adviesraden gefuseerd worden met de domeinraad ;
- de domeinraad behandelt hoofdzakelijk onderwerpen uit het milieudomein, wat niet mag uitsluiten dat ook geadviseerd wordt over onderwerpen uit andere domeinen, met name voor zover het milieu-aspect van duurzame ontwikkeling geraakt wordt of voor zover het om initiatieven gaat die een significante milieu-impact kunnen hebben ; in dat laatste geval kan zelfs een adviesvraagplicht gelden ; deze uitbreiding ligt in de lijn van de aanvangsbepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en in de lijn van het zgn. Verdrag van Aarhus ;
- de milieuadviesraad krijgt een gemengde samenstelling : zowel middenveld als deskundigen ;

- de onafhankelijkheid van de milieuadviesraad wordt gewaarborgd, volgens de krijtlijnen gegeven met het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

4. Strategisch advies betreffende het milieu – een overzicht

Vooraleer een nieuwe strategische adviesraad op te richten, past het een overzicht te bieden van de adviesraden die op dit moment strategische adviezen afleveren in het milieudomein. Dit overzicht is vooral van belang met het oog op de reeks wijzigingsbepalingen die doorgevoerd moet worden, zodanig dat ook een rationalisatie in het milieuadviesradenlandschap kan worden bekomen.

In de eerste plaats wordt ingegaan op enkele “hogeraden” die reeds bestaan sinds het begin van de 20ste eeuw : de Vlaamse Hoge Bosraad (1893), de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij (1908) en de Vlaamse Hoge Jachtraad (1908). Vervolgens wordt een beschrijving gegeven van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud – de vierde “hoge raad” (1974).

Deze vier “hoge sectorraden” stellen zowel uitvoeringsgerichte, technische adviezen vast als adviezen met een strategisch karakter. Aldus hebben ze al een heel lange traditie van te werken voor een sector van de milieubescherming. De raden inzake bos, jacht en visvangst zijn met name gericht op de rationele exploitatie van natuurlijke hulpbronnen : bossen, jachtwild en vissen. De adviezen van deze adviesraden worden dan ook opgesteld vanuit het oogpunt van deze finaliteit en niet vanuit het oogpunt van het “natuurbehoud”. Dit laatste is net de kerntaak van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud.

Na de beschrijving van deze vier hoge raden vervolgt het overzicht met de Stuurgroep Vlaamse mestproblematiek – ook een adviesraad die zich slechts met één (deel-)beleidsveld inlaat en zowel op uitvoeringsgerichte als op strategische vragen antwoordt – om daarna over te gaan tot de twee adviesraden die daadwerkelijk het strategisch adviseren met betrekking tot het milieudomein als kerntaak hebben : de MiNa-Raad en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

Bij de beschrijving wordt telkens iets gezegd over de ontstaansgeschiedenis, de samenstelling en de opdrachten. Bij dit laatste wordt ook melding gemaakt van de niet-strategische opdrachten.

a) De Vlaamse Hoge Bosraad

De oorspronkelijke voorganger van de Vlaamse Hoge Bosraad is de Hoge Bosraad, die opgericht werd bij Koninklijk Besluit van 22 februari 1893. De Vlaamse Hoge Bosraad werd opnieuw ingesteld bij koninklijk besluit van 16 mei 1980, en onderging nogmaals een vernieuwing na het Bosdecreet van 13 juni 1990, met name bij besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 1991.

De Vlaamse Hoge Bosraad is samengesteld uit ten hoogste 29 leden, waaronder één voorzitter en drie ondervoorzitters, allen benoemd door de Vlaamse regering. Deze adviesraad is minstens voor de helft samengesteld uit vertegenwoordigers van boseigenaars of groeperingen van eigenaars en voor de rest uit vertegenwoordigers van het bosbouwkundig onderzoek en van de belangrijkste belangengroepen betrokken bij de bossen in het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse Hoge Bosraad heeft in de eerste plaats een algemene taakstelling, m.n. advies over alle aangelegenheden in verband met bossen, op vraag van de Vlaamse regering of op eigen initiatief (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 39). Deze taakstelling is eerder strategisch van aard.

Vervolgens zijn er ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad een groot aantal adviesvraagplichten gedefinieerd met betrekking tot ontwerpen van reglementaire besluiten – besluiten die een zowel strategisch als een uitvoeringsgericht karakter kunnen hebben :

- de Vlaamse Hoge Bosraad spreekt zich ook uit over het afstemmen van uitvoeringsmaatregelen van het Bosdecreet op de gebiedscategorieën van het natuurbehoud of van de ruimtelijke ordening (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 7) ; over criteria voor de aanduiding, het beheer en de toegankelijkheid van milieubeschermden bossen (ibidem, artikel 16) ; over de vergoedingsregeling in dat verband (ibidem, artikel 17) ; over de toelagen i.v.m. natuurontwikkeling in het bos (ibidem, artikel 19bis) ; over het vergoedingsstelsel i.v.m. bosreservaten (ibidem, artikel 24) ; over de criteria duurzaam bosbeheer (ibidem, artikel 41) ; over de regels voor de erkenning van bosgroepen (ibidem, artikel 41bis, § 1) ; over de subsidies aan bosgroepen (ibidem, artikel 41bis, § 2) ; over de bosinventaris en het verhalen van kosten op eigenaars in geval van niet medewerking aan de inventaris (ibidem, artikel 41quater) ; over de regels inzake bosbeheersplannen (ibidem, artikel 43, § 4) ; over de

werkwijze en de voorwaarden bij de openbare verkoop van bosproducten (ibidem, artikel 54) ; over de erkenningsprocedure van bosexploatanten (ibidem, artikel 79) ;

- op grond van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu is er een adviesvraagplicht met betrekking tot de voorwaarden, de procedure, de termijn, het beroep en de voorschriften inzake ontheffingen van maatregelen die gelden in het Vlaams Ecologisch Netwerk (decreet Natuurbehoud, artikel 25, § 3).

De Vlaamse Hoge Bosraad spreekt zich bovendien ook verplicht uit over enkele ontwerpplannen die zowel strategisch als uitvoeringsgericht van aard kunnen zijn :

- over het langetermijnplan en de uitvoeringsplannen bij het bosbeleid (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 6) ;
- over het werkplan van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (Besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991, artikel 5) ;
- over het ontwerp van natuurbeleidsplan (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 12).

De Vlaamse Hoge Bosraad wordt tot slot ook via een adviesvraagplicht betrokken bij enkele concrete beslissingen – het betreft hier dus advisering met een uitvoeringsgericht karakter :

- bij de aanwijzing van concrete milieubeschermden bossen (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 16) ;
- bij de aanwijzing van bosreservaten (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 22) ;
- bij de beslissing van de Vlaamse regering om de beheersbevoegdheid van openbare bossen over te hevelen naar de gemeente die daarom verzoekt (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 31, § 3) ;
- met betrekking tot de evaluatieverslagen van concrete bosgroepen (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 41bis, § 3) ;
- bij de aanwijzing of erkenning van natuurreervaten, i.e. wanneer het over beboste terreinen gaat (decreet van 21 oktober 1997 betreffende

het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 33).

b) De Vlaamse Hoge Raad voor Riviervisserij

De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij werd opgericht bij koninklijk besluit van 16 mei 1980, in opvolging van de Hoge Raad voor de Riviervisserij en de Visteelt, opgericht bij koninklijk besluit van 26 januari 1908, gewijzigd bij besluit van de Regent van 24 september 1946.

Deze adviesraad is samengesteld uit maximum 21 leden, “*die de verschillende streken in het Vlaamse Gewest, de verschillende hengelvijverijen en de voornaamste belangengroepen betrokken bij de riviervisserij dienen te vertegenwoordigen*” (eerder vermeld koninklijk besluit van 16 mei 1980, artikel 2).

Ook de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij heeft een algemene adviesbevoegdheid, met name over alle vraagstukken met betrekking tot de binnenvisserij in het Vlaamse Gewest, op vraag van de bevoegde minister of op voorstel van de voorzitter of van vijf leden. Dit is een bevoegdheid van eerder strategische aard.

De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij brengt verplicht advies uit over alle natuurbehoudsmaatregelen betreffende soortenbeleid, indien het om soorten gaat die vallen onder de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij adviseert ook over het werkplan van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (Besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991, artikel 5).

c) De Vlaamse Hoge Jachtraad

De Vlaamse Hoge Jachtraad werd opgericht bij koninklijk besluit van 23 april 1980, gewijzigd bij koninklijk besluit van 29 juni 1981, in opvolging van de Hoge Jachtraad, opgericht bij koninklijk besluit van 29 oktober 1908.

Deze adviesraad is samengesteld uit ten hoogste 25 leden die door de Vlaamse regering worden benoemd. Zij vertegenwoordigen in de mate van het mogelijke de verschillende streken van het Vlaamse Gewest, de verschillende jachtwijzen en de voornaamste belangengroepen bij de jacht (voornoemd besluit van 23 april 1980, artikel 2).

De Vlaamse Hoge Jachtraad heeft als algemene taakstelling te adviseren over alle vraagstukken met betrekking tot de jacht in het Vlaamse Gewest, op vraag van de minister of op voorstel van de raadsvoorzitter of van vijf raadsleden. Dit is een taakstelling die in principe van eerder strategische aard is.

De Vlaamse Hoge Jachtraad is via enkele adviesvraagplichten betrokken bij de uitvoering van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 : er is adviesvraagplicht bij de vijfjaarlijkse vaststelling van het jachtopeningsbesluit (Jachtdecreet, artikel 4) ; inzake de regeling van het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen en procédés (ibidem, artikel 21) en bij de vaststelling van de uitzonderingen om wild uit te zetten (ibidem, artikel 29). De Vlaamse Hoge Jachtraad brengt ook verplicht advies uit over alle natuurbehoudsmaatregelen betreffende soortenbeleid, indien het om soorten gaat die vallen onder het Jachtdecreet van 24 juli 1991. Deze adviesvraagplichten lijken uitvoeringsgericht, maar worden door de sector als heel strategisch ervaren, in het bijzonder omdat er heel wat raakpunten zijn met de belangen en wensen van andere sectoren.

De Vlaamse Hoge Jachtraad spreekt zich ook verplicht uit over enkele ontwerpplannen, m.n. over het langetermijnplan en de uitvoeringsplannen bij het bosbeleid (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 6) en over het werkplan van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (Besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991, artikel 5).

Wat de concrete implementatie van het beleid aangaat spreekt de Vlaamse Hoge Jachtraad zich uit over de aanwijzing van bosreservaten (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 22). Een vast comité in de Vlaamse Hoge Jachtraad adviseert bij het verbieden van de jacht op waterwild bij zeer langdurige of harde vorst (Jachtopeningsbesluit). Dit zijn typische adviestaken met een uitvoeringsgericht karakter.

d) De Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud

De Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud werd opgericht bij besluit van de Vlaamse Executieve van 13 februari 1985, en werd voorafgegaan door een Hoge Raad voor het Natuurbehoud, opgericht bij koninklijk besluit van 19 juni 1974. De rechtsgrond van de oprichting van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud wordt geput uit het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (artikelen 3 en 4) ; voordien was de rechtsgrond gelegen in arti-

kel 32 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Deze adviesraad is samengesteld uit 26 leden, waaronder één voorzitter en drie ondervoorzitters, allen benoemd door de Vlaamse regering. Tien leden worden gekozen uit de universitaire en wetenschappelijke instellingen, tien leden worden gekozen uit de particuliere natuurbeschermingsverenigingen ; de overige zes leden worden gekozen op basis van deskundigheid inzake landbouw, bosbouw, faunabeheer, binnenvisserij, recreatie en jacht. De tien leden uit de universitaire en wetenschappelijke instellingen worden gekozen derwijze dat volgende disciplines vertegenwoordigd zijn : algemene ecologie, plantkunde, dierkunde, vegetatiekunde, hydrobiologie, aardwetenschappen en landschapsecologie. De tien leden uit de particuliere natuurbeschermingsverenigingen zijn afkomstig uit de verenigingen die natuurreservaten beheren, uit de verenigingen die actief zijn op het gebied van de natuurbeschermingseducatie, uit de natuurbeschermingsjongerenverenigingen en de overkoepelende natuurbeschermingsorganisaties (dit alles uit de artikelen 3 tot 5 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 13 februari 1985).

Wat de taakstelling van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud aangaat is er in de eerste plaats een algemene adviesbevoegdheid, i.e. advies over alle aangelegenheden i.v.m. natuurbehoud, op vraag van de Vlaamse regering of op eigen initiatief (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 4). Dit is een taakstelling met een over het algemeen strategisch karakter.

Er zijn vervolgens een groot aantal adviesvraagplichten met betrekking tot ontwerpen van reglementaire besluiten – besluiten die zowel een strategisch als een uitvoeringsgericht karakter kunnen hebben :

- de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud heeft een bepaalde rol bij de uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu : er is adviesvraagplicht met betrekking tot de voorwaarden, procedure, beroep enz. inzake ontheffingen voor maatregelen in het Vlaams Ecologisch Netwerk (decreet Natuurbehoud, artikel 25, § 3) en inzake alle maatregelen van soortenbeleid (ibidem, artikel 51, § 1) ;
- de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud spreekt zich ook uit over het afstemmen van uitvoeringsmaatregelen van het Bosdecreet op

gebiedscategorieën van het natuurbehoud of van de ruimtelijke ordening (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 7) ; over criteria voor de aanduiding, het beheer en de toegankelijkheid van milieubeschermd bossen (ibidem, artikel 16) ; over de vergoedingsregeling in dat verband (ibidem, artikel 17) ; over de toelagen i.v.m. natuurontwikkeling in het bos (ibidem, artikel 19bis) ; over het vergoedingsstelsel i.v.m. bosreservaten (ibidem, artikel 24) ; over de criteria duurzaam bosbeheer (ibidem, artikel 41) ; over de regels voor de erkenning van bosgroepen (ibidem, artikel 41bis, § 1) ; over de regelen inzake bosbeheersplannen (ibidem, artikel 43, § 4) ;

- de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gaat ook in op de uitvoering van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 : er is adviesvraagplicht bij de vijfjaarlijkse vaststelling van het jachtopeningsbesluit (Jachtdecreet, artikel 4) ; inzake de regeling van het gebruik van projectielen, tui- gen, toestellen en procédés (ibidem, artikel 21) en bij de vaststelling van de uitzonderingen om wild uit te zetten (ibidem, artikel 29).

De Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud spreekt zich ook verplicht uit over enkele ontwerpplannen – ook hier kan het strategisch dan wel het uitvoeringsgericht aspect overwegen :

- over het ontwerp van natuurbeleidsplan (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 12) ;
- over het langetermijnplan en de uitvoeringsplannen bij het bosbeleid (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 6).

Tot slot zijn er nog een groot aantal adviesvraagplichten bij concrete beslissingen – typische uitvoeringsgerichte advisering :

- bij de aanwijzing of erkenning van natuurreservaten (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 33) ;
- met betrekking tot de instelling van natuurinrichtingsprojecten buiten het Vlaams Ecologisch Netwerk (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 47) ;
- met betrekking tot erkenning en evaluatie van regionale landschappen (besluit van de Vlaamse

regering van 8 december 1998, artikelen 6, § 1, resp. 3, § 3) ;

- bij de aanwijzing van bosreservaten (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 22) ;
- met betrekking tot de evaluatieverslagen van concrete bosgroepen (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 41bis, § 3).

e) De Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek

De Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek werd opgericht bij artikel 31 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen.

De Stuurgroep is samengesteld uit : (1°) twee ambtenaren van de Mestbank, die respectievelijk het voorzitterschap en het secretariaat van de Stuurgroep waarnemen ; (2°) zestien deskundigen in de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie, het gebruik en de opslag van meststoffen, waarvan (a) vier op voordracht van de algemene landbouworganisaties, (b) vier op voordracht van de representatieve organisaties vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen, (c) vier op voordracht van de milieuorganisaties die vertegenwoordigd zijn in de MiNa-Raad, en (d) vier gekozen uit de wetenschappelijke kringen ; bovendien is er (3°) één ambtenaar op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu en één ambtenaar op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor de landbouw (decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, art. 32, § 1).

De taakstelling van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek betreft in de eerste plaats het algemene adviseren en het voorleggen van voorstellen met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie, het gebruik en de opslag van meststoffen (decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, artikel 31, §§ 1 en 2, 3°). Ook wijzigingen aan het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen zijn onderworpen aan een adviesvraagplicht, evenals alle uitvoeringsbesluiten die op grond daarvan genomen worden (ibidem, artikel 31, § 3). Dit zijn alle taakstellingen van eerder strategische aard. Ook in artikel 34, § 2, staat

een adviesvraagplicht gedefinieerd ten aanzien van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek.

Daarnaast heeft de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek op dit moment evenwel ook nog heel wat beleidsvoorbereidende taken : het jaarlijks opmaken van een geactualiseerd Mestactieplan (decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, artikel 31, § 2, 1°) ; het voorleggen van een evaluatierapport met betrekking tot het realiseren van de ecologisch verantwoorde onttrekkingssnorm (ibidem, artikel 31, § 2, 2°) ; het vijfjaarlijks voorleggen aan de Vlaamse regering van een voorstel met betrekking tot de berekeningswijze van productiedruk en de basis van de indeling van de gemeenten in groepen (ibidem, artikel 31, § 2, 5°) ; het driejaarlijks voorleggen aan de Vlaamse regering van een voorstel met betrekking tot de maximale productiehoeveelheden per dier en per jaar (ibidem, artikel 31, § 2, 6°). Het is duidelijk dat deze taken niet bij een adviesorgaan thuishoren, maar bij de beleidsvoorbereiding en de politieke besluitvorming.

f) De MiNa-Raad

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, kortweg MiNa-Raad werd ingesteld bij decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen. De MiNa-Raad werd opgevat als de opvolger van de VLARALE, die zelf nog eens tien jaar eerder was opgericht, met name bij koninklijk besluit van 16 december 1981.

De MiNa-Raad telt 24 stemgerechtigde leden en zeven deskundigen zonder stemrecht. Met stemrecht zijn er in de eerste plaats de voorzitter en de ondervoorzitter ; zij worden benoemd door de Vlaamse regering. Twaalf stemgerechtigde zetels zijn ook voorbehouden voor vertegenwoordigers van Vlaamse milieu- en natuurverenigingen. De sociaal-economische partners hebben recht op zes stemgerechtigde vertegenwoordigers. Ze worden gekozen op voordracht van de organisaties die lid zijn van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. De Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij hebben elk één stemgerechtigde zetel in de huidige MiNa-Raad. Tot slot zijn er zeven niet-stemgerechtigde leden. Zij worden voorgedragen door de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbe-

leid, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSg) en de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP).

Artikel 4, 1°, van het decreet van 29 april 1991 bepaalt de centrale opdracht van de MiNa-Raad : *“De Raad heeft een algemene opdracht inzake studie, aanbeveling en advies, op eigen initiatief of op vraag van de Vlaamse regering, in verband met alle aangelegenheden die betrekking hebben op het leefmilieu en het natuurbehoud.”* De toenmalige memorie van toelichting kaderde een en ander in het *“vernieuwd structureel kader voor het milieu- en natuurbeleid voor de jaren negentig. Als een van de belangrijkste kenmerken wordt de integratiegedachte vooropgesteld. Hierbij gaat men er van uit dat niet sectoraal of gesegmenteerd gewerkt wordt, maar dat de milieuproblematiek integraal benaderd wordt, waardoor deze in een breder perspectief geplaatst wordt. [Om dit mogelijk te maken] is het noodzakelijk de overlegprocedures en -structuren zo uit te bouwen dat een consensus over de doelstellingen en middelen van het beleid tot stand komt.”* Bij zijn oprichting werd de MiNa-Raad dus opgevat als een instelling waarin doelbewust het adviseren en het overleggen samengebracht werden. De adviezen zouden het product zijn van intrinsiek overleg tussen de betrokken partijen, en zoveel mogelijk een consensus uitdrukken waarop het beleid kon bouwen.

Naast deze algemene, strategische adviesopdracht zijn er enkele andere strategische adviesvraagplichten gedefinieerd in het oprichtingsdecreet of elders :

- er is een adviesvraagplicht met betrekking tot de krachtlijnen van het milieu- en natuurbeleid (decreet van 29 april 1991 tot oprichting van de MiNa-Raad, artikel 4, § 2, 3°) en er is een vergelijkbare adviesvraagplicht met betrekking tot de krachtlijnen van het mobiliteitsbeleid (decreet van 20 april 2001, artikel 55, § 3, 3°) ;
- er is een adviesvraagplicht met betrekking tot het begrotingsbeleid (decreet van 29 april 1991 tot oprichting van de MiNa-Raad, artikel 4, § 2, 2°) en er is een vergelijkbare adviesvraagplicht met betrekking tot het begrotingsbeleid inzake mobiliteit (decreet van 20 april 2001, artikel 55, § 3, 2°).

Vervolgens bestaan er op dit moment enkele verplichtingen tot het stellen van adviesvragen met betrekking tot voorontwerp-decreten. Het gaat ook hier in essentie om strategische opdrachten, met name :

- met betrekking tot voorontwerpen van decreet met betrekking tot milieu en natuur, met uitzondering van het begrotingsdecreet (decreet van 29 april 1991 tot oprichting van de MiNa-Raad, artikel 4, § 2, 1°) ;
- met betrekking tot voorontwerpen van decreet met betrekking tot mobiliteit, verkeersinfrastructuur of mobiliteitsgenererende activiteiten en met betrekking tot alle ontwerpen van samenwerkingsovereenkomsten met gemeenten inzake verkeer of vervoer (decreet van 20 april 2001, artikel 55, § 3, 1° en 5°).

Wat betreft de ontwerpen van reglementaire besluiten bestaan er volgende adviesvraagplichten ten aanzien van de MiNa-Raad :

- met betrekking tot de vaststelling van criteria voor duurzaam bosbeheer (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 41) ;
- met betrekking tot de regeling inzake de erkenning en de subsidiëring van milieu- en natuurverenigingen (decreet van 29 april 1991 tot oprichting van de MiNa-Raad, artikel 4, § 2) ;
- met betrekking tot de ontwerpen van reglementair besluit met betrekking tot mobiliteit, verkeersinfrastructuur of mobiliteitsgenererende activiteiten (decreet van 20 april 2001, artikel 55, § 3, 1°, vergezeld van een wijziging in artikel 4, § 2, van het decreet van 29 april 1991 tot oprichting van de MiNa-Raad) ;
- met betrekking tot de vaststelling of wijziging van milieukwaliteitsnormen (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 2.2.2.) ;
- met betrekking tot de aanwijzing van plannen en programma's die plan-MER-plichtig zijn (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 4.2.2., § 4) ;
- met betrekking tot de aanvraag tot wijziging van sectorale milieuvorwaarden (VLAREM II – besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995, artikel 1.2.3.1., § 2) ;
- met betrekking tot de voorwaarden, procedure, termijn, beroep en voorschriften inzake ontheffingen van maatregelen die gelden in het Vlaams Ecologisch Netwerk (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 25, § 3) ;

- met betrekking tot elk ontwerpbesluit bij het decreet van 17 juli 2000 houdende organisatie van de Electriciteitsmarkt (ingevoegd bij decreet van 22 december 2000).

Het is duidelijk dat er in dit lijstje uitvoeringsbesluiten van zowel strategische als van uitvoeringsgericht karakter kunnen begrepen zijn.

Ook met betrekking tot ontwerpplannen bestaan er enkele verplichtingen inzake het vragen van advies aan de MiNa-Raad :

- met betrekking tot de ontwerpen van sectorale afvalplannen (decreet van 2 februari 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, artikel 36, § 1) ;
- met betrekking tot het langetermijnplan en de uitvoeringsplannen bij het bosbeleid (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 6) ;
- met betrekking tot het ontwerp milieubeleidsplan en met betrekking tot het ontwerp milieujaarprogramma (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 2.1.9., §§ 1 en 6, resp. artikel 2.1.14, § 3) ;
- met betrekking tot het ontwerp natuurbeleidsplan (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 12, samen te lezen met artikel 2.1.9. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) ;
- met betrekking tot het afbakeningsplan van het Vlaams Ecologisch Netwerk, eerste fase, en van het natuurverwevingsgebied (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 21, §§ 7 en 8, evenals artikel 30) ;
- met betrekking tot het voorontwerp en het ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (decreet van 18 mei 1999 betreffende de ruimtelijke ordening, artikel 20, §§ 2 en 5) ;
- met betrekking tot het ontwerp van algemeen oppervlakte delfstoffenplan (decreet van 2 april 2003 betreffende de oppervlakte delfstoffen, artikel 5).

Ook deze uitvoeringsplannen kunnen zowel strategische als uitvoeringsgerichte aspecten herbergen.

De MiNa-Raad wordt tot slot ook nog verplicht om advies gevraagd bij enkele concrete beslissingen – uitvoeringsgerichte advisering, dus in principe af te bouwen :

- met betrekking tot de erkenning van milieuverenigingen (Besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en subsidiëring van milieu- en natuurverenigingen, artikel 3, §§ 3 en 4) ;
- met betrekking tot ontwerpen van milieubeleidsovereenkomsten met bedrijfssectoren (decreet van 15 juni 1994 betreffende milieubeleidsovereenkomsten, artikel 6, § 3) ;
- met betrekking tot de erkenning en evaluatie van regionale landschappen (besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 met betrekking tot de regionale landschappen, artikelen 3, §§ 3 en 6, § 1) ;
- met betrekking tot de subsidie van investeringsdossiers van havenbedrijven boven de 10 miljoen euro (besluit van de Vlaamse regering met betrekking tot projectgebonden subsidies aan havenbedrijven).

h) Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd opgericht bij decreet van 27 juni 1985, zoals gewijzigd bij de decreten van 4 april 1990 en 14 mei 1996. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen is samengesteld uit tien leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw en uit tien leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de werknemers. Deze twintig leden worden door de Vlaamse regering benoemd op dubbele lijsten voorgedragen door die organisaties (decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, artikel 3, § 1).

De SERV heeft een algemene bevoegdheid tot studie, aanbeveling en advies, op eigen initiatief, over alle gewestmateries – dus ook milieubeleid – die een sociaal-economische dimensie hebben. Bovendien is er adviesvraagplicht met betrekking tot o.m. alle voorontwerpen van decreet met betrekking tot gewestmateries – dus ook de voorontwerpen m.b.t. het milieubeleid – met een sociaal-economische dimensie (decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, artikel 5, §§ 1 en 2).

Er bestaan binnen het milieubeleid ook enkele specifieke adviesvraagplichten ten aanzien van de SERV, met name :

- met betrekking tot de vaststelling of wijziging van milieukwaliteitsnormen (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 2.2.2.) ;
- met betrekking tot de aanwijzing van plannen en programma's die plan-MER-plichtig zijn (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 4.2.2., § 4) ;
- met betrekking tot ontwerpen van sectorale uitvoeringsplannen (decreet van 2 februari 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, artikel 36, § 1) ;
- met betrekking tot het ontwerp milieubeleidsplan en met betrekking tot het ontwerp milieujaarprogramma (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 2.1.9., §§ 1 en 6, en vermelding in artikel 2.1.10, § 3, resp. voor het milieujaarprogramma : artikel 2.1.14, § 3) ;
- met betrekking tot het ontwerp natuurbeleidsplan (decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 12, samen te lezen met artikel 2.1.9. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) ;
- met betrekking tot ontwerpen van milieubeleidsovereenkomsten met bedrijfssectoren (decreet van 15 juni 1994 betreffende milieubeleidsovereenkomsten, artikel 6, § 3).

De meeste van deze adviesvraagplichten hebben een eerder strategisch karakter.

g) Andere adviesorganen met betrekking tot milieubeleid

Het milieubeleid telt nog een groot aantal adviesorganen, die over het algemeen een eerder gebiedsgerichte en/of technisch-uitvoeringsgerichte taak hebben. Zonder volledigheid na te streven wordt hier een kort overzicht gegeven.

In de eerste plaats zijn er de adviesorganen die gebonden zijn aan gebiedsgerichte initiatieven of aan territoriale onderverdelingen : onder meer het centraal comité en provinciale visserijcommissies van het Visserijfonds (koninklijk besluit van 13 december 1954) ; de commissies voor advies en de coördi-

natiecommissies per ruilverkavelingsproject (wet van 22 juli 1970) ; de provinciale milieuvergunningcommissies (Milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985, art. 13, § 1) ; de provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding (besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 1988) ; de provinciale adviescommissies voor de bosreservaten (Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 27) ; de Internationale Commissies voor de bescherming van de Maas resp. de Schelde (decreet van 16 april 1996 op basis van een Verdrag van 16 april 1994 – is eigenlijk van strategisch belang) ; de stuurgroepen en landinrichtingcomités voor landinrichtingsprojecten en de algemene Landinrichtingscommissie voor het landinrichtingsbeleid (besluit van de Vlaamse regering van 6 juni 1996) ; tot slot de adviescommissies voor het beheer van overheidsnatuurreservaten en de natuurinrichtingscomités en -commissies bij elk natuurinrichtingsproject (op grond van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, o.m. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998).

Daarnaast zijn er adviesorganen die niet gebonden zijn aan gebiedsgerichte initiatieven of aan territoriale onderverdelingen, maar die wel als kerntaak het technische, beleidsuitvoerend advieswerk hebben : onder meer de geschillencommissie betreffende de milieuheffingen op afvalstoffen en de commissie dierlijk afval (beide op basis van het decreet van 2 februari 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen) ; de gewestelijke milieuvergunningcommissie (op basis van het Milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985, art. 13, § 2) ; de adviescommissie inzake de heffingen op mestoverschotten (decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen) ; de commissie voor de toepassing van het afschotplan voor reewild (besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994) ; de adviescommissie inzake milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage (decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals gewijzigd bij het decreet van 18 december 2002) ; en de bijzondere onderzoekscommissie inzake luchtverontreiniging door gevaarlijke stoffen (Besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999).

h) Conclusies

Het hiervoor gegeven overzicht van strategische en andere advisering betreffende milieuzaken is vooral relevant voor de wijzigingsbepalingen in het decreet tot oprichting van een strategische adviesraad voor het milieubeleid. Er kunnen naar aanleiding

van dit overzicht enkele krachtlijnen voorgesteld worden :

- een van de bedoelingen van de oprichting van een strategische adviesraad per beleidsdomein is te komen tot een rationalisatie, met name een besnoeiing op een veelvoud aan adviesraden. Dit maakt dat de bestaande MiNa-Raad – die het meeste beantwoordt aan de figuur van strategische adviesraad voor het milieudomein – behouden blijft en aangepast wordt, en dat de andere adviesraden binnen het domein daarmee gefuseerd worden ;
- daar waar het nu nogal eens gebeurt dat over één onderwerp verplicht om advies moet gevraagd worden aan meerdere adviesraden, houdt rationalisatie in het adviesradenlandschap ook de afschaffing in van meervoudige adviesvraagplichten. Een strategisch beleidsvraagstuk mag dus in principe maar aanleiding geven tot één adviesvraag en één advies ;
- de algemene adviesopdrachten en algemene adviesvraagplichten worden afdoende gedefinieerd in artikel 4 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. De wijzigingsbepalingen die nog nodig zijn strekken er aldus toe de algemene adviesopdrachten die voor afzonderlijke bestaande adviesraden gedefinieerd zijn op te heffen ;
- op dit moment bestaan er in het milieudomein nogal veel adviesvraagplichten die betrekking hebben op specifieke reglementaire uitvoeringsbesluiten. Deze verplichtingen tot het stellen van adviesvragen zullen nu in principe afgeschaft worden, met name voor zover ze voldoende ondervangen zijn door artikel 4, § 1, 6°, en § 2, 2°, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Soms kan het nodig zijn om toch een garantie in te bouwen dat er alleszins een advies gevraagd zou worden, hetzij door een (aangepaste) passage te behouden in het betrokken decreet, hetzij door, bij eventuele afschaffing, in de memorie van toelichting toch aan te duiden onder welke voorwaarden een dergelijke kwestie toch een strategisch belang kan hebben ;
- adviesvraagplichten met betrekking tot specifieke planningsdocumenten dienen behouden te blijven ; ingeval op dit moment meerdere adviesraden dienen geconsulteerd te worden, wordt nu bekomen dat er slechts één adviesvraag gesteld dient te worden.

Adviesvraagplichten met betrekking tot concrete dossiers (erkenningen, toekenning van subsidies, etc.) dienen in principe afgeschaft te worden, behalve wanneer de concrete beslissing daadwerkelijk strategisch karakter heeft – i.e. wanneer er aan de te nemen beslissing een zwaarwegende intersectoriële afweging aan ten grondslag ligt. Zo is het plausibel om aan het ontwerp van aanduiding van Vlaams Ecologisch Netwerk toch een adviesvraagplicht te verbinden.

Tot slot moet aangestipt worden dat de wijzigingsbepalingen die via voorliggend ontwerp doorgevoerd worden betrekking zullen hebben op decreten uit het milieudomein – decreten buiten het milieudomein en reglementaire uitvoeringsbesluiten binnen of buiten het milieudomein worden in deze fase van de vereenvoudigingsoperatie dus niet behandeld.

5. De adviezen over het voorontwerp

a) Advies van de MiNa-Raad

De MiNa-Raad bracht zijn advies uit op 22 januari 2004. Het advies bevat vooreerst een positieve algemene appreciatie inzake de principes en krachtlijnen van het voorontwerp.

- de Raad onderschrijft de filosofie van het kaderdecreet inzake strategische adviesraden (punt 5 van het advies) ;
- de Raad staat achter de gewenste vereenvoudiging van het adviesradenlandschap (vermindering van het aantal adviesraden) (punt 5 van het advies). Hij stemt dan ook in met de voorgestelde fusie van de zes adviesraden van het beleidsdomein Leefmilieu en natuur (MiNa-Raad, hoge raden, Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek) alsook met de hieruit volgende overgang van strategische adviestaken van de hoge raden naar de nieuwe strategische adviesraad, de omzetting van meervoudige adviesvraagplichten in enkelvoudige adviesvraagplichten, en de afschaffing van specifieke, uitvoeringsgerichte adviesvraagplichten of de verschuiving ervan naar de administratie. Dit alles evenwel op voorwaarde dat de bestaande brede participatie van de maatschappelijke actoren aan het beleid (inclusief het brede spectrum van open ruimte sectoren) behouden blijft. (punten 6 en 10 van het advies) ;

- de Raad ondersteunt het streven naar een één-op-één relatie tussen beleidsdomeinen en adviesraden (punt 5 van het advies) ;
- de Raad staat achter het onderscheid, dat in "Beter Bestuurlijk beleid" wordt gemaakt tussen overleg en advisering. Hij meent dat de concrete invulling die wordt gegeven aan het overleg, de taakstelling van de strategische adviesraden niet mag uithollen. Dat zou het geval zijn als overleg tussen het maatschappelijk middenveld en de overheid plaatsvindt over dezelfde strategische kwesties als diegene waarover strategische adviesraden zich moeten uitspreken, zeker als dit gebeurt in dezelfde fase van de beleidscyclus. (punt 8 van het advies) ;
- de Raad is positief over de brede opdrachtomschrijving voor de strategische adviesraad die voornamelijk omvat : het milieubeleid, het milieuaspect van duurzame ontwikkeling en de verplichting voor de Vlaamse regering om advies te vragen over decreten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu (punt 7 van het advies). Ook is de Raad positief over de aandacht voor gewestgrensoverschrijdende aspecten, naast die voor de Europese en internationale problematiek, voor zover die relevant is voor het Vlaams beleid (punt 9 van het advies). Dit belet niet dat volgens de Raad deze opdrachtomschrijving verenigbaar is met de principes van Beter Bestuurlijk Beleid en geen "metaraad" doet ontstaan. De Raad somt ook de Vlaamse en internationale aanknopingspunten op die deze opdrachtomschrijving ondersteunen (o.a. DABM, Verdrag van Aarhus, bestaande en in voorbereiding zijnde Europese regelgeving inzake participatie op het milieuvlak) (punt 7 van het advies) ;
- onder meer gelet op de brede omschrijving van de opdracht van de strategische adviesraad, staat de MiNa-Raad achter de verbreding van de samenstelling t.o.v. de huidige MiNa-Raad. Het principe is dat alle relevante belangen en expertise aanwezig moet zijn in de strategische raad. Het voorontwerp (meer bepaald artikel 11.3.1 van de in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voegen Titel XI – Strategische advisering) voldoet in grote mate aan dit principe. Vooral het opnemen van organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen verdedigen, vult een hiaat op t.o.v. de huidige samenstelling. De voorgestelde samenstelling van de Raad (24 leden) houdt, aldus het advies, een moeilijk maar verdedigbaar evenwicht in, in het

licht van het streven naar een brede en evenwichtige maatschappelijke samenstelling in combinatie met het (indicatieve) uitgangspunt van BBB inzake het totaal aantal leden van een strategische adviesraad (12 tot 20 leden). De Raad pleit daarom voor het behoud van voorgestelde samenstelling vanuit kwantitatief oogpunt. Overigens is de samenstelling van strategische adviesraden van andere beleidsdomeinen meestal dusdanig dat organisaties die de ontwikkelingen van het beleidsdomein als kerntaak hebben en/of onafhankelijke deskundigen de meerderheid uitmaken. In vergelijking hiermee is de inbreng van andere sociaal-economische belangen van buiten het beleidsdomein in de strategische adviesraad van het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur aanzienlijk en relatief gezien nog gestegen in vergelijking met de bestaande MiNa-Raad. Het lijkt de Raad niet opportuun om de inbreng vanuit milieu- en natuurverenigingen of milieudeskundigen nog verder af te bouwen. De Vlaamse Hoge Raden voor Riviervisserij, Jacht en Bos zijn het niet eens met deze stelling (zie verder). (punt 13 van het advies) ;

- de Raad is voorstander van een werking via permanente werkcommissies. Voor natuur, bos, jacht en binnenvisserij kan zo de expertise en ervaring van de bestaande hoge raden wordt opgevangen en behouden in de nieuwe organisatie ;
- de MiNa-Raad onderschrijft de optie om samenwerkingsvormen aan te gaan met adviesraden van andere beleidsniveaus of -domeinen. De Raad heeft ter zake een traditie m.b.t. samenwerking op Europees en lokale beleidsniveau. (punt 16 van het advies).

Toch zijn er een aantal unaniem gevraagde wijzigingen aan het decreet met betrekking tot de technische uitwerking van de principes en suggesties voor aanvullend beleid.

Zoals gezegd verbindt de Raad voorwaarden aan de fusie van de zes adviesraden. Het gewenste behoud van de bestaande brede participatie van de maatschappelijke actoren houdt volgens de Raad implicaties in met betrekking tot de samenstelling van de Raad en de (permanente) commissies, de interne werking van de Raad, de herschikking van het gezamenlijke takenpakket van de verschillende raden (overname door de fusieraad, overname door de administratie of afschaffing), en ten slotte de werkmiddelen.

Samenstelling van de Raad. De Raad stelt voor om de categorie "landbouworganisaties" te laten vallen en de zetel die hiervoor voorzien was toe te voegen aan de categorie "open ruimte" (opheffing artikel 11.3.1, § 2, 3° en toevoeging aan artikel 11.3.2, § 1, tweede lid, 3°).

Op deze vraag werd als zodanig niet ingegaan omdat de landbouwsector een belangrijke socio-economische actor is enerzijds en een belangrijke beheerder is van de open ruimte anderzijds. Als gevolg van het gesprek van 27 januari 2004 werd wat dit betreft evenwel toch een wijziging doorgevoerd aan het betrokken artikel (zie verder).

Verder vraagt de Raad dat, boven op de bepalingen inzake de samenstelling van de Raad, bedoeld in artikel 11.3.1 en artikel 11.3.2, **substantiële criteria** worden uitgewerkt en toegepast voor de concrete samenstelling van de adviesraad. (punt 14 van het advies)

Oorspronkelijk waren dergelijke criteria voorzien. Ingevolge het advies van de bijzondere commissarissen van 30 oktober 2003 werden ze weggelaten. De bijzondere commissarissen waren van mening dat dergelijke criteria, nuttig waren, maar beter pasten als uitvoeringsbesluit op het kaderdecreet inzake de adviesraden. Zo zouden ze immers een algemene draagwijdte hebben voor alle raden.

Samenstelling van de commissies. De samenstelling en werkwijze van een permanente commissie moet garant staan voor een deskundige en representatieve benadering van het beleidsveld dat door deze commissie wordt behandeld (punt 6 van het advies).

Er moeten criteria en procedures worden uitgewerkt om de voorzitters en de leden van de permanente werkcommissies aan te duiden. Ze moeten garanties bieden voor een evenwichtige en representatieve samenstelling naar de betrokken sectoren toe en een onafhankelijke en deskundige werking van deze commissies.

Deze criteria en procedures horen niet thuis in een decreet, maar in een uitvoeringsbesluit of een huiselijk reglement. Ze worden nu dus niet opgenomen.

Een belangrijk criterium is dat elk lid van een permanente commissie een specifieke deskundigheid moet hebben, en dit ongeacht of het lid direct, dan wel op voordracht van de MiNa-Raad, door de Vlaamse regering wordt aangeduid (zie artikel 11.4.2., § 3). Voor de leden die direct door de

Vlaamse regering worden geselecteerd, geldt als bijkomend criterium hun "specifieke representativiteit".

Deze laatste suggestie leidde tot een aanpassing van artikel 11.4.2., § 3.

Interne werking. Alle strategische adviestaken die de hoge raden momenteel vervullen, moeten worden voorbereid in de gepaste permanente commissie (punt 6 van het advies).

Bijkomende commissies. De Raad stelt voor om, naast de in het voorliggende voorontwerp genoemde commissies, ook voor andere thema's vaste commissies op te richten. In elk geval moeten aan de lijst, bedoeld in artikel 11.4.2., § 1, commissies voor Natuur- en milieueducatie (NME) en Duurzame ontwikkeling worden toegevoegd (punt 15 van het advies).

Deze suggestie werd gevolgd (zie verder).

Takenpakket. Met betrekking tot de herschikking van het gezamenlijke takenpakket van de verschillende raden (wijzigingen aan het takenpakket van de strategische adviesraad, overgang of afschaffing van strategische adviestaken naar de nieuwe strategische adviesraad, omzetting van meervoudige adviesvraagplichten in enkelvoudige adviesvraagplichten, verschuiving naar de administratie of afschaffing van specifieke, uitvoeringsgerichte adviesvraagplichten) moet nog eens nagegaan worden of deze wijzigingen met de nodige systematiek zijn doorgevoerd. (punt 10 van het advies). Dit betekent onder meer het volgende :

- sommige opdrachten van de MiNa-Raad of van de hoge raden die door het voorontwerp van decreet worden afgeschaft, zijn toch van strategische aard en moeten daarom worden opgenomen in het takenpakket van de nieuwe strategische adviesraad (zie de suggesties bij de artikelsgewijze bespreking van de artikelen 12, 14, 23 en 32). In het bijzonder is de Raad het niet eens met afschaffing, overeenkomstig artikel 43 van het voorliggende ontwerp, van de advisering betreffende de aanwijzing van publieke (Vlaamse) natuurreservaten, omdat deze advisering deels een strategisch karakter heeft (punt 11 van het advies).

De voorstellen onder de artikelsgewijze bespreking werden opgenomen (zie verder).

- de opdrachten van de hoge raden die niet door de nieuwe strategische adviesraad worden opge-

nomen, moeten aan bod komen in de nog op te richten overlegcomités van de betreffende milieuagentschappen. De diverse milieuagentschappen moeten dan ook zo snel als mogelijk concrete initiatieven nemen om een eigen overlegcomité met een passende samenstelling en een efficiënte werking op te richten. (punten 6, 10 en 11 van het advies) In afwachting hiervan stelt de Raad voor om deze opdrachten voorlopig te laten verderzetten door de in het voorliggende voorontwerp voorziene permanente werkcommissies. Het betreft meer bepaald de taken, bedoeld in de artikelen 13, 16, 17, 18, 21, § 2, 22, 24, 25, 32, 34, 41 en 43 van het voorontwerp.

Het klopt dat de opdrachten die niet langer door de hoge raden worden opgenomen, op één of andere wijze aan bod zullen moeten komen bij de administratie, al dan niet via doelgroepenoverleg. Zoals de bijzondere commissarissen in een brief evenwel omstandig hebben gemotiveerd, is het niet de bedoeling dat deze taken zouden worden overgenomen door een raadgevende comité bij het desbetreffende agentschap. Een raadgevende comité heeft immers een heel andere opdracht. Voor wat betreft de overgangssituatie, lijkt het nodeloos gecompliceerd om de oude regeling voorlopig te laten verderbestaan. Hoe dan ook zal in de praktijk een oplossing moeten worden gevonden voor allerlei gevolgen van de wijziging.

- De MiNa-Raad vreest ten slotte dat, ingevolge de opheffing door artikel 32 van het voorliggende voorontwerp van decreet, van onder meer artikel 4, § 2, 4°, van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, de verplichting wegvalt voor de Vlaamse regering om het advies in te winnen over het uitvoeringsbesluit dat de erkenning en subsidiëring van milieuverenigingen regelt. Deze vrees is evenwel ongegrond, omdat artikel 16 van hetzelfde decreet (dat niet wordt opgeheven) luidt : “De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Raad, de nadere regels voor het verlenen, het handhaven, en het opheffing van de erkenning en voor de subsidiëring.”.

Werkingsmiddelen. De gedeeltelijke overheveling van het takenpakket van de bestaande hoge raden naar de nieuwe strategische adviesraad, betekent dat het takenpakket van de strategische adviesraad gevoelig uitbreidt ten opzichte van het huidige ta-

kenpakket van de MiNa-Raad. Bovendien zal de behandeling van de strategische adviestaken van de hoge raden door de nieuwe strategische adviesraad – als gevolg van de bredere samenstelling – vanuit procesmatig oogpunt meer inspanningen vergen.

Een evenredige toename van de werkingmiddelen is dan ook nodig. Het betreft in de eerste plaats de uitbreiding van het beschikbare personeel. Op basis van een analyse van de bijkomende taken, schat de Raad de bijkomende personeelsbehoefte op minimaal drie voltijdse personeelsequivalenten. De Raad is evenwel van oordeel dat dit kan geregeld worden via interne verschuivingen van personeel en daaraan verbonden budgetten. Extra personeel vraagt een equivalente toename van de werkingkosten.

Deze opmerking is terecht en kwam reeds aan bod elders in deze nota (zie de punten 3 en 8 van voorliggende nota).

Er moet ten slotte gewezen worden op enkele wijzigingen die gevraagd worden door specifieke leden van de Raad :

- de Vlaamse Hoge Raad voor Riviervisserij, Jacht Bos willen vier vertegenwoordigers van de open ruimte in de strategische adviesraad in plaats van de drie zetels die momenteel voorzien zijn (één voor landbouw en twee voor open ruimte) (standpunt bij punt 13 van het advies) ;
- de Vlaamse Hoge Jachtraad vindt bovendien dat in de strategische adviesraad te veel zetels voorzien worden voor de milieu- en natuurverenigingen. (standpunt bij punt 13 van het advies) ;
- de Vlaamse Hoge Jachtraad vraagt dat de leden van de permanente commissies zouden worden aangeduid op basis van een lijst die wordt opge maakt door de betrokken sectoren.

Zoals in het meerderheidsstandpunt van het advies uitgebreid wordt gemotiveerd, is er reeds een substantiële verruiming van de samenstelling van de raad, ten nadele van de milieu- en natuurbeweging, de hier gevraagde aanpassingen zouden het voorgestelde nieuwe evenwicht verbreken. Zoals ten andere in de memorie uitgelegd wordt kunnen binnen de categorie "open ruimte" deze organisaties kandideren die op Vlaams niveau de belangrijker functies in de open ruimte vertegenwoordigen (behalve de organisaties die al onder eerder vermelde categorieën kunnen kandideren). Het is duidelijk dat alleszins

een vertegenwoordiging van het bosbeheer hier thuishoort (als belangrijke terreinbeheerder).

b) Overzicht van tekstuele aanpassingen onder invloed van het advies van de MiNa-Raad

De hiervoor gegeven bespreking van het advies van de MiNa-Raad leidt tot volgende tekstaanspassingen :

- de term “riviervisserij” werd vervangen door de term “binnenvisserij” en er worden permanente werkcommissies toegevoegd inzake NME en inzake duurzame ontwikkeling (art. 11.4.2., § 1) ;
- de criteria in art. 11.4.2, § 3, inzake “specifieke deskundigheid” en “specifieke representativiteit” werden geherformuleerd (zie hoger) ;
- in artikel 7 van het Bosdecreet wordt het advies van de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud” inzake uitvoeringsmaatregelen overeenkomstig het Bosdecreet niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad (artikel 12 voorliggend voorontwerp) ;
- in artikel 17 van Bosdecreet wordt het advies van de Vlaamse Hoge Bosraad inzake de toekenning van een vergoeding aan de bosbeheerder voor aanwijzing van zijn bos als milieubeschermend bos” niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad (artikel 14 voorliggend voorontwerp) ;
- de foute verwijzing naar artikel 22, derde lid van het Bosdecreet wordt gecorrigeerd in artikel 22, tweede lid (artikel 16 voorliggend voorontwerp) ;
- in artikel 43, § 4, van Bosdecreet wordt het advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud inzake bosbeheersplannen niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad (artikel 23 voorliggend voorontwerp) ;
- in artikel 33, eerste en tweede lid, van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, wordt het advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud betreffende de aanwijzing, respectievelijk erkenning, van Vlaamse en erkende natuureservaten niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad. (artikel 43 voorliggend ontwerp).

c) Advies van de SERV

De SERV bracht zijn advies uit op 21 januari 2004. In zijn advies bevestigt de SERV dat het voorliggende voorontwerp aansluit bij de leidende beginselen van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden.

De SERV heeft evenwel enkele bemerkingen bij de wijze waarop het kaderdecreet specifieke invulling krijgt voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur. Deze bezwaren betreffen vooreerst de samenstelling van de strategische adviesraad :

- wat de het aantal mandaten in de strategische adviesraad betreft, vraagt de SERV naast 8 vertegenwoordigers van de milieu- en natuurverenigingen, 8 vertegenwoordigers op voordracht van de SERV (inclusief de landbouworganisatie) en 8 mandaten voor de vertegenwoordigers van de overige relevante organisaties en de deskundigen. De SERV-partners moeten, aldus het advies, op gelijke wijze vertegenwoordigd zijn als de vertegenwoordigers van de milieuorganisaties. Deze samenstelling is volgens de SERV evenwichtiger en biedt meer mogelijkheden om tot een geïntegreerde adviesverlening binnen de MiNa-Raad te komen ;
- wat de aanduiding van de mandaten betreft vraagt de SERV om niet langer uit te gaan van open omschrijvingen, maar om de 8 socio-economische vertegenwoordigers te laten voordragen door de SERV ;
- de SERV heeft vragen bij de opname van de gemeenten en provincies als stemgerechtigde leden ;
- de SERV heeft vragen bij de wijze waarop de vier onafhankelijke deskundigen in de MiNa-Raad worden aangewezen.

Ten tweede heeft de SERV een reeks opmerkingen inzake de taakomschrijving van de strategische adviesraad. De SERV vindt dat de Vlaamse regering, de MiNa-Raad enkel verplicht advies moet vragen over voorontwerpen van decreet en over ontwerpen van besluit met een strategisch belang die uitgaan van het Beleidsdomein Leefmilieu en Natuur. Het bovenstaande impliceert onder meer dat de SERV niet akkoord gaat met de oprichting van permanente werkcommissies inzake mobiliteit en energie, thema’s die tot de taakomschrijving behoren van andere strategische adviesraden. Dit kan ook niet geschieden via andere regelgeving. Hierbij herhaalt de SERV zijn standpunt dat de oprichting

binnen de MiNa-Raad van een “autonome commissie energiebeleid” door middel van het CO₂-REG-decreet niet aan de orde is.

Wel moet het volgens de SERV mogelijk blijven dat een minister bevoegd voor een ander beleidsdomein in een specifiek geval de MiNa-Raad om advies verzoekt en dat de MiNa-Raad zich op eigen initiatief uitspreekt over beleidsvoorbereidende documenten van andere beleidsdomeinen die zij relevant acht. Daarbij is het volgens de SERV essentieel dat de MiNa-Raad, net zoals de strategische adviesraden, permanent zicht en toegang heeft op alle zich aandienende initiatieven en documenten. Bovendien is het wenselijk dat strategische adviesraden onderling samenwerken in specifieke, punctuele gevallen. Deze samenwerking kan verschillende vormen aannemen (gezamenlijke hoorzittingen, studies, werkafspraken) en kan leiden tot een gezamenlijk advies over bepaalde materies.

Inzake de interne werking betreurt de SERV dat het voorontwerp reeds de oprichting voorziet van permanente werkgroepen, terwijl de SERV meent dat de MiNa-Raad over de noodzaak en de samenstelling van eventuele werkcommissies autonoom moet kunnen beslissen. Daarbij lijkt het in ieder geval niet aangewezen dat een werkcommissie slechts voor de helft bestaat uit leden voorgedragen door de MiNa-Raad en dat de andere helft wordt voorgedragen door de regering, temeer daar, ingevolge het huishoudelijk reglement, de werkcommissies wanneer ze unanimiteit bereiken, in de plaats kunnen treden van de MiNa-Raad.

Tot slot vindt de SERV het voorbarig om, zolang er geen garanties zijn dat de sociaal-economische invalshoek volwaardig aan bod zal kunnen komen binnen de MiNa-Raad, met het voorliggend ontwerpdecreet de adviesbevoegdheden van de SERV inzake milieu in te perken.

d. Tekstuele aanpassingen o.i.v. het advies van de SERV

De belangrijkste kritiek van de SERV betreft deze inzake de samenstelling en de wijze van samenstelling van de op te richten strategische adviesraad voor milieu en natuur. Vooral moet aandacht besteed worden aan de kwestie van het te bereiken evenwicht in de vernieuwde strategische adviesraad, alsook aan de vraag wie als representatief kan worden beschouwd.

Wat dit betreft wordt ten dele ingegaan op de vraag van de SERV om het gewicht van de sociaal-

economische benadering te vergroten. Er wordt evenwel niet ingegaan op de vraag om dit gewicht even zwaar te maken als dat van de milieubenadering. Als verantwoording hiervoor wordt verwezen naar de aanvangsartikelen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, die stellen dat het nastreven van milieudoelstellingen dient te primeren, wat niet wegneemt dat er voldoende aandacht dient te zijn voor sociaal-economische en andere relevante overwegingen. Het te bereiken evenwicht in de adviesraad dient zich te spiegelen aan deze basisbenadering van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Op basis van deze vraag en deze benadering werden wijzigingen aangebracht aan artikel 11.3.2 van de in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voegen Titel XI – Strategische advisering. Het betreft met name een wijziging aan § 1 en een toevoeging van een nieuwe § 7. De wijziging van § 1 strekt er toe het aantal zetels voor de sociaal-economische organisaties uit te breiden van vijf naar zes, om de landbouwvertegenwoordiging op te nemen onder deze zetels, en om de voordracht van deze raadsleden te laten gebeuren via de SERV. Dit laatste voordrachtrecht wordt dan weer weerspiegeld in een voordrachtrecht, c.q. adviesrecht t.v.v. de koepel van de milieuverenigingen m.b.t. de milieuzetels.

De toevoeging van § 7 introduceert een sanctie bij onvoldoende engagement : wanneer een raadslid, voor meer dan de helft van de in een werkjaar vastgestelde adviezen, zich niet inlaat met de voorbereiding ervan noch er een standpunt bij inneemt, dan wordt dat raadslid van rechtswege ontslagen. De vervanging van een aldus ontslagen raadslid gebeurt bij openbare oproeping. Deze toevoeging is het complement van het voordrachtrecht dat t.v.v. de SERV en de koepelorganisatie van de milieubeweging ingevoerd wordt. Als de op basis van deze rechten gedane voordrachten niet leiden tot een effectieve participatie in de werkzaamheden in de adviesraad, moeten andere gegadigden hun opwachting kunnen maken.

Om de begrippen, die worden gebruikt in deze wijzigingen, te omschrijven, werden nog de nieuwe artikelen 33 en 34 aan het voorontwerp ingevoegd :

- artikel 33 strekt ertoe om de definitie van het begrip 'koepelorganisatie', die reeds voorkwam in artikel 3, § 3, van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de

subsiëring van de milieu- en natuurverenigingen maar in artikel 32 van het voorliggende voorontwerp werd opgeheven, te behouden ;

- artikel 34 strekt ertoe om de verwijzing, in artikel 13 van het decreet van 29 april 1991, naar het nu op te heffen artikel 3 van datzelfde decreet, te vervangen door een verwijzing naar een gelijkaardige bepaling in het voorliggende voorontwerp.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

De structuur en de inhoud van dit voorontwerp zijn grotendeels gebaseerd op het “model voor een oprichtingsdecreet van een strategische adviesraad” (hierna : model van voorontwerp), zelf conform aan de bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Waar er van afgeweken wordt of waar er aanvullingen toegebracht worden, wordt dat hierna gemeld.

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Het decreet regelt in principe gewestaangelegenheden, geen gemeenschapsaangelegenheden. Hierbij mag evenwel niet uit het oog verloren worden dat aantal beleidsvraagstukken op het vlak van milieuverontreiniging ook aan bv. aspecten van volksgezondheid kunnen raken.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

AFDELING 1

Toevoeging van een titel inzake strategische advisering

Artikel 2

Dit artikel bevat het volledig nieuwe hoofdstuk dat aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt toegevoegd. Voor de verantwoording van invoeging van dit oprichtingsdecreet in de structuur van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid : zie algemene toelichting, punt 2.b.

TITEL XI

Strategische advisering

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepalingen

Artikel 11.1.1

Definitie

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 2 van het model van voorontwerp, dat op zijn beurt gebaseerd is op artikel 2, 2°, van het decreet van 18 juli

2003 tot regeling van de strategische adviesraden. In deze bepaling wordt de notie “*ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die van strategisch belang zijn*” gedefinieerd.

Artikel 11.1.2

Oprichting

De structuur en inhoud van dit artikel zijn conform aan het overeenkomstige artikel 3 uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet.

In de eerste alinea wordt de strategische adviesraad voor het leefmilieu opgericht, door een verband te leggen tussen de notie “*strategische adviesraad*” en de notie “*het milieubeleid*”.

Voor de definitie van “*strategische adviesraad*” wordt verwezen naar artikel 2 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Het gaat met name om “... *elk permanent orgaan, opgericht bij decreet, dat tot taak heeft om het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering of de individuele ministers te adviseren over strategische beleidsaangelegenheden*”.

In afwijking van het model van voorontwerp wordt er wat het tweede element betreft niet verwezen naar “*het beleidsdomein milieu en natuur*” als zodanig, vermits dat beleidsdomein op dit moment nog niet gedefinieerd is ; de omschrijving ervan is ten andere het prerogatief van de Vlaamse regering. Daarom wordt als referentiepunt “*het milieubeleid*” genomen. Wat dat aangaat kan er in essentie verwezen worden naar de doelstellingen vermeld in art. 1.2.1. van het DABM : “*§ 1. Ten behoeve van de huidige en toekomstige generaties heeft het milieubeleid tot doel : 1° het beheer van het milieu door de duurzame aanwending van de grondstoffen en de natuur ; 2° de bescherming, tegen verontreiniging en onttrekking, van mens en milieu, [...] ; 3° het natuurbehoud en de bevordering van de biologische en landschappelijke diversiteit, [...]*.” Hier wordt met name verwezen naar de huidige en de toekomstige generaties en naar de drie functies die milieu kan hebben voor de maatschappij : de bronfunctie, de opvangfunctie en de kaderfunctie. Het gaat dus niet alleen om beleid met betrekking tot “*milieu*” in de milieuhygiënische zin van het woord, maar ook om het natuurbehoud en het beleid met betrekking tot de gemeenschappelijke milieugoederen.

In de tweede alinea wordt er een naam gegeven aan de strategische adviesraad voor leefmilieu. Er

werd voor geopteerd de naam “*Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen*” te behouden en ook de verkorte roepnaam “*MiNa-Raad*” te behouden. De bestaande MiNa-Raad wordt bovendien in heel wat wetgeving vermeld – door niet aan de naam te veranderen wordt het, bij overdracht van opdracht, ook niet noodzakelijk wijzigingen aan te brengen aan regelgeving waar het alleen om een naamsverandering zou gaan. Dit neemt niet weg dat de vernieuwde MiNa-Raad integraal aangepast wordt aan de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid.

In de derde alinea van dit artikel wordt ten slotte gesteld dat de bepalingen van het decreet tot regeling van strategische adviesraden van toepassing zijn op de vernieuwde MiNa-Raad. Vanzelfsprekend zijn er enkele uitzonderingen op deze regel. Om tegemoet te komen aan de vraag van de Raad van State wordt hierna, in de toelichting, telkens aangestipt wanneer voorliggend ontwerp afwijkt van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden, en waarom deze afwijking geïntroduceerd wordt. De voornaamste afwijkingen betreffen :

- de in artikel 11.2.1. geïntroduceerde adviesvraagplicht met betrekking tot voorontwerpen van decreet met betrekking tot andere domeinen dan het milieudomein, maar met “*aanzienlijke*” gevolgen voor het milieu – deze afwijking is, zoals eerder vermeld, in essentie gebaseerd op het Verdrag van Aarhus ;
- het instellen van enkele permanente werkommissies voor welbepaalde onderwerpen – deze afwijking wordt in de meeste gevallen verantwoord door de wil tot behoud van de bekomen expertise in de af te schaffen adviesraden, zonder evenwel afbreuk te doen aan het recht tot adviesvaststelling van de Raad zelf.

HOOFDSTUK 2

Taakomschrijving

Artikel 11.2.1

Opdracht

De basisstructuur van dit artikel is conform aan het overeenkomstig artikel uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet. Wel worden enkele inhoudelijke specificaties en aanvullingen toegevoegd, die niet zonder belang zijn.

§ 1. De aanhef van het artikel wordt naar formulering lichtjes bijgesteld in vergelijking met het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet, en dit om melding te kunnen maken van de basisoptiek van waaruit geadviseerd moet worden. Hierbij wordt er verwezen naar artikel 1.2.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (zie onder meer toelichting bij artikel 11.3.2., § 1). De introductie van deze basisoptiek als richtsnoer legitimeert niet alleen de specifieke samenstelling van de vernieuwde MiNa-Raad, maar geeft ook duiding aan de opdracht : een milieuadviesraad die kennelijk en volgehouden advies zou verlenen die gericht is op bv. de afbouw van het milieubeleid of op een ontcrachten van de doelstellingen ervan, kan op grond van deze passage in vraag gesteld worden.

De negen opdrachten die in § 1 vermeld worden, komen min of meer letterlijk overeen met de acht opdrachten die vermeld staan in artikel 4 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Deze lijst werd ook al overgenomen in het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet ; bij elk punt werd er in dat model-voorontwerp aangeduid dat er specificaties konden aangebracht worden die samenhangen met het concrete beleidsdomein. Dergelijke specificaties worden nu dan ook toegevoegd in deze deelbepalingen. Eén deelbepaling wordt opgesplitst in tweeën, vandaar de overgang van acht naar negen opdrachten.

1° In het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet stond aangegeven : “*uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over de hoofdlijnen van het beleid (met betrekking tot ...)*”. Het voorwerp van deze deelopdracht wordt nu ingevuld met “*... het milieubeleid of het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling*”. Met deze wijze van formuleren wordt aangegeven dat de kern-taak weliswaar het milieubeleid betreft, maar dat er bij gelegenheid “over het muurtje kan worden gekeken” (voor een verantwoording hiervan, zie algemene toelichting, punt 3.e). De beperking is dat, doordat er aan deze deelopdracht geen adviesvraagplicht verbonden wordt (zie § 2 van dit artikel), er wordt vermeden dat er via deze deelopdracht een metaraad wordt ingesteld.

2° In het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet stond aangegeven : “*bijdragen tot het vormen van een beleidsvisie (over ...)*”. Hier volgt een gelijkaardige invulling als onder 1°, met eenzelfde verantwoording en beperking.

3° In het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet stond aangegeven : “*de maatschappelijke ontwikkelingen (op het vlak van ...) volgen en interpreteren*”. Bij deze deelopdracht volgt een gelijkaardige invulling als onder 1° en 2°, met eenzelfde verantwoording en beperking.

Toch zijn er hier twee toevoegingen in vergelijking met het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet : niet alleen maatschappelijke, maar ook beleidsontwikkelingen zouden worden gevolgd, en dit zou bovendien gebeuren voor de verschillende beleidsniveaus en de verschillende beleidsdomeinen. Ter verantwoording hiervan kan het volstaan om deze deelopdracht te verbinden met de fase van de agendavorming in de beleidscyclus (zie algemene toelichting, punt 3.c) : problemen worden onder maatschappelijke of politieke aandacht gebracht. Voor het beleidsdomein leefmilieu wordt de agenda evenwel voor een groot deel bepaald door Europese en internationale (of ook zelfs lokale) ontwikkelingen, en dan nog vooral door beleidsontwikkelingen. Daarom is het aangewezen het opvolgen van beleidsontwikkelingen op deze niveaus expliciet tot de opdracht toe te voegen.

4° In het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet stond aangegeven : “*advies uitbrengen over voorontwerpen van decreet (met betrekking tot ...)*”. Hier wordt er, ter invulling van deze deelopdracht, gerefereerd naar de voorontwerpen van decreet “*met betrekking tot het milieubeleid of voorontwerpen van decreet, met betrekking tot andere beleidsdomeinen, die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu*”. Deze deelopdracht is belangrijk omdat er via § 2 een adviesvraagplicht aan verbonden wordt.

Het voorwerp van de adviesvraagplicht bestaat uit alle ontwerpdecreten met betrekking tot het milieubeleid en ook met betrekking tot decreten uit andere domeinen die een kennelijke of belangrijke impact kunnen hebben op het milieu. Het gaat hier om een zwakkere adviesvraagplicht dan bij de bestaande MiNa-Raad (waarbij immers advies moet gevraagd worden over *alle* voorontwerpdecreten die betrekking hebben op milieu en natuur), maar toch ontstaat hier de mogelijkheid dat bepaalde voorontwerpdecreten van buiten het milieudomein verplicht aanleiding zullen geven tot twee adviesvragen : één aan de betrokken domeinraad en één aan de nieuwe MiNa-Raad. Door de wijze van formulering van deze mogelijkheid – “*die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu*” – wordt wel bewerkstelligd dat het om uitzonderlijke gevallen zou gaan. De formulering van het criterium is letterlijk dezelfde als deze uit het Verdrag van Aar-

hus en deze uit de decretale regeling inzake milieu-effectrapportage. Voor de verantwoording van deze uitbreiding wordt voor het overige verwezen naar de algemene toelichting, punt 3.e. Zoals aldaar gesteld is het zo dat de adviesraad zich zal moeten beperken tot de milieuaspecten van kwesties die aldus vanuit andere domeinen voorgelegd worden.

5° Deze deelopdracht heeft betrekking op voorstellen van decreet, i.e. processen die zich binnen het Vlaams Parlement afspelen. Ten aanzien van dit vijfde lid, en verschillend van de opdracht onder 4°, wordt er in § 2 geen adviesvraagplicht gedefinieerd. Het voorwerp van deze deelopdracht kent wel dezelfde voorzichtige uitbreiding als vermeld onder 4° : voorstellen van decreet *“met betrekking tot andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu”*. Een gelijkaardige verantwoording geldt.

6° In het model van voorontwerp van oprichtings-decreet stond aangegeven : *“uit eigen beweging of o-p verzoek advies uitbrengen over ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering (met betrekking tot ...)”*. De invulling die er hier aan gegeven wordt stelt dat om het ontwerpbesluiten uit *“met betrekking tot het milieubeleid”* moet gaan. Voor de strategische uitvoeringsbesluiten geldt een in § 2 ingestelde adviesvraagplicht.

7° In het model van voorontwerp van oprichtings-decreet stond aangegeven : *“reflecties leveren over de bij het Vlaams Parlement ingediende beleidsnota's (aangaande ...)”*. Bij deze deelopdracht wordt als invulling gegeven : *“aangaande het milieubeleid en het milieuaspect van duurzame ontwikkeling in Vlaanderen”*. Onder de *“beleidsnota's”* wordt begrepen : zowel de legislatuurgebonden beleidsnota's alsook de jaarlijkse beleidsbrieven.

8° en 9° zijn afgeleid uit 8° van het model van voorontwerp, zelf een afgeleide uit artikel 4, § 1, 8°, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden : *“uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over ontwerpen van samenwerkingsakkoord van strategisch belang die de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest wil sluiten met de Staat of met andere Gemeenschappen en Gewesten, en over ontwerpen van Europese en internationale samenwerkingsakkoorden van strategisch belang.”* Deze opdracht wordt evenwel uitgesplitst in twee deelopdrachten : enerzijds alles wat zich binnen het federale België afspeelt, anderzijds alles wat betrekking heeft op Europese onderhandelingen en maatregelen en internationale verdra-

gen. Beide deelopdrachten worden *“verrijkt”* op de wijze die hierna beschreven wordt.

Wat het onder 8° beschreven niveau van het federale België en zijn Gewesten aangaat wordt niet alleen gedacht aan samenwerkingsakkoorden met de Staat of met andere Gewesten (*“Gemeenschappen”* wordt weggelaten, wegens in principe geen betrekking op milieubeleid), maar ook aan de nationale plannen die relevant zijn voor milieu en het milieuaspect van duurzame ontwikkeling, zoals het Federaal (in de toekomst vermoedelijk Nationaal) Plan voor Duurzame Ontwikkeling en het op te stellen Nationaal Klimaatplan. Het is voor Vlaanderen belangrijk dat er tijdig, vanuit maatschappelijke betrokkenheid en met deskundigheid over deze plannen gedebatteerd wordt en dat een en ander leidt tot goed gedocumenteerde adviezen.

Onder 9° wordt ingegaan op advisering over Europese en internationale zaken. Vermits op Europees vlak en wat betreft het milieubeleid niet zozeer de samenwerkingsakkoorden maar wel de verordeningen en richtlijnen van belang zijn, evenals de onderhandelingen die daartoe leiden, wordt hier verwezen naar *“beleidsvoornemens, beleidsplannen en in voorbereiding zijnde regelgeving op het niveau van de Europese Unie”*. Net zoals beleidsnota's staan Europese richtlijnen en verordeningen en internationale verdragen dikwijls aan het begin van een nieuwe beleidscyclus in Vlaanderen : er moet met name uitvoering aan worden gegeven. Vermits de uitvoering van dergelijke akten niet altijd vanzelfsprekend is en dikwijls ook vertraging oploopt, is het nuttig dat een vernieuwde MiNa-Raad daar regelmatig reflecties bij zou aanleveren.

§ 2. Deze paragraaf komt overeen met artikel 4, § 2, van het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet, zelf gebaseerd het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

§ 3. Deze paragraaf komt overeen met wat gesteld wordt in het model van voorontwerp, dat wat dat betreft zelf gebaseerd is op artikel 4, § 3, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

§ 4. Deze paragraaf komt overeen met wat gesteld wordt in het model van voorontwerp, dat wat dat betreft zelf gebaseerd is op artikel 4, § 4, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

HOOFSTUK 3

Samenstelling en organisatie

Artikel 11.3.1

Samenstelling

§ 1. De tekst van de overeenkomstige paragraaf uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet luidde : “*De (naam adviesraad) wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld (actief in het beleidsdomein ...) (en uit onafhankelijke deskundigen.*” Deze tekst wordt nu bijna letterlijk overgenomen en ingevuld voor het beleidsdomein, met twee afwijkingen : (1) ook middenveldgroepen worden toegelaten die “gevat worden door” het milieubeleid ; (2) ook vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies worden toegelaten.

De verantwoording van de keuze voor een gemengde samenstelling – zowel maatschappelijke middenveld als onafhankelijke deskundigen – wordt ontwikkeld onder punt 3.f. van de algemene toelichting bij dit voorontwerp van decreet. Het gegeven dat er ook onafhankelijke deskundigen zeten is een bijkomende waarborg dat de beraadslaging gericht is op advisering en niet op overleg (zie punt 3.b van de algemene toelichting). Dat de vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies worden toegelaten hangt ermee samen dat deze bestuursniveaus in belangrijke mate de uitvoering van het milieubeleid schragen, en dus mede de inhoudelijke kwaliteit van de adviezen kunnen verhogen.

§ 2. Ook hier wordt de tekst overgenomen uit de overeenkomstige paragraaf uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet : “*Volgende organisaties uit het maatschappelijk middenveld zijn in de (naam adviesraad) vertegenwoordigd : ...*”. Daarna worden deze organisaties niet met name genoemd, maar met behulp van categorieën aangeduid die gedefinieerd worden. Enerzijds laat dit toe voldoende specifiek te zijn inzake het soort adviesraad dat bekomen moet worden, anderzijds laat het nog ruimte om de meest geschikte organisaties of groeperingen te selecteren uit de organisaties die zich aandienen.

Wat de categorieën zelf betreft, wordt er gekozen voor milieuverenigingen, sociaal-economische organisaties, landbouworganisaties, overige organisaties verbonden aan de open ruimte en socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten

en gezinnen vertegenwoordigen. Hiermee wordt beter dan voorheen ingespeeld op artikel 1.2.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, met name waar gesteld wordt dat gestreefd wordt naar een hoog beschermingsniveau op basis van een afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten.

1° Het is van belang dat de milieuverenigingen of “de milieubeweging” met voldoende gewicht vertegenwoordigd is in de MiNa-Raad, vermits zij de participanten zijn die in beginsel steeds zullen kiezen voor de basisdoelstellingen van het milieubeleid. Voor deze milieuverenigingen geldt daarom dat ze statutair als centrale en ondubbelzinnige doelstelling de milieubescherming of het natuurbehoud moeten hebben. Met deze formulering wordt vermeden dat andere verenigingen, die deze doelstellingen als neven doel of als ondergeschikt doel hebben of die zelf ondergeschikt zijn binnen een groter organisatieverband met andere doelstellingen, zich zouden opwerpen als milieuverenigingen. Deze afgrenzing is belangrijk omdat anders de zin van de andere categorieën komt te vervallen.

Deze milieuverenigingen moeten in principe los staan van de overheid (“*particulier initiatief*”) en in principe los staan van concrete bedrijfsactiviteiten (“*zonder winstoogmerk*”). Ze moeten hoofdzakelijk Vlaanderen als actieterrein hebben, omdat het in hoofdzaak over Vlaams milieubeleid gaat, en er ten andere ook provinciale en gemeentelijke milieuvadviseraden bestaan. Tot slot moeten ze een brede beleidswerking ontplooien, vermits ze in staat moeten zijn om op meer dan één onderwerp in te spelen dat in de MiNa-Raad zal behandeld worden.

Binnen deze categorie kunnen dus organisaties kandideren die zich op Vlaams niveau toespitsen op milieu- en natuurbescherming, en daarbij meer zijn dan een *single-issue*-organisatie.

2° Deze categorie vertrekt van de overweging dat een sociaal-economische inbreng in de beraadslaging van de MiNa-Raad wenselijk is, gegeven de basisopdracht van deze adviesraad, die afgeleid is uit artikel 1.2.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Meer specifiek is het van belang dat er in de MiNa-Raad voldoende inbreng is van de “*doelgroepen*”, zijnde “*de maatschappelijke actoren die een significant aandeel hebben in het ontstaan van milieuproblemen (zoals economische sectoren en consumenten) en bijgevolg ook in de oplossing daarvan.*” [... als voorbeeld wordt aangehaald :] “*economische sectoren (o.a. individuele bedrijven,*

de consumenten) en aanverwante socio-economische organisaties (federaties, werkgeversorganisaties, boerenorganisaties)” (Ontwerp Vlaams Milieubeleidsplan 2003-2007, p. 258). Voor de sociaal-economische organisaties geldt *mutatis mutandis* hetzelfde als voor de milieuverenigingen, zij het dat de notie “statutair” weggelaten wordt, omdat niet elke belangrijke sociaal-economische organisatie rechtspersoonlijkheid heeft.

3° Vermits landbouw zowel heel wat milieuproblemen als heel wat kansen voor milieu en open ruimte oplevert, is het belangrijk dat aan deze sector voldoende gewicht gegeven wordt in de nieuw op te richten milieuraad. Vandaar deze afzonderlijke vermelding.

4° Het is van belang dat naast landbouw ook de “organisaties verbonden aan de open ruimte” vertegenwoordigd zijn in de MiNa-Raad, vermits vele milieugoederen en milieukwaliteiten, en ook vele specifieke gebruikswijzen, verbonden zijn aan de “open ruimte”. Dit laatste begrip is gebaseerd op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (p. 63 e.v.) : “*De open ruimte is – op het niveau Vlaanderen – het gebied waar openheid primeert en waarin de niet-bebouwde ruimte overweegt. Elementen van bebouwing en infrastructuur die in functionele samenhang zijn met de niet-bebouwde open ruimte maken er onderdeel van uit en kunnen plaatselijk overwegen. De bestaande ruimtelijke structuur van de open ruimte wordt bepaald door de natuurlijke structuur, de agrarische structuur, de bosstructuur, de nederzittingsstructuur en de infrastructuur. [...] Binnen de open ruimte komen vele functies en activiteiten voor. Onderscheid wordt gemaakt tussen de volgende functies. (*) de structuurbepalende functies en activiteiten ; dit zijn natuur, landbouw, bosbouw, wonen en werken ; (*) de andere open-ruimte-functies en activiteiten. Hieronder worden die functies verstaan die in bepaalde gebieden van de open ruimte weliswaar hoofdfunctie kunnen zijn maar die niet als structurerend voor de open ruimte worden beschouwd. Dit zijn de recreatieve en toeristische activiteiten, de gemeenschaps- en nutsvoorzieningen [...], de ontgrondingen en de waterwinning.*”.

Binnen de categorie “open ruimte” kunnen organisaties kandideren die op Vlaams niveau de belangrijker functies in de open ruimte vertegenwoordigen (behalve de organisaties die al onder eerder vermelde categorieën kunnen kandideren). Het is duidelijk dat alleszins een vertegenwoordiging van het bosbeheer hier thuishoort (als belangrijke terreinbeheerder), evenals eventueel andere vormen van productie op basis van “oogst” (ontginningen),

alsmede allerlei vormen van recreatie, al of niet op basis van “oogst” (jacht, visvangst).

5° Met “*de socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen vertegenwoordigen*” wordt een nieuwe categorie geïntroduceerd, met name alle groeperingen die weliswaar geïnteresseerd zijn in het milieu en het milieubeleid, zonder dat ze daarom afgetekend het milieubelang of het sociaal-economisch belang willen verdedigen. De afgelopen jaren is de discussie over milieubeleid – ook in de MiNa-Raad – wellicht iets te sterk bepaald geweest door de tegenstelling tussen de milieubeweging en sociaal-economische groeperingen. Er is te weinig rekening gehouden met de “*maatschappelijke organisaties*” – intermediaire organisaties of instellingen die de “*directe doelgroepen*” tot meer milieuzorg kunnen stimuleren en aldus een katalysatorrol kunnen vervullen (Ontwerp Vlaams Milieubeleidsplan 2003-2007, p. 258). Het is de bedoeling aan deze groeperingen de kans te geven deel te nemen aan de voorbereiding van strategische adviezen inzake milieubeleid.

Binnen deze categorie kunnen dus organisaties kandideren die op Vlaams niveau groepen vertegenwoordigen die op een of andere manier belang hebben bij het milieubeleid of een goede staat van het leefmilieu in Vlaanderen : gezinnen, consumenten, jeugd, enz.

§ 3. Deze paragraaf wordt toegevoegd in vergelijking met het model van voorontwerp, ten einde een onderscheid te kunnen maken met de meer beperkte notie “milieudeskundigen”, waar het ruimere begrip “onafhankelijke deskundigen” niet mee samenvalt – wat niet uitsluit dat er een “milieudeskundige” opgenomen zouden worden in de vernieuwde MiNa-Raad onder de categorie van onafhankelijke deskundigen.

Met het betrekken van onafhankelijke deskundigen wordt betracht te komen tot een onderlinge wederzijdse bevruchting tussen de bezorgdheden die ingebracht worden door het middenveld enerzijds en de anderzijds de kennis die kan voortkomen uit academische hoek of uit de dagdagelijkse praktijk van het milieubeleid.

Artikel 11.3.2

Wijze van samenstellen

Het overeenkomstig artikel uit het model van voorontwerp oprichtingsdecreet luidde : “ § 1. De

(naam adviesraad) bestaat uit (N) leden, door de Vlaamse regering benoemd voor een termijn van 4 jaar. (Hiervan zijn er ... vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en ... onafhankelijke deskundigen.) (De vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld worden voorgedragen door de in artikel 4 opgesomde organisaties, op dubbele lijsten die in een evenwichtige vertegenwoordiging man/vrouw voorzien.) (De onafhankelijke deskundige leden worden aangeduid na een openbare oproep tot kandidaatstelling.) § 2. De voorzitter van de (naam adviesraad) wordt (door de Vlaamse regering / door de leden) benoemd. De voorzitter vertegenwoordigt de raad in rechte, onverminderd de mogelijkheid tot delegatie van deze bevoegdheid.” Deze tekst gaat zelf terug op artikel 6 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. In dit artikel wordt ten andere wel bepaald dat raadsleden benoemd worden voor een termijn van vier jaar.

Het voorliggende ontwerpartikel bouwt voort op dit alles. De tekst is evenwel opgesplitst in meerdere paragrafen. De paragrafen 2, 5 en 6 zijn aanvullingen op de bepalingen in het model van voorontwerp.

§ 1. Er wordt voorgesteld de vernieuwde MiNa-Raad samen te stellen uit vierentwintig stemgerechtigde leden. Hierbij wordt voorzien in achttien vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, met name acht vertegenwoordigers van de milieuverenigingen op voordracht van of na advies van hun koepelorganisatie, zes vertegenwoordigers van sociaal-economische organisaties of doelgroepen (daaronder begrepen een vertegenwoordiger van landbouworganisaties) op voordracht van de SERV, twee vertegenwoordigers van de “open ruimte” en twee vertegenwoordigers van socio-culturele organisaties. Daarnaast krijgen ook twee vertegenwoordigers van organisaties die de lokale overheden (steden, gemeenten, provincies) vertegenwoordigen alsook vier onafhankelijke deskundigen stemrecht.

Wat opvalt in deze zetelverdeling is dat het ledenaantal met bijna een kwart verminderd wordt, vergeleken met de bestaande adviesraad (zie algemene toelichting, punt 4.f.). Dit strookt met het opzet tot rationalisatie van het proces Beter Bestuurlijk Beleid. De vermindering van zetels wordt aldus gespreid over de verschillende algemene categorieën :

- de milieubeweging levert een derde van haar zetels in (van twaalf naar acht) ;

- de sociaal-economische invalshoek levert geen zetels in ;
- de vertegenwoordiging van de open ruimte lijkt gehalveerd te worden (de vier zetels die bestonden voor de “hoge raden” lijken gereduceerd te worden tot twee “open ruimte” zetels) ; hierbij moet aangestipt worden dat één van de vier voormalige zetels hoe dan ook een natuurgerichte benadering had (m.n. de zetel van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud), wat nu opgevangen dient te worden binnen de delegatie van de milieubeweging ;
- de categorie van de socio-culturele organisaties is nieuw en telt twee leden.
- de twee zetels voor lokale overheden worden behouden, zij het dat er stemrecht aan toegewezen wordt.

Kortom, waar in de vorige regeling de milieu- en natuurverenigingen de helft van de stemgerechtigde leden konden voordragen, wordt dit aandeel nu verminderd tot iets meer dan een derde van de stemgerechtigden. Toch vormen de natuur- en milieuverenigingen nog steeds de grootste fractie. Ter verantwoording van dit voorstel van krachtenverhouding kan alweer verwezen worden naar de doelstellingen en principes zoals vervat in de eerste artikelen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid : het nastreven van milieudoelstellingen en het naleven van bepaalde principes staat voorop, maar er wordt ook gezocht naar een evenwicht met andere belangen.

De categorie van de onafhankelijke deskundigen is de opvolger van de categorie van de zeven niet-stemgerechtigde deskundigen in de bestaande MiNa-Raad. Er is dus een daling van het aantal leden-deskundigen, maar de betrokkenen krijgen wel stemrecht, in tegenstelling tot wat nu het geval is. In tegenstelling tot de hiervoor vermelde leden gebeurt hun benoeming op basis van een openbare oproeping tot kandidaatstelling. Wat dit betreft kan verwezen worden naar het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet ; de bepaling is op zijn beurt gebaseerd op een zinsnede uit artikel 6, § 1, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden. Bij de aanwijzing van onafhankelijke deskundigen zal de Vlaamse regering dienen te waken over de inhoudelijke kwaliteit : het is belangrijk dat de deskundigen bewezen hebben – via publicaties in gedegen tijdschriften of via een voortreffelijk professioneel curriculum – dat ze deskun-

dig zijn in een en liefst meerdere beleidsvelden van het milieubeleid.

§ 2. Deze paragraaf komt niet voort uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet. Voor de raadsleden die voorgedragen worden als vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld wordt in een plaatsvervangend lid voorzien, dat op kan treden als het betrokken raadslid bv. verhinderd is of ontslagnemend is. Op die manier wordt het engagement van de betrokken groepering beter verankerd. Voor onafhankelijke deskundigen wordt niet in een plaatsvervanger voorzien, omdat zij ten persoonlijke titel als raadslid benoemd worden.

§ 3. Deze paragraaf komt voort uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet ; de bepaling is op zijn beurt gebaseerd op een zinsnede uit artikel 6, § 1, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden. De bijkomende voorwaarde dat er dubbele lijsten moeten zijn die in een evenwichtige vertegenwoordiging van man en vrouw voorzien, beantwoordt aan artikel 7 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden en, meer ten gronde, aan het decreet van 15 juli 1997 betreffende de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

In praktijk betekent dit laatste dat een kandiderende organisatie voor een bepaalde “zetel” zowel voor het raadslid als voor het plaatsvervangend lid een mannelijke en een vrouwelijke kandidaat moet voordragen. Hierbij is evenwel niet uitgesloten dat de zelfde namen in omgekeerde volgorde aangebracht worden, bv. “*kandidaat raadslid voor organisatie X is mevrouw Y of de heer Z, en kandidaat plaatsvervangend lid voor dezelfde zetel is de heer Z, in tweede orde mevrouw Y*”. Een voordracht moet in principe geweigerd worden als ze niet aan de voorwaarde voldoet.

§ 4. Deze bepaling komt voort uit het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet ; dat model-voorontwerp is op zijn beurt gebaseerd op artikel 6, § 2, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden. Er wordt voor gekozen om de voorzitter te laten aanduiden door de Vlaamse regering. Onverminderd de benodigde inhoudelijke onafhankelijkheid van de adviesraad is het immers nodig dat er een zeker vertrouwen uitgesproken wordt van de Vlaamse regering in de voorzitter. Op die manier is het ook gemakkelijker om vastgestelde adviezen toe te lichten, een dialoog aan te gaan over de planning van de werk-

zaamheden en de ontwikkelingen in het milieubeleid en eventuele fricties die de werking van het beleid of de adviesraad structureel zouden kunnen schaden in goede banen te leiden.

§ 5. Deze paragraaf komt niet voor in het voorontwerp van model van oprichtingsdecreet. Vermits de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld voorgedragen zijn door bepaalde organisaties en geacht worden deze organisaties te vertegenwoordigen, is het in principe mogelijk dat deze vertegenwoordiger om een of andere reden het vertrouwen verliest van de betrokken vereniging of organisatie. Dit is op zijn beurt een mogelijke “ernstige reden” zoals vermeld in artikel 9 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

In dat geval moet die vereniging of organisatie kunnen voorzien in de vervanging van het betrokken lid. De voorwaarde vermeld in § 3 blijft evenwel ook hier gelden, met name dat er een dubbele lijst moet ingediend worden die het mogelijk maakt de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen blijvend te garanderen – dit stemt overeen met artikel 7, tweede lid van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden. Ook de criteria van § 5 blijven gelden bij de effectieve aanstelling van een nieuw lid.

§ 6. Voor de vervanging van een onafhankelijke deskundige na diens ontslag wordt dezelfde procedure gevolgd als bij de gewone aanwijzing ervan.

§ 7. Deze paragraaf beantwoordt aan de vaststelling dat het in het verleden niet altijd duidelijk was of de leden van de betrokken adviesraad ook effectief een engagement hadden ten aanzien van de werking van de Raad. Daarom wordt er een vorm van sanctie geïntroduceerd : wanneer een raadslid, voor meer dan de helft van de in een werkjaar vastgestelde adviezen, zich niet inlaat met de voorbereiding ervan noch er een standpunt bij inneemt, dan wordt dat raadslid van rechtswege ontslagen. Deze sanctie heeft niet alleen betrekking op het betrokken raadslid, maar ook op de voordragende organisatie, vermits bepaald wordt dat de vervanging van een aldus ontslagen raadslid zou gebeuren bij openbare oproeping. Dit compenseert de voordrachtrechten die ingeschreven worden ten aanzien van de koepelorganisatie van de milieubeweging en ten aanzien van de SERV.

Artikel 11.3.3

Onafhankelijkheid

Artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden stelt als principe een “volledige onafhankelijkheid” voorop, die als deontologie aangehouden dient te worden bij het uitoefenen van het mandaat van raadslid. In dezelfde bepaling van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden worden dienaangaande volgende onverenigbaarheden opgesomd : (1) een parlementair mandaat ; (2) het ambt van minister, staatssecretaris of kabinetslid ; (3) het ambt van personeelslid van een departement of agentschap van de Vlaamse overheid, dat in een hiërarchische verhouding staat tot de minister tot wiens bevoegdheid de betrokken strategische adviesraad behoort ; (4) het ambt van personeelslid van het Vlaams Parlement of de daaraan verbonden diensten en (5) het ambt van personeelslid van de adviesraad.

In voorliggend artikel wordt het principe van de “volledige onafhankelijkheid” nog eens herhaald. Vanzelfsprekend gelden de onverenigbaarheden vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

HOOFDSTUK 4

Werking

Artikel 11.4.1

Interne werking

In het model van voorontwerp van oprichtingsdecreet wordt als artikel voor de werking voorgesteld eenvoudigweg te bepalen : *“Inzake de werking van de (naam adviesraad), is het hoofdstuk IV van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden van toepassing.”* Deze bepaling wordt eenvoudigweg overgenomen.

Wel worden er drie specifieke bepalingen ingevoerd ter aanvulling van de onder dat hoofdstuk IV thuishorende artikel 10 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden :

- in de eerste plaats wordt een manier geboden om op een volwaardige wijze bepaalde, specifieke belangen en expertise die nu gelocaliseerd is bij de af te schaffen groene sectorraden en

Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek, ten volle te betrekken in de werking van de MiNa-Raad, zonder daarom voor elke invalshoek een zetel te moeten voorzien in de plenaire adviesraad zelf. Daartoe worden permanente werkcommissies opgericht binnen de schoot van de MiNa-Raad. Het spreekt vanzelf dat dit geen afbreuk doet aan het recht van de MiNa-Raad om adviezen vast te stellen : het is de Raad die de uiteindelijke beslissing neemt over de ontwerp-teksten die in de werkcommissies tot stand komen ;

- in de tweede plaats worden enkele elementen van financiële werking ingevoerd ;
- tot slot wordt de MiNa-Raad gemachtigd tot enkele vormen van structurele samenwerking met andere adviesraden.

Artikel 11.4.2

Permanente Werkcommissies

§ 1. Bij de MiNa-Raad worden permanente werkcommissies opgericht voor het natuurbeleid, het bosbeleid, het jachtbeleid, het binnenvisserijbeleid, het mestbeleid, het energiebeleid en het mobiliteitsbeleid.

De eerste vijf werkcommissies kunnen worden opgevat als de opvolgers van de respectievelijke hoge raden en de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek (zie algemene toelichting, punt 4.e.). Door voor deze af te schaffen adviesraden te voorzien in dergelijke werkcommissies, wordt er in de eerste plaats voor gezorgd dat de ervaring, expertise en contacten die in de loop der jaren opgebouwd werden in deze afzonderlijke organen niet verloren gaan. Bovendien wordt, door het instellen van deze commissies, vermeden dat men de samenstelling van de nieuwe adviesraad zelf drastisch zou moeten bijstellen. Immers, indien men inzake al deze (deel-)beleidsvelden een afzonderlijke zetel zou willen voorzien, zou men ertoe gedwongen zijn de samenstelling van de adviesraad als geheel drastisch uit te breiden, ten einde de proporties in de samenstelling te bewaren. Bovendien is uit de praktijk gebleken dat vertegenwoordigers toekennen aan deze invalshoeken er niet altijd toe leidt dat de betrokken vertegenwoordigers zich ook volwaardig engageren in de overige werkzaamheden van de MiNa-Raad. Er zijn dus kwantitatieve en kwalitatieve redenen om de samenstelling van de adviesraad zo beperkt te laten als hierboven voor-

gesteld wordt, en de betrokken (deel)beleidsvelden ten dele aan bod te laten komen in afzonderlijke werkcommissies.

De werkcommissie inzake het energiebeleid hangt samen met artikel 31 van het voorontwerp van decreet tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen in het Protocol van Kyoto.

De werkcommissie inzake mobiliteit ten slotte vloeit voort uit artikel 55, § 3, laatste lid, van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen.

Op voorstel van de MiNa-Raad werden eveneens een commissie voor Natuur- en milieueducatie (NME) en een commissie Duurzame ontwikkeling toegevoegd aan deze bepaling. Deze toevoeging is verantwoord omdat zowel het educatief en communicatiebeleid alsook het milieuaspect van duurzame ontwikkeling specifieke uitdagingen vormen waarvoor specifieke expertise kan en moet gevaloriseerd worden.

§ 2. In deze paragraaf wordt aan de Vlaamse regering de mogelijkheid verschaft om, naast de werkcommissies die de MiNa-Raad zelf kan instellen, afzonderlijke en “permanente” werkcommissies in te stellen betreffende onderdelen of aspecten van het milieubeleid waarvoor een specifieke deskundigheid bestaat en waarbij specifieke doelgroepen of maatschappelijke groepen aangesproken worden. Er kan gedacht worden aan werkcommissies inzake vereenvoudiging van het milieurecht, inzake gemeentelijk en provinciaal milieubeleid, inzake educatie en communicatie, enz. De figuur van de permanente werkcommissies laat toe op permanente wijze belangengroepen en experts te engageren, zonder ze daarom noodzakelijkerwijze een raadszetel toe te kennen. De permanente werkcommissies zullen, net zoals alle andere werkcommissies, aansluiten bij de werking van de vernieuwde MiNa-Raad op basis van de bepalingen van het huishoudelijk reglement : ze zullen regelmatig samenkomen, daartoe ondersteuning krijgen van het raadssecretariaat, ze zullen tot bepaalde ontwerpadviezen komen en deze ontwerpen zullen ter goedkeuring of minstens ter doorgeleiding voorgelegd worden aan de vernieuwde MiNa-Raad. Vermits deze laatste een strategische adviesraad is, is het de bedoeling dat hij zich alleen uitspreekt over

de strategische kwesties die zich aandienen bij voorlegging van deze ontwerp teksten.

§ 3. In deze paragraaf wordt de samenstelling van de permanente werkcommissies geregeld. Het maximum aantal leden kan nooit meer dan 16 bedragen. De helft wordt rechtstreeks benoemd door de Vlaamse regering, die daarbij uitgaat van het beleidsitem dat de permanente commissie bestrijkt. Het is de bedoeling dat daarbij experts en vertegenwoordigers van groepen geselecteerd worden die te maken hebben met het voorwerp dat de betrokken permanente commissie dient te behandelen. De andere helft wordt door de MiNa-Raad zelf voorgedragen, alsof het een normale werkcommissie betrof. Het is de bedoeling dat er van die kant een representatief staal opgenomen wordt van invalshoeken die in de raadswerking betrokken zijn. Het verdient de voorkeur – zonder dat het daarom een strikt gebod is – om als voorzitter van dergelijke vaste werkcommissies een raadslid of plaatsvervangend lid aan te stellen, zodat de voorgedragen teksten of ontwerp teksten verdedigd kunnen worden in de plenaire raadszitting.

Op dit punt wijkt het ontwerpdecreet af van het decreet van 18 juli 2003, dat bepaalt dat de samenstelling van de strategische adviesraad door het instellen van werkcommissies niet kan worden gewijzigd. Deze afwijking is ook terug te vinden bij andere adviesraden zoals de SERV. Bovendien is ze nodig om de fusie tussen de MINA-Raad en de vijf hoge raden beheersbaar te houden qua impact en een overleg te garanderen met de doelgroepen die tot hiertoe in de hoge raden zetelden.

De bijzondere commissarissen wezen reeds op dit punt van afwijking van het kaderdecreet en stelden dat het politieke niveau een geïnformeerde beslissing moet nemen over dit punt.

Op voorstel van de MiNa-Raad werd deze bepaling aangepast. Er wordt nu gewerkt met twee criteria voor lidmaatschap van een permanente commissie, nl. specifieke deskundigheid en specifieke representativiteit. Beide criteria zijn van toepassing op de voordracht door de Vlaamse regering. De voordracht vanwege de MiNa-Raad zelf is slechts onderhevig aan het criterium “deskundigheid” – de representativiteit zal alhier dienen overeen te komen met de samenstelling van de MiNa-Raad zelf.

§ 4. In deze paragraaf wordt de kerntaak en tegelijk ook kernbevoegdheid van de permanente werkcommissies toegelicht : de voorbereiding van alle adviesactiviteiten beschreven onder artikel

11.2.1., voorzover die activiteiten verband houden met het beleid dat het voorwerp uitmaakt van de opdracht van de werkcommissie. De permanente commissie natuur houdt zich dus bezig met de voorbereiding van adviezen over natuurbesluit, de permanente commissie bos wijdt zich aan de voorbereiding van adviezen in verband met bosbeleid, de permanente commissie jacht gaat in op alle adviesopdrachten die met jacht te maken hebben, de permanente commissie visserij voert als eerste de beraadslaging bij alle initiatieven inzake binnenvisserijbeleid enz.

Het is vanzelfsprekend zo dat een hele reeks bestaande adviesvraagplichten nu net ten aanzien van meer dan één “hoge raad” tegelijk bestaan. Over het soortenbeleid bijvoorbeeld wordt verplicht om advies gevraagd aan de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij. Over bepaalde maatregelen van bosbeleid wordt soms verplicht om advies gevraagd aan de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en de Vlaamse Hoge Jachtraad. Het gaat hier om sectoroverschrijdende vraagstukken, die net omwille van dat sectoroverschrijdend karakter een strategisch aspect hebben. Vanwege het strategisch karakter kan het zijn dat de nieuwe MiNa-Raad hierover om advies gevraagd wordt. In dat geval zou de Raad op het eerste zicht het vraagstuk voor voorbereiding moeten doorschuiven naar de meerdere permanente werkcommissies waarvan de voorlopers voordien bij het onderwerp betrokken waren ; door de samenstelling van deze commissies (helpt voorgedragen door de MiNa-Raad zelf) kan het evenwel zijn dat dit niet nodig is en dat het voldoende is om één werkcommissie te gelasten met de voorbereiding van het ontwerpadvies.

§ 5. In de lijn van de rationalisatie van Beter Bestuurlijk Beleid kan er maar één advies afgeleverd worden per beleidskwestie en kan er maar één domeinraad zijn per beleidsdomein. Daarom wordt in deze paragraaf gesteld dat de MiNa-Raad steeds het recht behoudt op het nemen van de eindbeslissing bij de ontwerpadviezen en andere ontwerpdocumenten die tot stand komen in de permanente commissies. Niets sluit uit dat het op te stellen huiselijk reglement hier nog modaliteiten bepaalt (zoals : bij unaniem ontwerpadvies aanvaardt de MiNa-Raad de tekst zonder meer – acceptabel, gezien de samenstellingswijze van de permanente commissies). Op het principieel vlak is het evenwel steeds de MiNa-Raad die het laatste woord moet hebben.

Artikel 11.4.3

Financiële middelen

Het artikel over de financiële middelen is een iets uitgebreider artikel dan wat vervat is in artikel 13 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden : “*Een strategische adviesraad beschikt over een jaarlijkse dotatie*”.

In de eerste plaats wordt door toevoeging van de zinsnede “*voor zijn werking en voor de uitvoering van zijn opdracht*” bekomen dat alle inkomsten van de MiNa-Raad op een “eigenlijke manier” ingezet zouden worden.

In de tweede plaats wordt gesteld dat de betrokken inkomsten afkomstig kunnen zijn uit twee bronnen : enerzijds de dotatie uit de begroting van de Vlaamse gemeenschap, anderzijds eigen inkomsten. Het is duidelijk dat de werking in essentie gedragen moet worden door de dotatie – deze moet dan ook afdoende zijn voor de werking van de adviesraad. De categorie van “*eigen inkomsten*” is bedoeld als een strikt marginale categorie. Zij moet het mogelijk maken om het mogelijk maken occasionele inkomsten te verwerven, zoals bv. het inschrijvingsgeld bij de organisatie van studiedagen, of de vergoeding voor de kostprijs bij verspreiding van adviesdocumenten (vergoeding voor publicaties). Met deze bepaling is het dus uitdrukkelijk niet de bedoeling de mogelijk te verschaffen om onderzoeksopdrachten of studies ten behoeve van derden uit te voeren, noch om zich te begeven op het terrein van de beleidsondersteunende opdrachten van het departement.

Artikel 11.4.4

Samenwerking

Dit artikel bevat meer aspecten dan wat vervat is in het artikel 17 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden, dat samenwerking behandelt met andere adviesraden.

§ 1. Met deze paragraaf wordt de mogelijkheid geschapen voor de vernieuwde MiNa-Raad om, binnen de marges van zijn budget, in samenwerking te treden met experts met het oog op de uitvoering van bepaalde opdrachten en dit tegen een bepaalde vergoeding. Het kan gaan om beperkte onderzoeksopdrachten, om het tijdelijk voorzitten of bijstaan van een afzonderlijke werkcommissie, om het geven van een voorbereide toelichting bij een com-

plexe problematiek, enz. Het is niet de bedoeling dat de MiNa-Raad hiermee een eigen onderzoeksbeleid uitbouwt, vermits een domeinraad daar niet voor geplaatst is. Wel moet het mogelijk zijn additionele expertise aan te trekken om bepaalde specifieke kennis- of vaardigheidslacunes op te vullen in de uitvoering van het werkprogramma.

§ 2. Met deze paragraaf wordt de MiNa-Raad gemachtigd om samenwerkingsverbanden aan te gaan met vergelijkbare adviesorganen op andere beleidsniveaus of elders. Het volledige overzicht van mogelijke samenwerkingsverbanden met vergelijkbare instanties wordt geboden :

1° betreft de samenwerking met vergelijkbare adviesorganen buiten het Vlaamse Gewest. Hierbij wordt in de eerste plaats gedacht aan de adviesorganen die ingesteld zijn in Wallonië (C.W.E.D.D. – *Conseil Wallon de l'Environnement et de Développement Durable*), Brussel (*Raad voor het Leefmilieu van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest*), en het federale België (F.R.D.O. – *Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling*). Op dit moment is de samenwerking met de vergelijkbare adviesraden in andere landsdelen of van het federale niveau eerder occasioneel te noemen. Bovendien kan in samenwerking worden getreden met de verschillende strategische milieuadviesraden die de verschillende lidstaten van de Europese Unie rijk is, en die verenigd zijn in de E.E.A.C. – *European Environmental Advisory Councils*. Deze samenwerking heeft een structureel karakter, vermits de bestaande MiNa-Raad medeoprichter en vast lid is van dit samenwerkingsverband ;

2° betreft wat reeds opgenomen is in artikel 17 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden : “*Strategische adviesraden kunnen onderling samenwerken en gezamenlijk advies uitbrengen*”. Op dit moment grijpt deze mogelijke samenwerking eerder occasioneel en sporadisch plaats ;

3° betreft de samenwerking met provinciale en gemeentelijke milieuadviesraden. Deze adviesraden werden het afgelopen decennium opgericht op grond van akkoorden tussen de respectieve bestuursniveaus. Uit verschillende studies blijkt dat de effectiviteit en de participatiegraad die verwezenlijkt wordt via deze provinciale en gemeentelijke milieuadviesraden ongelijkmatig is. Vandaar dat de gewestelijke MiNa-Raad hier een stimulerende rol kan spelen. Op dit moment probeert de bestaande MiNa-Raad een

zekere vorm van structurele samenwerking te garanderen.

AFDELING 2

Overige wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

De overige wijzigingen die doorgevoerd worden in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid strekken er toe om, in de lijn van Beter Bestuurlijk Beleid (zie algemene toelichting, punt 3.d.) enkele bestaande adviesvraagplichten ten aanzien van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (voor het overzicht, zie algemene toelichting punt 4.h.) op te heffen. De adviesvraagplichten met betrekking tot strategische vraagstukken horen immers gesteld te worden aan de betrokken domeinraad, wat niet wegneemt dat andere strategische adviesraden ook op eigen initiatief “over het muurtje kunnen kijken”. Op dit principe van opheffing van adviesvraagplichten wordt evenwel één uitzondering gemaakt : het Vlaams milieubeleidsplan. Dit is van zodanig strategisch belang, ook in sociaal-economisch opzicht, dat de bestaande adviesvraagplicht ten aanzien van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen behouden wordt, ondanks het gegeven dat ook de MiNa-Raad uiteraard om advies gevraagd zal worden.

Artikel 3

De paragrafen 3 en 4 in artikel 2.1.14. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden zodanig geformuleerd dat er alleen nog ten aanzien van de MiNa-Raad een adviesvraagplicht behouden blijft met betrekking tot het milieujaarprogramma.

Artikel 4

Dit artikel strekt er toe de procedure tot vaststelling of wijziging van milieukwaliteitsnormen, zoals bepaald in artikel 2.2.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zodanig bij te stellen dat de adviesvraagplicht alleen nog geldt ten aanzien van de MiNa-Raad.

Bij deze adviesvraagplicht wordt een adviestermijn voorzien van twee maanden. Daar wordt echter in een tweede lid van het huidige artikel 2.2.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aan toegevoegd dat de Vlaamse regering deze voorziene adviestermijn kan inkorten *“in zoverre dit vanwege door internationale verplichtingen opgelegde termijnen noodzakelijk is”*. Daar wordt nu, in dit wijzigingsartikel, aan toegevoegd : *“... met in acht name van de minimumtermijn bepaald in artikel 16, § 2, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.”*, wat maakt dat de adviestermijn nooit minder dan tien dagen mag bedragen.

Artikel 5

In de eerste drie paragrafen van artikel 4.2.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt aan de Vlaamse regering een drievoudige beslissingsmacht toegewezen :

- de Vlaamse regering wijst aan de hand van bepaalde criteria de plannen en programma's aan die worden onderworpen aan de milieueffectrapportage ;
- de Vlaamse regering kan bijkomende plannen en programma's aanwijzen op geval per geval basis, indien de vermoedelijke milieu-effecten aanzienlijk zijn ;
- de Vlaamse regering wijst de plannen en programma's aan die niet onderworpen zijn aan een milieueffectrapportage, omdat de besluitvormingsprocedure die tot deze plannen en programma's zal leiden gelijkaardige waarborgen biedt.

Artikel 4.2.2., § 4, bepaalt vervolgens dat de MiNa-Raad en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen om advies gevraagd worden over deze beslissingen. Net zoals bij vorige wijzigingsbepalingen wordt ook hier de adviesvraagplicht ten aanzien van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen opgeheven, in de lijn van de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid. Daartoe wordt het eerste lid van § 4 gewijzigd.

HOOFDSTUK III

Machtigingsbepaling

Artikel 6

Hier wordt in de eerste plaats verwezen naar de algemene toelichting, punt 4.h. (conclusies) : de wijzigingsbepalingen die via voorliggend voorontwerp doorgevoerd worden hebben betrekking op decreten *binnen het milieudomein* – decreten buiten het milieudomein en reglementaire uitvoeringsbesluiten binnen of buiten het milieudomein worden in deze fase van de vereenvoudigingsoperatie dus niet behandeld. Deze machtigingsbepaling is nuttig om vlot de decreten te kunnen wijzigen die buiten het milieudomein vallen en daarom hieronder niet behandeld werden. In deze bepaling wordt gebruikt gemaakt van de onder het Beter Bestuurlijk Beleid-proces voorziene keuzemogelijkheid om de geldigheidsduur van de machtigingsbepaling te bepalen op negen maanden, gezien de complexiteit van de problematiek.

HOOFDSTUK IV

Overgang van personeel, goederen, rechten en verplichtingen

Artikelen 7 en 8

Het personeelskader van het secretariaat van de MiNa-Raad is op dit moment bepaald in artikel XIV.5, § 1, 13°, van het besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel. De betreffende bepaling voorziet in *“1 betrekking van directeur, 1 betrekking van adviseur, 6 betrekkingen van adjunct van de directeur, 1 betrekking van deskundige, 2 betrekkingen van deskundige (hofmeester) en 1 betrekking van medewerker bij het secretariaat van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen”*. Voordien gold het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het aantal contractuele personeelsleden dat ter beschikking wordt gesteld van het secretariaat van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, alsmede van de aanwervings- en bezoldigingsregeling van deze personeelsleden.

Deze bepalingen inzake het personeelskader vonden hun rechtsgrond in artikel 9 van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen tot subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen – het decreet dat nu net afgeschaft wordt. De rechtsgrond verandert daarom, i.e. in de plaats komt nu artikel 12, eerste lid van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden : “*Een strategische adviesraad beschikt over een eigen secretariaat dat onder het gezag van de strategische adviesraad wordt geleid door een secretaris*”.

Met dit artikel wordt aan de Vlaamse regering de bevoegdheid gegeven om het bestaande secretariaat, dat tot stand gekomen was op basis van de oude rechtsgrond, te herbevestigen op basis van de nieuwe rechtsgrond. De personen die aldus bij dit secretariaat tewerkgesteld zijn, zullen kunnen worden overgedragen aan de nieuwe MiNa-Raad, zoals omschreven in artikel 11.1.2. van de in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voegen Titel XI – Strategische advisering.

Dit artikel regelt eveneens de overdracht van de verplichtingen van de oude Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen) aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen zoals bepaald in artikel 11.1.2. van de in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voegen Titel XI – Strategische advisering.

In hoofdzaak gaat het om een huurcontract met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor huisvesting, om een aantal lopende contracten inzake logistiek, abonnementen, dienstverlening enz. alsmede om meubels, kantoormateriaal, computers, allerlei apparaten, boeken en documentatie, enz.

De regeling die hiermee inzake overgang van personeel, goederen, rechten en verplichtingen wordt voorzien, is gelijklopend aan deze voor de agentenschappen met rechtspersoonlijkheid. De bevoegdheid die terzake aan de Vlaamse regering wordt gegeven is opgenomen in art. 35 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid.

In dit verband, en aanknopend bij een opmerking van de Raad van State, moet aangestipt worden dat het de bedoeling is om niet alleen de personeelsle-

den, goederen, rechten en plichten over te dragen vanwege de huidige MiNa-Raad, maar anderzijds ook mensen en middelen over te dragen die momenteel verbonden zijn aan de strategische adviesraden van de af te schaffen adviesraden, i.e. vanuit departement of agentschap, naargelang toepasselijk. Dit laatste zal in principe een beperkte overdracht betreffen. In beide gevallen gaat het alleszins, zoals geformuleerd staat, om middelen die op dit moment berusten bij diensten van het Vlaamse Gewest dan wel bij instellingen en rechtspersonen die afhangen van het Vlaamse Gewest.

Tot slot moet ingegaan worden op het probleem van de pensioenlasten. Vermits de nieuwe milieuraad rechtspersoonlijkheid krijgt – daar waar de bestaande MiNa-Raad deze niet heeft – zou deze nieuwe adviesraad er tevens toe gemachtigd moeten worden om deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen aan het personeel van zekere organismen van openbaar nut, alsmede van hun rechthebbenden. Er wordt evenwel voor geopteerd om, naar analogie met de regeling voor de IVA's met rechtspersoonlijkheid en de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's, ook voor de strategische adviesraden in het algemeen de machtiging tot deelname aan de pensioenregeling te regelen bij besluit van de Vlaamse regering ter uitvoering van de decreten van 2 mei 1985 betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige Gemeenschaps- en Gewestinstellingen.

HOOFDSTUK V

Wijzigingsbepalingen

De wijzigingsbepalingen zijn gerangschikt aan de hand van de chronologische orde van de decreten die gewijzigd worden.

AFDELING 1

Wijzigingen aan het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

Artikel 9

In artikel 36, § 3, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt een adviesvraag ingeschreven m.b.t.

de sectorale uitvoeringsplannen voor het afvalbeleid. Vermits er in deze plannen nogal eens strategische beslissingen worden genomen – mogelijke oplossingsrichtingen worden geselecteerd, doelstellingen, middelen en instrumenten worden geselecteerd – blijft de adviesvraagplicht behouden ten aanzien van de MiNa-Raad.

Op grond van de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid (één-op-één-relatie wat de adviesraden en de adviesvraagplichten betreft) wordt de adviesvraagplicht ten aanzien van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen hier afgeschaft. In § 4 van datzelfde artikel is een motiveringsplicht ingeschreven ten aanzien van de Vlaamse regering indien zij afwijkt van de uitgebrachte advisering. Ook hier wordt de vermelding van het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen weggelaten.

AFDELING 2

Wijzigingen in het Bosdecreet van 13 juni 1990

Artikel 10

Vermits de figuur van de Vlaamse Hoge Bosraad verlaten wordt en vervangen wordt door een Permanente Commissie voor het Bosbeleid, wordt ook hier de definitie van “Raad” vervangen door de definitie van de “MiNa-Raad”.

Artikel 11

In artikel 6 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 is het artikel waarin de langetermijnplannen en de uitvoeringsplannen van het bosbeleid gedefinieerd worden en waarin aangegeven wordt hoe deze tot stand komen. Op dit moment is er in dit proces een adviesvraagplicht m.b.t. de ontwerpen van lange termijnplannen en van uitvoeringsplannen, en dit ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de MiNa-Raad. Omdat erin de lange termijnplannen strategische beslissingen genomen worden, blijft de adviesvraagplicht behouden. De adviesvraagplichten m.b.t. de uitvoeringsplannen worden eenvoudigweg afgeschaft.

Er wordt, in uitvoering van de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid, een bijkomende vereenvoudi-

ging doorgevoerd, doordat de viervoudige adviesvraagplicht vervangen wordt door een enkelvoudige : er wordt slechts advies gegeven door de MiNa-Raad. Bij de voorbereiding van deze adviezen zal de in te stellen permanente werkcommissie voor het bosbeleid wellicht een centrale rol dienen te spelen. Ook zal de MiNa-Raad er voor dienen te zorgen dat zijn werkcommissies i.v.m. het natuurbeleid en het jachtbeleid bij de voorbereidende werkzaamheden betrokken worden.

Artikel 12

In artikel 7 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 bepaalt : *“Om beter te voldoen aan de aan het bos toebedeelde functies kan de Vlaamse regering, na advies van de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, volgens de voorwaarden en de normen die ze zelf bepaalt, de uitvoeringsmaatregelen die overeenkomstig dit decreet worden genomen, afstemmen op de door het natuurbeleid en/of ruimtelijk beleid vooropgestelde gebiedscategorieën evenals op de gebiedsgerichte werking van andere beleidssectoren zoals, onder meer, het algemene milieubeleid en de werkgelegenheid.”*.

Op vraag van de MiNa-Raad werd in artikel 7 van het Bosdecreet wordt het advies van de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud” inzake uitvoeringsmaatregelen overeenkomstig het Bosdecreet niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad. Zoals onder punt 3.c. van het algemeen deel van deze toelichting aangestipt, zal de MiNa-Raad evenwel terughoudend moeten optreden bij dergelijke adviesvragen, wat inhoudt dat hij zich zal moeten beperken tot de strategische aspecten van de voorgelegde dossiers.

Artikel 13

Artikel 16 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 stelt de figuur van de milieubeschermende bossen in. Dergelijke bossen kunnen door de Vlaamse regering als zodanig aangewezen en erkend, en dit op basis van bepaalde criteria. Er worden ook regelen vastgesteld voor de toegankelijkheid en het beheer van deze bossen, en aan de betrokken bosbeheerder kan onder te bepalen modaliteiten een te bepalen vergoeding worden toegewezen. Op dit moment is voor elk van deze stappen (vaststelling van criteria voor aanwijzing, de concrete aanwijzing van de afzonderlijke bossen, regelen van beheer en

toegankelijkheid, bepaling van de hoogte van vergoeding en bepaling van de wijze van toekenning) een adviesvraagplicht in ingesteld.

De voorziene adviesvraagplichten worden nu – vanuit de vereenvoudigende filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid – grotendeels afgeschaft. Slechts voor de strategische vragen wat nu de criteria moeten zijn volgens dewelke deze bossen aangeduid zouden moeten worden en welke regelen er voor zouden moeten gelden wordt er een adviesvraagplicht behouden ten aanzien van de MiNa-Raad. Deze zal wellicht zijn permanente werkcommissie voor het Bosbeleid gelasten met de voorbereiding van het advies.

Artikel 14

Artikel 17 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 betreft de hiervoor vermelde vaststelling van de hoogte van de vergoeding en de wijze van toekenning ervan.

Op vraag van de MiNa-Raad werd het advies van de Vlaamse Hoge Bosraad inzake de toekenning van een vergoeding aan de bosbeheerder voor aanwijzing van zijn bos als millieubeschermend bos niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad. Zoals onder punt 3.c. van het algemeen deel van deze toelichting aangestipt, zal de MiNa-Raad evenwel terughoudend moeten optreden bij dergelijke adviesvragen, wat inhoudt dat hij zich zal moeten beperken tot de strategische aspecten van de voorgelegde dossiers. Wanneer bij de bepaling van dergelijke vergoedingen verdelingsvragen aan de orde zijn waarbij maatschappelijke lasten verdeeld worden tussen sectoren (bv. de subsidie krijgt een zodanig gewicht dat er impact is op de subsidies of maatregelen ten aanzien van andere sectoren) heeft de problematiek alleszins een strategisch karakter.

Artikel 15

Ook in artikel 19bis van het Bosdecreet van 13 juli 1990 wordt een vergoedingsregeling in het leven geroepen, met name m.b.t. de ecologische functie van bossen. Hier is er een adviesvraagplicht voorzien ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad en van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud. Deze adviesvraagplichten worden nu weggelaten, vermits het betrekken van doelgroepen bij

het bepalen van de hoogte van vergoedingen veel eerder een zaak is van doelgroepenbeleid.

Evenwel geldt ook hier de reserve die ook gesteld werd bij vorig artikel : wanneer bij de bepaling van dergelijke vergoedingen verdelingsvragen aan de orde zijn waarbij maatschappelijke lasten verdeeld worden tussen sectoren (zie algemene toelichting, 3-c), verkrijgt de problematiek een strategisch karakter. Op dat moment is het aangewezen toch een adviesvraag te stellen aan de MiNa-Raad, die allicht beroep zal doen op de geëigende permanente werkcommissies.

Artikel 16

In artikel 22 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 betreft de aanduiding van concrete bosreservaten. Vermits het hier echt om uitvoerend beleid gaat, worden – overeenkomstig de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid – de adviesvraagplichten ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud weggelaten bij deze concrete maatregelen.

Artikel 17

Artikel 24 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 betreft de vergoedingsregeling ten aanzien van de boseigenaar wiens bos aangeduid wordt als bosreservaat. Ook hier is er op dit moment een adviesvraagplicht voorzien, m.n. ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad en van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud. Deze adviesvraagplichten worden nu weggelaten, vermits het betrekken van doelgroepen bij het bepalen van de hoogte van vergoedingen veeleer een zaak is van doelgroepenbeleid.

Evenwel geldt ook hier de reserve die reeds gesteld werd bij enkele vorige artikelen : wanneer bij de bepaling van dergelijke vergoedingen verdelingsvragen aan de orde zijn waarbij maatschappelijke lasten verdeeld worden tussen sectoren (zie algemene toelichting, 3-c), verkrijgt de problematiek een strategisch karakter. Op dat moment is het aangewezen toch een adviesvraag te stellen aan de MiNa-Raad, die de voorbereiding van de adviezen allicht zal overlaten aan de geëigende permanente werkcommissies.

Artikel 18

Artikel 31, § 3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 betreft de toewijzing, door de Vlaamse regering, aan een gemeente op diens verzoek, van het bosbeheer voor de privé-bossen en de andere openbare bossen dan domeinbossen die op het grondgebied van de betrokken gemeente gelegen zijn. Bij deze uitvoeringsmaatregel wordt de geldende adviesvraagplicht ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad of opvolger afgeschaft.

Artikel 19

Het huidige hoofdstuk IV van het Bosdecreet van 13 juni 1990 heeft “de Vlaamse Hoge Bosraad” als voorwerp. De Vlaamse Hoge Bosraad wordt in artikel 38 ingesteld. Er wordt gesteld dat de Vlaamse regering er de samenstelling en werkingsregelen van bepaalt en er de voorzitter en leden van benoemt. Minstens de helft van de leden dient aangewezen te worden onder de eigenaars of vertegenwoordigers van de bosgroepen. De taak van de Vlaamse Hoge Bosraad wordt in artikel 39 ook bepaald : advies te verlenen over alle met de bossen verband houdende aangelegenheden die door de Vlaamse regering worden voorgelegd. Er wordt een eigen initiatiefrecht toegekend aan de Vlaamse Hoge Bosraad. In artikel 40 worden een aantal adviesvraagplichten ingevoerd of herhaald.

Geheel deze regeling wordt nu afgeschaft. Tegelijk wordt de strategische adviesbevoegdheid van de Vlaamse Hoge Bosraad overgeheveld naar de MiNa-Raad ; de daartoe op te zetten voorbereidende activiteiten en beraadslaging van de Vlaamse Hoge Bosraad worden in principe doorgeschoven naar de permanente werkcommissie voor het bosbeleid. Het aspect van inspraak en advies bij de concrete beleidsuitvoering en van doelgroepenoverleg wordt overgebracht naar de desbetreffende op te richten IVA, in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid.

Artikel 20

In artikel 41, tweede lid, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 betreft de criteria voor duurzaam bosbeheer die door de Vlaamse regering kunnen vastgesteld worden. Vermits het hier toch wel om een strategische, richtinggevende beslissing gaat, wordt er een adviesvraagplicht behouden. Momenteel is er evenwel een drievoudige adviesvraagverplichting

(ten aanzien van Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en de MiNa-Raad) ; deze wordt vervangen door een enkelvoudige adviesvraagplicht ten aanzien van de MiNa-Raad. Deze laatste zal in principe zijn relevante werkcommissies betrekken bij de voorbereiding van een eventueel advies.

Artikel 21

In artikel 41bis wordt de figuur van de bosgroepen geregeld.

§ 1. In artikel 41bis, § 1, gaat het over de erkenningsvoorwaarden voor bosgroepen. Vermits de algemene regeling van de erkenning van bosgroepen toch wel van strategische aard is – bosgroepen zijn immers een belangrijk instrument in het verwezenlijken van de multifunctionaliteit van de bossen – is het belangrijk dat de MiNa-Raad hierover adviseert. Daarom wordt de meervoudige adviesvraagplicht die nu geldt ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud omgezet in een adviesvraagplicht ten aanzien van de MiNa-Raad.

§ 2. In artikel 41bis, § 2, gaat het over de subsidies die kunnen verleend worden aan de bosgroepen. Net zoals bij de bepaling van de andere vergoedingsregelen wordt ook hier de adviesvraagplicht ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad nu weggelaten, vermits ook het bepalen van de hoogte van vergoedingen veeleer een zaak is van doelgroepenbeleid. Tegelijk geldt ook hier de reserve die reeds gesteld werd bij enkele vorige artikelen : wanneer bij de bepaling van dergelijke vergoedingen verdeelvragen aan de orde zijn waarbij maatschappelijke lasten verdeeld worden tussen sectoren (zie algemene toelichting, 3-c), verkrijgt de problematiek een strategisch karakter. Op dat moment is het aangewezen toch een adviesvraag te stellen aan de MiNa-Raad, die de voorbereiding van de adviezen over zal laten aan de geëigende permanente werkcommissies.

§ 3. Artikel 41bis, § 3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 betreft de evaluatie van de werking van de erkende bosgroepen. Elke bosgroep dient een werkingsverslag te maken, waarna het Bosbeheer er een evaluatieverslag over maakt. Beide samen worden, in de huidige procedure, voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en de Vlaamse Hoge Bosraad, waarna een regeringsbeslissing volgt. De regeling wordt gewijzigd in die zin dat de MiNa-Raad een over-

zichtsadvies zou maken over alle werkings- en evaluatieverslagen betreffende de bosgroepen. Het kan niet de bedoeling zijn dat in dit overzichtsadvies nog eens alle concrete evaluatieverslagen herkauwd worden – wel is de MiNa-Raad de geëigende plaats om strategische beschouwingen te koppelen aan het aangeleverde feiten- en evaluatiemateriaal. Dit overzichtsadvies wordt meegenomen bij de voorbereiding van de regeringsbeslissing.

Artikel 22

Artikel 41quater van het Bosdecreet van 13 juni 1990 de bosinventarisatie en de verplichtingen van de bosbeheerder in dat verband. Indien deze laatste niet aan zijn verplichtingen voldoet kan het Bosbeheer in de plaats treden en de kosten terugvorderen. Voor het overige bepaalt de Vlaamse regering de nadere regels voor het opmaken van deze inventarissen. Voor de vermelde kostenterugvordering en voor het bepalen van de “nadere regels” is er telkens een adviesvraagplicht voorzien ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad. Deze wordt nu afgeschaft, vermits het om typisch uitvoeringsgerichte kwesties gaat.

Artikel 23

Artikel 43 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 gaat over het bosbeheerplan. In het eerste lid van § 4 van dat artikel wordt gesteld dat de Vlaamse regering de vorm, de inhoud, de termijn, het inzagerecht en de procedure voor de consultatie en voor de indiening en goedkeuring van een beheerplan bepaalt, evenals de beroepsprocedure. Hierbij is er in de huidige regeling een adviesvraagplicht ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud.

Op vraag van de MiNa-Raad werd het advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud inzake bosbeheersplannen niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad. Zoals onder punt 3.c. van het algemeen deel van deze toelichting aangestipt, zal de MiNa-Raad evenwel terughoudend moeten optreden bij dergelijke adviesvragen, wat inhoudt dat hij zich zal moeten beperken tot de strategische aspecten van de voorgelegde dossiers.

In het tweede lid van § 4 is er geen adviesvraagplicht, maar wel een voordrachtrecht bepaald ten

aanzien van de huidige Vlaamse Hoge Bosraad, met name voor wat de vertegenwoordigers van de boseigenaars aangaat in het comité van beroep. Dit voordrachtrecht wordt nu overgedragen, op vraag van de MiNa-Raad, aan de op te richten permanente werkcommissie voor het bosbeleid.

Artikel 24

In artikel 54 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt gesteld dat de Vlaamse regering de werkwijze bepaalt bij openbare houtverkoop, waarbij eigenaars van openbaar bos betrokken zijn. Hier wordt ook de adviesvraagplicht ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad afgeschaft.

Artikel 25

In artikel 79 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 gaat het over de erkenning die vereist is om beroepsmatig als koper of exploitant te mogen optreden in openbare bossen. Ook hier stelt de Vlaamse regering de erkenningsvoorwaarden en de procedure vast, en ook hier wordt de adviesvraagplicht ten aanzien van de Vlaamse Hoge Bosraad afgeschaft.

AFDELING 3

Wijzigingen aan het decreet van 23 januari 1991
inzake de bescherming van het leefmilieu
tegen verontreiniging door meststoffen

Artikel 26

In artikel 11, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen worden de opdrachten van de Mestbank gedefinieerd. Onder punt 10° wordt gesteld dat de Mestbank belast is met : “*het verstrekken van advies aan de Vlaamse regering over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de productie, het gebruik, de verwerking en de opslag van dierlijke mest.*”. Hier lijkt een adviesbevoegdheid te worden toegekend aan een uitvoerend bestuursorgaan, wat niet strookt met de beginselen van Beter Bestuurlijk Beleid. Feitelijk gaat het evenwel over het doen van beleidsvoorstellen, i.e. beleidsvoorbereiding. De formulering in dit artikel wordt dan ook in die zin veranderd.

Artikel 27

Onder 15° van artikel 11, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen wordt gesteld dat de Mestbank bevoegd is voor de uitvoering van artikel 34, i.e. een verplichting tot een jaarlijkse toestandsbeschrijving vergezeld van voorstellen. Het huidige artikel 34, § 2, betreft evenwel de adviesvraagplicht die momenteel geldt ten aanzien van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek. Deze tweede paragraaf wordt in een hierna volgend wijzigingsartikel dan ook bijgesteld. Inmiddels dient wel de verwijzing naar deze tweede paragraaf geschrapt te worden uit het artikel dat de taakstelling van de Mestbank beschrijft.

Artikel 28

In artikel 31, § 2, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen worden de opdrachten van de huidige Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek gedefinieerd. Een groot aantal van de taken die er opgelijst staan zijn typische taken voor een uitvoerend bestuursorgaan : het opmaken van een ontwerpplan ten behoeve van de Vlaamse regering, het opmaken van een evaluatierapport ten behoeve van de Vlaamse regering, voorstellen doen ten behoeve van de Vlaamse regering in verband met de berekeningswijze van de productiedruk, voorstellen doen ten behoeve van de Vlaamse regering in verband met de maximale productiehoeveelheden, enz.

Daarom wordt artikel 11 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, dat de taken regelt van de Mestbank, aangevuld met een § 1bis, waarin deze taken, die tot dusverre toegewezen waren aan de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek, opgelijst staan als toekomstende aan de Mestbank. Het desbetreffende lijstje wordt in dezelfde beweging ook wat gemoderniseerd, doordat enkele verouderde data en bepalingen weggelaten worden. De formuleringen zijn voor het overige dezelfde als deze die nu gebruikt wordt in het op te heffen artikel 31, § 2.

Artikel 29

Na het overhevelen van alle niet-adviestaken die aan de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek toe-

komen naar de Mestbank, blijven hoofdstuk VIII van het mestdecreet, bevattende de artikelen 31 en 32, in principe alleen nog de er geformuleerde adviestaken over. Zoals in het algemeen deel van de memorie van toelichting al geschetst, de adviserende taakstelling van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek betreft in de eerste plaats het algemene adviseren en het voorleggen van voorstellen met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie, het gebruik en de opslag van meststoffen (decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, artikel 31, §§ 1 en 2, 3°). Ook wijzigingen aan het Mestdecreet zijn onderworpen aan een adviesvraagplicht (ibidem, artikel 31, § 3). Dit zijn alle taakstellingen van eerder strategische aard.

Voor zover deze adviesbevoegdheden en adviesvraagplicht ondervangen zijn door het algemeen opdrachtartikel van de nieuw in te stellen MiNa-Raad (i.e. artikel 11.2.1. van de in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voegen Titel XI – Strategische advisering), is het niet nodig deze te herhalen in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen.

Voor het overige wordt het hoofdstuk VIII behouden, en worden de specifieke adviesbevoegdheden die opgenomen waren in de artikelen 31 en 32 – resp. een adviesbevoegdheid met betrekking tot “alle aangelegenheden” (waarbij een adviestermijn van een maand is voorzien) en een adviesbevoegdheid met betrekking tot alle uitvoeringsbesluiten – omgezet in de twee nieuwe artikelen 31 en 32. Bij het voorbereiden van adviezen naar aanleiding van adviesvragen die gesteld worden op grond van deze artikelen, zal de MiNa-Raad allicht een beroep doen op de permanente werkcommissie die ingesteld is voor het onderwerp.

Artikel 30

In artikel 34, § 1, wordt aan de Mestbank de verplichting opgelegd jaarlijks een voortgangsrapport op te maken, met toestandbeschrijving en aanbevelingen. In de huidige formulering van § 2 van datzelfde artikel wordt dienaangaande een adviesbevoegdheid ingevoerd ten aanzien van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek. In deze bepaling nu wordt nu de MiNa-Raad in de plaats gesteld van de Stuurgroep.

AFDELING 4

Wijzigingen aan het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen

Artikel 31

Het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen bestaat uit twee delen. Met het eerste deel wordt de MiNa-Raad in zijn huidige vorm opgericht. In het tweede deel wordt een regeling geïntroduceerd voor de structurele subsidiëring van de milieubeweging. Met de vervanging van de oude MiNa-Raad door een nieuwe, vervalt het eerste deel van dit decreet. De titel van het decreet van 29 april 1991 wordt dan ook vervangen, en het eerste deel ervan wordt geschrapt. Artikel 26 strekt dus tot het veranderen van het opschrift van het decreet van 29 april 1991 – het gaat nu alleen nog over de *“vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen”*.

Artikel 32

Dit artikel strekt tot het opheffen van het eerste deel van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, vermits nu net in dit eerste deel de MiNa-Raad in zijn huidige vorm opgericht is geworden.

In dit eerste deel van het bestaande decreet van 29 april 1991 tot oprichting van de MiNa-Raad worden met name volgende zaken geregeld : (1) er wordt een MiNa-Raad ingesteld (artikel 2) ; (2) de samenstelling van deze adviesraad wordt bepaald (artikel 3) ; (3) de opdracht van de MiNa-Raad wordt omschreven (artikel 4) ; (4) de adviesraad wordt gemachtigd een bureau samen te stellen, werkgroepen op te richten, een huishoudelijk reglement op te stellen dat ter goedkeuring voorgelegd wordt aan de Vlaamse regering, en een beroep doen op derden voor de oplossing van bijzondere vraagstukken (artikelen 5, 6 en 7) ; (5) aan de ad-

viesraad wordt een dotatie en een secretariaat ter beschikking gesteld (artikelen 8 en 9) ; (6) aan de raadsleden worden presentiegelden en reis- en verblijfskosten toegekend (artikel 10).

De MiNa-Raad vreesde dat, ingevolge de opheffing van onder meer artikel 4, § 2, 4°, van het decreet van 29 april 1991, de verplichting zou wegvallen voor de Vlaamse regering om het advies in te winnen over het uitvoeringsbesluit dat de erkenning en subsidiëring van milieuverenigingen regelt. Deze vrees is evenwel ongegrond, omdat artikel 16 van hetzelfde decreet (dat niet wordt opgeheven) luidt : *“De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Raad, de nadere regels voor het verlenen, het handhaven, en het opheffing van de erkenning en voor de subsidiëring.”*.

Artikel 33

Artikel 33 strekt ertoe om de definitie te behouden van het begrip 'koepelorganisatie'. Deze definitie was immers voorzien in het met dit ontwerp af te schaffen artikel 3, § 3, van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen. Naar deze definitie wordt bovendien verwezen in artikel 11.3.2. van de met dit ontwerp in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voeren titel XI – Strategische advisering.

Artikel 34

In artikel 13 van het decreet van 29 april 1991 wordt verwezen naar een definitie van “milieu- en natuurverenigingen”, die vermeld staat in het nu op te heffen artikel 3 van datzelfde decreet. Artikel 34 strekt er toe om deze verwijzing te vervangen door nu in het decreet van 29 april 1991 een verwijzing in te bouwen naar de definitie vervat in artikel 11.3.1., § 2, 1°, van de met dit ontwerp in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in te voeren titel XI – Strategische advisering.

AFDELING 5

Wijzigingen aan het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Artikel 35

De data van opening en van de sluiting van de jacht voor de verschillende wildsoorten is van strategisch belang, niet alleen voor de jagers, maar ook voor natuurbeschermers en de landbouw. Vandaar dat, in de huidige regeling, er drie adviesraden bij de vijfjaarlijkse vaststelling van dit “openingsbesluit” betrokken worden : de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en ook de gewestelijke sectie van de Nationale Landbouwwaad. Deze meervoudige adviesvraagplicht wordt nu vervangen door een enkelvoudige adviesvraagplicht ten aanzien van de MiNa-Raad, die door zijn brede samenstelling garant kan staan voor een afgewogen advies. De voorbereiding van dit advies dient vanzelfsprekend opgedragen te worden aan de in te stellen permanente commissie voor het jachtbeleid.

Artikel 36

Wat de regeling van het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitvoering van de jacht betreft, is er op dit moment een dubbele adviesvraagplicht voorzien, met name ten aanzien van de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud. Vermits het hier eerder om een uitvoeringsgerichte kwestie gaat, waar de betrokken administratie het nodige vooroverleg met de doelgroepen en andere betrokkenen moet plegen, worden hier de voorziene adviesvraagplichten afgeschaft.

Artikel 37

Artikel 29 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 stelt een principieel verbod in tot het uitzetten van wild. Daarbij wordt evenwel de mogelijkheid voorzien uitzonderingen toe te staan ; in dat geval moet de Vlaamse regering ook nadere regels opstellen met betrekking tot de soorten wild die kunnen uitgezet worden en de terreinen waarop dit kan gebeuren. Dit vraagstuk is belangrijk, omdat er in de praktijk een grote interferentie kan ontstaan met het meer algemene soortenbeleid dat onder het natuurbeleid hoort. Daarom wordt de drievoudige adviesvraagplicht, die nu voorzien is ten aanzien

van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en ook de gewestelijke sectie van de Nationale Landbouwwaad, vervangen door een enkelvoudige adviesvraagplicht ten aanzien van de MiNa-Raad.

AFDELING 6

Wijzigingen aan het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten

Artikel 38

In artikel 6, § 3 van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten is er een adviesprocedure ingeschreven m.b.t. ontwerpen van dergelijke overeenkomsten, m.n. ten aanzien van de huidige MiNa-Raad en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Milieubeleids-overeenkomsten zijn feitelijk een zaak van beleidsuitvoering, maar ze hebben eigenlijk een strategisch aspect, in die zin dat de overheid onder voorwaarde van de overeenkomst voor een bepaalde sector en voor een bepaalde periode afstand doet van zijn regulerende macht – daar waar andere sectoren nog naar de gangbare regulering onderworpen blijven. Om die reden blijft het behoud van een adviesvraagplicht aangewezen.

Op grond van de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid wordt de adviesvraagplicht ten aanzien van de SERV evenwel afgeschaft. Ook bij de bepaling inzake de motiveringsplicht, in het tweede lid van dezelfde paragraaf, wordt als gevolg van deze afschaffing een wijziging aangebracht in de formulering.

AFDELING 7

Wijzigingen aan het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 39

Het huidige Hoofdstuk II, Afdeling I, in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu heeft “de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud” als voorwerp. De Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud wordt in artikel 3 ingesteld. Er wordt gesteld dat de

Vlaamse regering er de samenstelling, werking en secretariaat van regelt. In artikel 4 wordt de adviesopdracht van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud omschreven en wordt er voor het overige gesteld dat de Vlaamse regering het huishoudelijk reglement opstelt.

Geheel deze regeling wordt nu afgeschaft. Tegelijk wordt de strategische adviesbevoegdheid van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud overgeheveld naar de MiNa-Raad ; de daartoe op te zetten voorbereidende activiteiten en beraadslaging van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud zullen in praktijk worden doorgeschoven naar de in te stellen permanente werkcommissie voor het natuurbeleid. Het aspect van inspraak en advies bij de concrete beleidsuitvoering en van doelgroepenoverleg wordt in principe overgebracht naar de desbetreffende op te richten IVA, in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid.

Artikel 40

In artikel 5 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt de taakstelling van het Instituut voor Natuurbehoud geregeld. Onder meer wordt het Instituut voor Natuurbehoud opgedragen de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud bij te staan in de uitvoering van zijn opdracht. Deze recht op deze bijstandsverplichting wordt nu doorgeschoven naar de MiNa-Raad, wat niet wegneemt dat de op te richten permanente werkcommissie voor natuurbeleid wellicht de eerste gesprekspartner zal zijn van het Instituut voor Natuurbehoud.

Artikel 41

In artikel 12 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt op beknopte wijze de procedure beschreven voor de totstandkoming van het natuurbeleidsplan. Er wordt onder meer een meervoudige adviesvraagplicht ingevoerd, met name ten aanzien van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad, en, via verwijzing naar artikel 2.1.9. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ten aanzien van de MiNa-Raad en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Deze regeling wordt met dit artikel nu vervangen door de regeling die geldt voor het milieubeleidsplan, wat maakt dat de adviesvraagplicht ten aanzien

van MiNa-Raad en Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen behouden zouden blijven.

Artikel 42

Artikel 25 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu regelt de maatregelen die gelden in het Vlaams Ecologisch Netwerk of die er genomen kunnen worden door de Vlaamse regering of de administratieve overheid. In § 3, 2°, worden er een aantal verbodsbepalingen ingevoerd die gelden met betrekking tot het Vlaams Ecologisch Netwerk. Met betrekking tot deze verbodsbepalingen kan de Vlaamse regering via een procedure ontheffingen laten verlenen. Deze ontheffingsregeling komt op dit moment tot stand na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad en de MiNa-Raad. Nu wordt deze drievoudige adviesvraagplicht vereenvoudigd tot een enkelvoudige adviesvraagplicht ten aanzien van de MiNa-Raad.

Artikel 43

Artikel 33 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu betreft het aanwijzen van Vlaamse natuurreservaten en het erkennen van private natuurreservaten.

Het advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud betreffende de aanwijzing, respectievelijk erkenning, van Vlaamse en erkende natuurreservaten wordt op vraag van de MiNa-Raad niet langer afgeschaft maar vervangen door een advies van de strategische adviesraad. Zoals onder punt 3.c. van het algemeen deel van deze toelichting aangestipt, zal de MiNa-Raad evenwel terughoudend moeten optreden bij dergelijke adviesvragen, wat inhoudt dat hij zich zal moeten beperken tot de strategische aspecten van de voorgelegde dossiers.

Artikel 44

Op grond van artikel 34, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt er bij elk Vlaams natuurreservaat een adviescommissie ingesteld, in de huidige regeling voorgezeten door een lid van de

Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud. Niet alleen wordt nu dit voordrachtrecht afgeschaft in hoofde van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, bovendien wordt het verplicht karakter van de instelling van dergelijke adviescommissies gemilderd. Dergelijke commissies hebben hun waarde als inbrenger van expertise en als klankbord. Tegelijk is het duidelijk dat niet bij elk natuurreservaat een dergelijke commissie nodig is. Vandaar het facultatief karakter van dergelijke commissies.

Artikel 45

In artikel 47 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu betreft de natuurinrichtingsgebieden. Deze worden in de huidige regeling ingesteld na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud. Vermits het hier om een typische uitvoeringsgerichte maatregel gaat, wordt de voorziene adviesvraagplicht afgeschaft.

Artikel 46

In artikel 51, § 1, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt de Vlaamse regering gemachtigd alle maatregelen te nemen die ze nuttig acht met het oog op soortenbescherming. Hierbij is de Vlaamse regering in de huidige regeling onderworpen aan een adviesvraagplicht ten aanzien van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud. Wanneer het om soorten gaat die vallen onder het Jachtdecreet van 24 juli 1991 of onder de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, dan moeten in de huidige regeling ook resp. de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij betrokken worden door een verplichte adviesvraag. Dit alles wordt nu vervangen door een enkelvoudige adviesvraagplicht ten aanzien van de MiNa-Raad. Het spreekt van zelf dat de MiNa-Raad de voorbereiding van de aldus uit te brengen adviezen over dient te laten aan de geëigende permanente werkcommissies.

Artikel 47

Voor de toelichting hiervan kan verwezen worden naar de toelichting bij het vorige artikel.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 48

Dit artikel vereist geen verdere commentaar.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking,

Jef TAVERNIER

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel Strategische adviesraad en tot wijziging van diverse andere decreten

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

AFDELING 1

Toevoeging van een titel inzake strategische advisering

Artikel 2

Aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt een titel XI, bestaande uit artikel 11.1.1. tot en met 11.5.1., toegevoegd, die luidt als volgt :

“TITEL XI

Strategische advisering

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 11.1.1

Definities

In dit decreet wordt verstaan onder ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die van strategisch belang zijn : ontwerpen van reglementair of organiek besluit die uitvoering geven aan de inhoud van een decreet en door de Vlaamse regering worden beschouwd als basisuitvoeringsbesluiten.

Artikel 11.1.2

Oprichting

Er wordt een strategische adviesraad voor het milieubeleid ingesteld, zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet tot regeling van strategische adviesraden van 18 juli 2003.

De strategische adviesraad heeft als naam Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, hierna de MiNa-Raad te noemen. Hij heeft rechtspersoonlijkheid.

De bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden zijn van toepassing op de MiNa-Raad.

HOOFDSTUK II

Taakomschrijving

Artikel 11.2.1

Opdracht

§ 1. De MiNa-Raad heeft de opdracht om, vanuit het oogpunt van de doelstellingen en beginselen, geformuleerd in artikel 1.2.1. van dit decreet :

- 1° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over de hoofdlijnen van het milieubeleid of over het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 2° bij te dragen tot het vormen van een beleidsvisie over het milieubeleid of over het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 3° de maatschappelijke en beleidsontwikkelingen inzake milieu en inzake het milieuaspect van duurzame ontwikkeling op de verschillende beleidsniveaus en in de verschillende beleidsdomeinen te volgen en te interpreteren ;

- 4° advies uit te brengen over voorontwerpen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of voorontwerpen van decreet, met betrekking tot andere beleidsdomeinen, die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu ;
- 5° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over voorstellen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of voorontwerpen van decreet met betrekking tot andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu ;
- 6° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering met betrekking tot het milieubeleid ;
- 7° reflecties te leveren over de bij het Vlaams Parlement ingediende beleidsnota's aangaande het milieubeleid en het milieuaspect van duurzame ontwikkeling in Vlaanderen ;
- 8° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over ontwerpen van samenwerkingsakkoord van strategisch belang voor het beleid inzake milieu of het milieuaspect van duurzame ontwikkeling die het Vlaamse Gewest wil sluiten met de Staat of met andere gewesten, evenals over nationale plannen van strategisch belang voor het milieubeleid of voor het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 9° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over beleidsvoornemens, beleidsplannen en in voorbereiding zijnde regelgeving op het niveau van de Europese Unie, alsook over in voorbereiding zijnde internationale verdragen, van strategisch belang voor het milieubeleid of voor het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling.

§ 2. De Vlaamse regering is verplicht om advies te vragen over :

- 1° de voorontwerpen van decreet, bedoeld in § 1, 4° ;
- 2° de ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die van strategisch belang zijn, bedoeld in § 1, 6°.

§ 3. De Vlaamse regering kan gemotiveerd afwijken van de adviezen van de strategische adviesraad, bedoeld in § 2, en informeert de MiNa-Raad daarover.

§ 4. De adviezen van de MiNa-Raad zijn openbaar.

HOOFDSTUK III

Samenstelling en organisatie

Artikel 11.3.1

Samenstelling

§ 1. De MiNa-Raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld die actief zijn in of gevat worden door het milieubeleid, uit onafhankelijke deskundigen inzake het milieu of het milieubeleid, evenals uit de vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies.

§ 2. De volgende organisaties of groeperingen uit het maatschappelijk middenveld zijn in de MiNa-Raad vertegenwoordigd :

- 1° de milieuverenigingen, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, die hoofdzakelijk Vlaanderen als actieterrein heeft, die als centrale en on-

dubbelzinnige doelstelling heeft de bevordering van de milieubescherming of het natuurbehoud in de zin van artikel 1.2.1. van dit decreet, en die daartoe een brede beleidswerking ontplooit ;

- 2° de sociaal-economische organisaties, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, die hoofdzakelijk Vlaanderen als actieterrein heeft en die als centrale en ondubbelzinnige doelstelling heeft het verdedigen van de belangen van werkgevers en werknemers in de bedrijfswereld of specifieke economische sectoren of bedrijfstakken ;
- 3° de landbouworganisaties, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, de organisaties vermeld onder 1° en 2° uitgezonderd, die het landbouwbelang vertegenwoordigen op Vlaams niveau ;
- 4° de organisaties die verbonden zijn aan de open ruimte, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, de organisaties vermeld onder 1°, 2° en 3° uitgezonderd, die een specifiek belang vertegenwoordigt op Vlaams niveau dat verband houdt met het economische of recreatieve gebruik van milieu en natuur in de open ruimte in Vlaanderen ;
- 5° de socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen vertegenwoordigen, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, de milieuverenigingen uitgezonderd, die op Vlaams niveau de belangen vertegenwoordigt van de consumenten, de gezinnen of andere groepen in de samenleving en aldus belang heeft bij de goede staat van het leefmilieu of van de natuur in Vlaanderen.

§ 3. Onder onafhankelijke deskundigen wordt begrepen : academici, milieudeskundigen die werken voor een onafhankelijk adviesbureau of als zelfstandige of andere personen die op grond van hun ervaring, engagement of deskundigheid gezag verworven hebben wat betreft de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 1.2.1. van dit decreet.

Artikel 11.3.2

Wijze van samenstellen

§ 1. De MiNa-Raad bestaat uit drieëntwintig leden, door de Vlaamse regering benoemd voor een termijn van vier jaar.

Daarvan worden er zeventien vertegenwoordigers benoemd op voordracht van het maatschappelijk middenveld, met name :

- 1° acht vertegenwoordigers op voordracht van de milieuverenigingen,
- 2° vier vertegenwoordigers op voordracht van de sociaal-economische organisaties,
- 3° een vertegenwoordiger op voordracht van een landbouworganisatie,
- 4° twee vertegenwoordigers op voordracht van organisaties die verbonden zijn aan de open ruimte,
- 5° twee vertegenwoordigers op voordracht van de socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen vertegenwoordigen.

Twee leden worden benoemd op voordracht van de organisaties die de Vlaamse steden en gemeenten of de Vlaamse provincies vertegenwoordigen.

De overige vier leden zijn onafhankelijke deskundigen. Zij worden aangewezen na een openbare oproep tot kandidaatstelling.

§ 2. De organisaties die optreden namens het maatschappelijk middenveld, evenals de organisaties die optreden namens steden, gemeenten of provincies, dragen bij elke voordracht zowel een effectieve vertegenwoordiger als ook een plaatsvervangend lid voor. Voor de onafhankelijke deskundigen wordt geen plaatsvervangend lid aangewezen.

§ 3. De vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en hun plaatsvervangers, evenals de vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies en hun plaatsvervangers, worden voorgedragen op dubbele lijsten die in een evenwichtige vertegenwoordiging van man en vrouw voorzien.

§ 4. De voorzitter van de MiNa-Raad wordt door de Vlaamse regering onder de leden benoemd. De voorzitter vertegenwoordigt de raad in rechte, onverminderd de mogelijkheid tot delegatie van die bevoegdheid.

§ 5. De voordragende organisaties kunnen ten allen tijde overgaan tot de vervanging van de door hen voorgedragen leden en plaatsvervangers, volgens de procedure, vermeld in § 3. Wanneer een vertegenwoordiger van het maatschappelijk middenveld zelf ontslag neemt, treedt de plaatsvervanger van rechtswege in zijn plaats, en duidt de Vlaamse regering een nieuwe plaatsvervanger aan op voordracht van de organisatie die het ontslagnemend lid voorgedragen had, volgens dezelfde procedure.

§ 6. Wanneer een onafhankelijke deskundige ontslag neemt, wijst de Vlaamse regering een nieuw raadslid aan na een openbare oproep tot kandidaatstelling.

Artikel 11.3.3

Onafhankelijkheid

De leden van de MiNa-Raad oefenen hun functie uit in volledige onafhankelijkheid ten opzichte van de Vlaamse overheid.

HOOFDSTUK IV

Werking

Artikel 11.4.1

Interne werking

Inzake de werking van de MiNa-Raad, is het hoofdstuk IV van het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden van toepassing.

Artikel 11.4.2

Permanente werkcommissies

§ 1. In de schoot van de MiNa-Raad worden permanente werkcommissies opgericht voor het natuurbeleid, het bosbeleid, het jachtbeleid, het riviervisserijbeleid, het mestbeleid, het energiebeleid en het mobiliteitsbeleid.

§ 2. De Vlaamse regering kan in de schoot van de MiNa-Raad nog andere permanente werkcommissies instellen betreffende onderdelen of aspecten van het milieubeleid waarvoor een specifieke deskundigheid bestaat en waarbij specifieke doelgroepen of maatschappelijke groepen aangesproken worden.

§ 3. De samenstelling van deze permanente werkcommissies gebeurt, rekening houdende met de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen, waarbij niet meer dan twee derden van de leden van hetzelfde geslacht mogen zijn, als volgt :

- 1° De helft van de leden wordt door de Vlaamse regering geselecteerd en benoemd op grond van specifieke deskundigheid of specifieke representativiteit in verband met het onderwerp dat in de permanente werkcommissie behandeld wordt ;
- 2° De helft van de leden wordt door de Vlaamse regering geselecteerd en benoemd op grond van een voordracht van de MiNa-Raad.

De permanente werkcommissies kunnen nooit meer dan 16 leden tellen.

§ 4. De MiNa-Raad delegeert aan de permanente werkcommissies de voorbereiding van de activiteiten beschreven onder artikel 11.2.1., voor zover die activiteiten verband houden met het beleid dat het voorwerp uitmaakt van de opdracht van de werkcommissie.

§ 5. De MiNa-Raad neemt steeds de eindbeslissing over de ontwerpadviezen en andere ontwerpdocumenten die tot stand komen in de permanente werkcommissies.

Artikel 11.4.3

Financiële middelen

De MiNa-Raad verkrijgt de middelen voor zijn werking en voor de uitvoering van zijn opdracht uit :

- 1° dotaties ;
- 2° eigen inkomsten.

Artikel 11.4.4

Samenwerking

§ 1. De MiNa-Raad kan, voor het onderzoeken van bijzondere vraagstukken, een beroep doen op deskundige derden, al dan niet tegen betaling.

§ 2. De MiNa-Raad kan bij het vervullen van zijn opdracht onder meer volgende samenwerkingsvormen aangaan :

- 1° Samenwerking met vergelijkbare adviesorganen buiten het Vlaamse Gewest, om informatie en ideeën uit te wisselen over het intergewestelijke, het nationale, het Europese en het internationale milieubeleid en het beleid inzake het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 2° Samenwerking met andere strategische adviesraden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, om over beleidsaangelegenheden te adviseren die verschillende beleidsdomeinen overspannen ;
- 3° Samenwerking met provinciale en gemeentelijke milieuadviesraden, om informatie en ideeën uit te wisselen over het Vlaamse, het provinciale of het gemeentelijke milieubeleid.”

AFDELING 2

Overige wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 3

In artikel 2.1.14. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden § 3 en § 4 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Het ontwerp van milieujaarprogramma wordt tegelijkertijd voor advies bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die zijn advies uitbrengt aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement, binnen de termijn die de Vlaamse regering bepaalt.

§ 4. Na goedkeuring van de begroting stelt de Vlaamse regering het milieujaarprogramma definitief vast en brengt het ter kennis van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.”

Artikel 4

Artikel 2.2.2. van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 2.2.2

Elk ontwerp van besluit houdende vaststelling of wijziging van milieukwaliteitsnormen wordt door de Vlaamse regering medegedeeld aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervalttermijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp.

In zoverre dit vanwege door internationale verplichtingen opgelegde termijnen noodzakelijk is, kan de Vlaamse regering de in het vorige lid bepaalde adviestermijn inkorten, met in acht name van de minimumtermijn, bepaald in artikel 16, § 2, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden.”

Artikel 5

In artikel 4.2.2., § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Vooraleer ze een beslissing neemt overeenkomstig § 1, § 2 of § 3, raadpleegt de Vlaamse regering de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.”

HOOFDSTUK III

Machtigingsbepaling

Artikel 6

Voor zover dit niet gebeurt in de wijzigings- en opheffingsbepalingen die hierna volgen, wordt de Vlaamse regering ermee belast om de bestaande wets- en decreetbepalingen te wijzigen, aan te vullen of te vervan-

gen om ze in overeenstemming te brengen met dit decreet en het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden.

De besluiten die krachtens deze bepaling worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien ze niet door een decreet zijn bekrachtigd binnen de negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot die laatste datum.

De in deze paragraaf aan de Vlaamse regering opgedragen bevoegdheid vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd alleen door een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

HOOFDSTUK IV

Overgang van personeel, goederen, rechten en verplichtingen

Artikel 7

De Vlaamse regering regelt de toewijzing van de personeelsleden, de goederen, de rechten en verplichtingen, van de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest, aan de strategische adviesraad, met het oog op de uitoefening van de toegewezen taken.

De besluiten die krachtens het eerste lid worden vastgesteld, kunnen de van kracht zijnde decretale bepalingen wijzigen, vervangen of opheffen.

Artikel 8

De bevoegdheid die bij art. 7 van dit decreet aan de Vlaamse regering wordt opgedragen, vervalt op de datum van de toewijzing van het personeel, van de goederen en van de rechten en plichten.

De besluiten die krachtens art. 7 zijn vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien zij niet bij decreet bekrachtigd zijn binnen de 12 maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum. Na de in het eerste lid bedoelde data kunnen de besluiten die krachtens art. 7 zijn vastgesteld en bekrachtigd alleen bij decreet worden gewijzigd, vervangen of opgeheven.

HOOFDSTUK V

Wijzigingsbepalingen

AFDELING 1

Wijzigingen aan het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

Artikel 9

In artikel 36 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, worden § 3 en § 4 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Tegelijkertijd met hun bekendmaking worden de ontwerpen van sectorale uitvoeringsplannen bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervalttermijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp. Die adviezen zijn niet bindend.”

“§ 4. De sectorale uitvoeringsplannen worden vastgesteld door de Vlaamse regering, rekening houdend met het gegeven advies en de ingediende bezwaren of opmerkingen. Wanneer de regering het door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen gegeven advies niet volgt, hetzij geheel of gedeeltelijk, dan verantwoordt ze dat in een verslag, gevoegd bij de in § 5 bedoelde bekendmaking.”

AFDELING 2

Wijzigingen in het Bosdecreet van 13 juni 1990

Artikel 10

In artikel 4, 19 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 worden de woorden “Raad : de Vlaamse Hoge Bosraad” vervangen door de woorden “MiNa-Raad : de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen zoals opgericht bij artikel 11.1.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.”.

Artikel 11

In artikel 6 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering stelt langetermijnplannen vast, na advies van de MiNa-Raad.

Het agentschap voor Natuur en Bos bereidt de plannen voor die uitvoering geven aan deze langetermijnplannen. De Vlaamse regering stelt deze uitvoeringsplannen vast. Zij houdt daarbij rekening met de ruimtelijke plannen, het ruimtelijk beleid, en het algemeen milieu- en natuurbeleid.”

Artikel 12

In artikel 7 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, na advies van de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud,” geschrapt.

Artikel 13

In artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden het tweede en het derde lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering wijst de bestaande of aan te leggen bossen aan die een milieubeschermende functie moeten vervullen.

Ze bepaalt, de MiNa-Raad gehoord, de criteria voor de aanduiding en de regelen van het beheer en toegankelijkheid van deze bossen, rekening houdend met de noodzaak van het behoud van die bossen.”

Artikel 14

In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 15

In artikel 19bis van het Bosdecreet van 13 juli 1990, ingevoegd bij het decreet van 21 oktober 1997 en vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden de woorden “, na advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud,” vervangen door de woorden “, na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 16

In artikel 22, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gehoord en” geschrapt.

Artikel 17

In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gehoord,” geschrapt.

Artikel 18

In artikel 31, § 3, van hetzelfde decreet worden de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 19

In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk IV, bestaande uit artikel 38, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, artikel 39 en 40, opgeheven.

Artikel 20

Artikel 41, tweede lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering stelt, na advies van de MiNa-Raad, criteria voor duurzaam bosbeheer vast en bepaalt, overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, voor welke bossen die criteria gelden.”

Artikel 21

§ 1. In artikel 41bis, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gehoord,” vervangen door de woorden “de MiNa-Raad gehoord”.

§ 2. In artikel 41bis, § 2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, na advies van de Raad,” geschrapt.

§ 3. In artikel 41bis, § 3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt :

“De bundel met evaluatieverslagen van alle erkende bosgroepen wordt, samen met de bundel van werkverslagen van die bosgroepen, jaarlijks voorgelegd aan de MiNa-Raad met het oog op een overzichtsadvis.

Op grond van die evaluatieverslagen en dat overzichtsadvis kan de Vlaamse regering aanbevelingen doen of in voorkomend geval de erkenning intrekken of opschorten.”

Artikel 22

In artikel 41quater, § 3 en § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden telkens de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 23

In artikel 43, § 4, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden “, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord,” geschrapt ;

2° in het tweede lid worden de woorden “, voorgedragen door de Raad” geschrapt.

Artikel 24

In artikel 54 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 25

In artikel 79, tweede lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, na de Raad gehoord te hebben,” geschrapt.

AFDELING 3

Wijzigingen aan het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen

Artikel 26

In artikel 11, § 1, 10° van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, worden de woorden “het verstrekken van adviezen aan de Vlaamse regering” vervangen door de woorden “het doen van voorstellen aan de Vlaamse regering”.

Artikel 27

In artikel 11, § 1, 15° van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “, alsook het opvolgen ervan zoals bedoeld in artikel 34, § 2.” geschrapt.

Artikel 28

Artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000, wordt § 1bis ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 1bis. De Mestbank legt bovendien :

“1° vóór 1 september van elk jaar aan de Vlaamse regering een geactualiseerd mestactieplan voor waarin minimaal worden opgenomen :

- “a) gegevens over de gemiddelde hoeveelheden dierlijke mest die per dier en per kalenderjaar worden geproduceerd ;
- “b) voor zover noodzakelijk, voorstellen met betrekking tot beperkingen die aan inrichtingen, bedrijven, categorieën van bedrijven en/of aan bedrijven gevestigd in bepaalde gemeenten, arrondissementen, provincies of groepen van gemeenten de volgende drie kalenderjaren dienen te worden opgelegd ter bescherming van het leefmilieu voor wat betreft de productie en de afzet van dierlijke mest ;

“2° om de 3 jaar aan de Vlaamse Minister bevoegd voor het Leefmilieu een voorstel voor in verband met de maximale productiehoeveelheden per dier en per jaar en de forfaitaire verminderingen die hierop kunnen toegepast worden. Het voorstel van de Mestbank dient vóór 1 mei geformuleerd te worden en bevat minstens, voor de diersoorten vermeld in artikel 5, de volgende elementen :

- “a) maximale en minimale productiehoeveelheden : dit zijn de productiehoeveelheden difosforpent-oxyde en stikstof in de dierlijke mest, wanneer respectievelijke geen voorzorgen genomen worden om de productie ervan te beperken en wanneer alle in aanmerking genomen voedertechische maatregelen een maximaal cumulatief verlagend effect veroorzaken ;
- b) de voedertechische maatregelen die in aanmerking kunnen komen voor een verlaging van de productiecijfers ten opzichte van de maximale productiecijfers ;
- c) de procentuele verlaging ten opzichte van de maximale productiehoeveelheden voor alle combinaties van de in 2° bedoelde voedertechische maatregelen ;
- d) de voorwaarden voor de producent om deze verlaagde productiecijfers te mogen gebruiken.”

Artikel 29

In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk VIII, bestaande uit artikel 31, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 3 maart 2000, en 32, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, vervangen door wat volgt :

“HOOFDSTUK VIII

Advisering

Artikel 31

De MiNa-Raad brengt binnen de maand advies uit over de door de Vlaamse regering voor advies voorgelegde aangelegenheden met het oog op de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie, het gebruik en de opslag van meststoffen.

Artikel 32

De Vlaamse regering wint vooraf het advies in van de MiNa-Raad over ieder besluit dat met toepassing van dit decreet wordt getroffen.”

Artikel 30

Artikel 34, § 2 hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Het voortgangsrapport, bedoeld in § 1, wordt jaarlijks voorgelegd aan de MiNa-Raad.

De MiNa-Raad onderzoekt dit voortgangsrapport in het licht van de door dit decreet voor 2003 vooropgestelde doelstellingen. Op basis van dit onderzoek adviseert de MiNa-Raad in voorkomend geval welke oplossingsgerichte maatregelen in grotere mate moeten worden gestimuleerd en welk onderzoek hiervoor noodzakelijk is.”

AFDELING 4

Wijzigingen aan het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een
Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen
inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen

Artikel 31

In het opschrift van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen worden de woorden “tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen” geschrapt.

Artikel 32

In hetzelfde decreet worden de volgende artikelen opgeheven :

1° Artikel 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 ;

2° Artikel 4, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 20 april 2001.

AFDELING 5

Wijzigingen aan het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Artikel 33

In artikel 4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt minstens vijfjaarlijks, na advies van de MiNa-Raad, voor het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest, voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze de data van opening en van de sluiting van de jacht.”

Artikel 34

In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Onverminderd de bepalingen van artikel 19 kan de Vlaamse regering in het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitvoering van de jacht.”

Artikel 35

In artikel 29 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan hierop met het oog op het behoud van wildsoorten uitzonderingen toestaan na advies te hebben ingewonnen van de MiNa-Raad. In voorkomend geval stelt ze regels op voor het aantal en de soorten wild, alsmede voor de terreinen.”

AFDELING 6

Wijzigingen aan het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten

Artikel 36

In artikel 6 van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten wordt § 3 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Het ontwerp van milieubeleidsovereenkomst wordt uiterlijk gelijktijdig met de publicatie van de samenvatting in het Belgisch Staatsblad bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met

redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervaltermijn van dertig dagen na ontvangst van het ontwerp. Dat advies is niet bindend. Als het over het ontwerp uitgebrachte advies negatief is, verantwoordt het Vlaamse Gewest zijn beslissing om de overeenkomst toch te sluiten, in een verslag dat gevoegd wordt bij de publicatie, bedoeld in § 6.”

AFDELING 7

Wijzigingen aan het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 37

In het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt hoofdstuk II, afdeling I, bestaande uit artikel 3 en 4, opgeheven.

Artikel 38

In artikel 5, 2° van hetzelfde decreet wordt in 2° het woord “Raad” vervangen door het woord “MiNa-Raad”.

Artikel 39

Artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 12

Het ontwerp van natuurbeleidsplan wordt onderworpen aan dezelfde adviesprocedure als de procedure die is bepaald in artikel 2.1.9. tot en met 2.1.11. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.”

Artikel 40

In artikel 25, § 3, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “de Raad, de Vlaamse Hoge Bosraad en de” weggelaten.

Artikel 41

In artikel 33, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden “na advies van de Raad” geschrapt.

Artikel 42

In artikel 34 van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Met betrekking tot een afzonderlijk Vlaams natuurreservaat of voor een groep van Vlaamse natuurre-servaten kan de Vlaamse regering adviescommissies instellen. Die adviescommissies hebben als taak de ambtenaar, bedoeld in § 2, bij te staan door het verstrekken van adviezen en het doen van voorstellen inzake het beheer, het opstellen van een beheersplan alsook het stimuleren van het onderzoek en de educatie met betrekking tot de natuur in het natuurreservaat of in de groep van natuurre-servaten.”

Artikel 43

In artikel 47, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden in § 1 de woorden “, na advies van de Raad,” geschrapt.

Artikel 44

In artikel 51, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden de woorden “na advies van de Raad” vervangen door de woorden “na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 45

In artikel 51, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, wordt het vierde lid op-geheven.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 46

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking,

Ludo SANNEN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 20 januari 2004

50/AXM/kv/brfAdvMilieubeleid-DiverseDecreten

De heer SANNEN Ludo
Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en
Ontwikkelingssamenwerking
E. Jacqmainlaan 20

1000 BRUSSEL

Betreft : Advies over het voorontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 met een titel "Strategische adviesraad".

Mijnheer de Minister,

Op 24 december 2003 ontving de SERV uw adviesvraag over het voorontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 met een titel "Strategische adviesraad". Hierbij vindt u als bijlage het SERV-advies.

De raad bevestigt dat de MiNa-raad de enige strategische adviesraad is inzake Leefmilieu en Natuur. Hiertoe is het wel belangrijk dat de sociaal-economisch invalshoek, via een evenwichtige vertegenwoordiging van de SERV-partners, volwaardig aan bod kan komen.

Bovendien acht de SERV het niet wenselijk dat een strategische adviesraad verplicht om advies moet gevraagd worden met betrekking tot materies die behoren tot een ander beleidsdomein, ook niet door middel van andere regelgeving zoals het CO₂-REG-decreet.

Wel moet de MiNa-raad, net zoals de overige adviesraden, uit eigen initiatief kunnen adviseren over materies die behoren tot een ander beleidsdomein maar belangrijke consequenties hebben voor het milieu. Hiertoe dienen de strategische adviesraden kennis te kunnen nemen van de ontwerpregelgeving in andere beleidsdomeinen, bijvoorbeeld door het instrument van "regelgeving in opmaak" dat reeds aangekondigd werd.

Een volledige beschrijving van de bemerkingen van de SERV over dit voorontwerp van decreet vindt u in het bijgevoegde advies. De SERV hoopt dat u met deze bemerkingen rekening kan houden.

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

Met de meeste hoogachting,

Kris Peeters
Voorzitter

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 21 januari 2004
210104_Advies MiNa-raad

Advies

voorontwerp decreet Milieu- en Natuurraad

1. Inleiding

De raad werd op 24 december 2003 door de Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel Strategische adviesraad en tot wijziging van diverse andere decreten (kortweg: MiNa-decreet).

De raad baseert zijn hiernavolgend advies ondermeer op zijn advies van 15 mei 2002 over het voorontwerp van decreet tot regeling van strategische adviesraden. Op 18 juli 2003 werd het decreet tot regeling van de strategische adviesraden afgekondigd.

2. Samenvatting

De raad stelt met tevredenheid vast dat het voorontwerp van MiNa-decreet aansluit bij de leidende beginselen van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden en daarmee ook met de voorstellen die de SERV terzake formuleerde in zijn advies van 15 mei 2002. Niettemin heeft de raad wel fundamentele bemerkingen bij de wijze waarop het kaderdecreet specifieke invulling krijgt voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur.

Ten eerste heeft de raad bemerkingen bij de voorgestelde *samenstelling* van de MiNa-raad, zowel wat de organisaties betreft die vertegenwoordigd zijn, als wat het aantal mandaten per geleding betreft. De raad stelt voor om naast de 8 vertegenwoordigers van de milieu- en natuurverenigingen, 8 vertegenwoordigers op voordracht van de SERV (inclusief de landbouworganisatie) te voorzien en 8 mandaten voor de vertegenwoordigers van de overige relevante organisaties en de deskundigen. Ook binnen het feitelijke bestuursorgaan van de MiNa-raad (momenteel het Bureau), dienen de SERV-partners op gelijke wijze vertegenwoordigd te zijn als de vertegenwoordigers van de milieuorganisaties. Deze samenstelling is volgens de SERV evenwichtiger en biedt meer mogelijkheden om tot een geïntegreerde adviesverlening binnen de MiNa-raad te komen. Bovendien maakt de directe relatie met de SERV, waarin de meest representatieve organisaties zetelen voor het sociaal-economisch middenveld, een grotere afstemming mogelijk tussen de milieuwerking in de SERV en in de MiNa-raad. Daarbij zou de SERV een complementaire werking kunnen opstarten, hetgeen de efficiëntie van de adviesverlening zou verhogen. Verder heeft de raad inzake de samenstelling van de MiNa-raad nog vragen bij de opname van de gemeenten en provincies als stemgerechtigde leden en bij de wijze waarop de vier onafhankelijke deskundigen in de MiNa-raad worden aangewezen.

Inzake de *taakomschrijving*, vindt de SERV dat de Vlaamse regering, conform het kaderdecreet van 18 juli 2003, de MiNa-raad enkel verplicht advies moet vragen over voorontwerpen van decreet en over ontwerpen van besluit met een strategisch belang die uitgaan van het Beleidsdomein Leefmilieu en Natuur. Het bovenstaande impliceert ondermeer dat de SERV niet akkoord gaat met de oprichting van permanente werkcommissies inzake mobiliteit en energie, thema's die tot de taakomschrijving behoren van andere strategische adviesraden. Dit kan ook niet geschieden via andere regelgeving. Hierbij herhaalt de raad zijn standpunt dat de oprichting binnen de MiNa-raad van een "autonome commissie energiebeleid" door middel van het CO₂-REG-decreet niet aan de orde is.

Wel moet het volgens de SERV mogelijk blijven dat een minister bevoegd voor een ander beleidsdomein in een specifiek geval de MiNa-raad om advies verzoekt en dat de MiNa-raad zich op eigen initiatief uitspreekt over beleidsvoorbereidende documenten van andere beleidsdomeinen die zij relevant acht. Daarbij is het volgens de SERV essentieel dat de MiNa-raad, net zoals de strategische adviesraden, permanent zicht en toegang heeft op alle zich aandienende initiatieven en documenten. Bovendien is het wenselijk dat strategische adviesraden onderling samenwerken in specifieke, punctuele gevallen. Deze samenwerking kan verschillende vormen aannemen (gezamenlijke hoorzittingen, studies, werkafspraken) en kan leiden tot een gezamenlijk advies over bepaalde materies.

Inzake de interne werking, betreurt de raad dat het voorontwerp reeds de oprichting voorziet van permanente werkgroepen, terwijl de SERV meent dat de MiNa-raad over de noodzaak en de samenstelling van eventuele werkcommissies autonoom moet kunnen beslissen. Daarbij lijkt het in ieder geval niet aangewezen dat een werkcommissie slechts voor de helft bestaat uit leden voorgedragen door de MiNa-raad en dat de andere helft wordt voorgedragen door de regering, temeer daar, ingevolge het huishoudelijk reglement, de werkcommissies wanneer ze unanimititeit bereiken, in de plaats kunnen treden van de MiNa-raad.

Tot slot vindt de SERV het voorbarig om, zolang er geen garanties zijn dat de sociaal-economische invalshoek volwaardig aan bod zal kunnen komen binnen de MiNa-raad, met het voorliggend ontwerpdecreet de adviesbevoegdheden van de SERV inzake milieu in te perken.

3. Advies

De raad stelt met tevredenheid vast dat het voorontwerp van MiNa-decreet aansluit bij de leidende beginselen van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Deze beginselen komen volgens de raad in ruime mate tegemoet aan de voorstellen die de SERV terzake formuleerde in zijn advies van 15 mei 2002:

- uitbreiding van de verplichte adviesbevoegdheid tot strategische uitvoeringsbesluiten;
- uitbreiding van de adviesbevoegdheid tot ontwerpen van samenwerkingsakkoorden;
- een soepeler regeling inzake werkcommissies;
- openbaarheid van de adviezen;
- erkenning van het maatschappelijke middenveld in alle strategische adviesraden;
- benoeming en ontslag van vertegenwoordigers van middenveldorganisaties op voordracht van de organisaties zelf;
- verplichte motivering waarom wordt afgeweken van de (verplichte) adviezen;
- verlenging van de termijn voor spoedadvies tot 10 werkdagen.

Niettemin heeft de raad wel fundamentele bemerkingen bij de wijze waarop het kaderdecreet op de strategische adviesraden een specifieke invulling krijgt voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur. Hieronder zal de raad, aan de hand van enkele algemene uitgangspunten, die in deel 3.1 worden uiteengezet, en aan de hand van zijn advies van 15 mei 2002, in deel 3.2 het voorliggend voorontwerp van decreet op de MiNa-raad beoordelen. Ook de verwachte decreten met betrekking tot de oprichting van andere strategische adviesraden, zullen op een gelijkaardige wijze beoordeeld worden.

3.1. Algemene uitgangspunten

Het systeem van strategische adviesraden, zoals opgezet door het kaderdecreet, heeft tot doel tot een transparant, eenvoudig en doelmatig adviesstelsel te komen. Een verbetering van het adviesstelsel houdt niet enkel in dat het aantal adviesraden wordt beperkt, maar ook dat de onderlinge samenhang tussen de strategische adviesraden een consistent geheel vormt. Enkel indien ook de tweede voorwaarde ingevuld wordt is er echt sprake van een meer efficiënt adviesstelsel.

Om de oprichting van de verschillende strategische adviesraden te beoordelen, wenst de raad een werkingsmodel naar voor te schuiven dat aan bovenstaande principes tegemoetkomt en past binnen het kader van Beter Bestuurlijk Beleid (BBB).

Het uitgangspunt voor de raad is dat een strategische adviesraad functioneert binnen het beleidsdomein waarvoor het is opgericht en binnen dit beleidsdomein voor de verschillende aspecten de belangrijkste adviesraad is. Dit vertaalt zich zowel naar samenstelling als naar taakstelling.

Wat de *samenstelling* betreft, moeten de organisaties die relevant zijn voor het beleidsdomein vertegenwoordigd zijn in de adviesraad. Hierbij moet erover gewaakt worden dat de verschillende invalshoeken volwaardig aan bod kunnen komen. De bedoeling is immers dat in het advies de verschillende aspecten aan bod kunnen komen die relevant zijn voor het onderwerp, om tot een geïntegreerd advies te komen. Enkel op die manier kan men parallelle adviescircuits opheffen.

Wat de *taakstelling* betreft, dient deze zich in principe te beperken tot het beleidsdomein waarvoor de MiNa-raad is opgericht. Bovendien is het aangewezen dat ook de verplichte advisering door een strategische adviesraad over regelgeving in voorbereiding zich uitsluitend beperkt tot de initiatieven die uitgaan van het betrokken beleidsdomein. De verplichte advisering over regelgeving uitgaande van een ander beleidsdomein dient te worden geschrapt. Zelfs wanneer deze regelgeving een belangrijke impact heeft op het betrokken beleidsdomein, is deze decretale verplichting niet wenselijk. Wel moet volgens de raad expliciet de mogelijkheid voorzien worden dat de regering of minister een advies vraagt aan een strategische adviesraad die niet tot zijn beleidsdomein behoort. De regering of de minister moet dan, geval per geval, zelf afwegen of een dergelijke bijkomende adviesvraag een meerwaarde oplevert voor het beslissingsproces.

De opheffing van het verplicht advies voor ontwerpregelgeving uitgaande van andere dan het betrokken beleidsdomein versterkt de relatie tussen de functioneel bevoegde minister en de betrokken strategische adviesraad en sluit ook volledig aan bij onderliggende principes van Beter Bestuurlijk Beleid.

Rekening houdend met het feit dat de beleidsdomeinen onderlinge dwarsverbanden hebben, moeten de strategische adviesraden wel de mogelijkheid hebben om zich uit te spreken over alle beleidsvoorbereidende documenten (voorontwerpen van decreet, voorstellen van decreet, ontwerpbesluiten, plannen en programma's, beleidsnota's...) die zij binnen hun taakstelling relevant achten, ongeacht het beleidsdomein waar deze van uit gaan. Hierbij is het van essentieel belang dat alle strategische adviesraden daartoe permanent zicht hebben op alle zich aandienende initiatieven en toegang krijgen tot de betrokken documenten. Het bestaan van deze mogelijkheid is een essentiële voorwaarde in het voorliggend voorstel van de SERV. Zo kan worden gedacht aan een centraal register van regelgeving in opmaak, waar de strategische adviesraden toegang toe hebben, en waarin teksten van regelgeving die op een bepaald moment in opmaak is, opgenomen zijn.

Dit register laat toe om de verplichte advisering te beperken tot de functioneel bevoegde adviesraad terwijl het toch de mogelijkheid biedt aan de adviesorganen om eigen initiatieven te nemen waar ze dat nodig achten. De SERV merkt op dat de oprichting van dergelijk register tijdens deze legislatuur is opgenomen in de Beleidsbrief E-government 2003-2004 van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Bovendien is het wenselijk dat, zoals voorzien in het kaderdecreet van 18 juli 2003, strategische adviesraden onderling samenwerken in specifieke, punctuele gevallen. Deze samenwerking kan verschillende vormen aannemen (gezamenlijke hoorzittingen, studies, werkafspraken) en kan leiden tot een gezamenlijk advies over bepaalde materies.

3.2. Specifieke bemerkingen

3.2.1 Samenstelling

In de voorgestelde regeling is voorzien dat de MiNa-raad is samengesteld uit 23 leden, waarvan 17 vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, 4 onafhankelijke deskundigen en 2 vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies. De vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld zijn opgedeeld in 5 groepen.

- 8 vertegenwoordigers op voordracht van de milieuverenigingen
- 4 vertegenwoordigers op voordracht van de sociaal-economische organisaties
- 1 vertegenwoordiger op voordracht van een landbouworganisatie
- 2 vertegenwoordigers op voordracht van organisaties die verbonden zijn aan de open ruimte
- 2 vertegenwoordigers op voordracht van de socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen vertegenwoordigen.

De raad acht deze samenstelling niet optimaal. De verschillende geledingen die relevant zijn voor het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur zijn wel vertegenwoordigd in de MiNa-raad, maar zowel de keuze van de organisaties als het aantal mandaten per geleding acht de raad niet optimaal.

Vertrekkende van de uitgangspunten die hiervoor aan bod zijn gekomen en rekening houdend met het aantal voorzien vertegenwoordigers van de milieuverenigingen, stelt de raad de volgende samenstelling voor:

- 8 vertegenwoordigers op voordracht van de milieuverenigingen
- 8 vertegenwoordigers op voordracht van de SERV (inclusief landbouworganisatie)
- 8 mandaten voor enerzijds de vertegenwoordigers van de overige relevante organisaties en anderzijds de deskundigen.

Deze samenstelling biedt meer mogelijkheden om tot een geïntegreerde adviesverlening binnen de MiNa-raad te komen, zonder dat de nadruk teveel komt te liggen op de ene of de andere invalshoek. Een correct evenwicht tussen de verschillende invalshoeken is essentieel om de proliferatie van adviezen te vermijden.

Bovendien dienen de vertegenwoordigers van het sociaal-economisch middenveld vanuit de SERV voorgedragen te worden.

Hiervoor zijn verschillende redenen. In eerste instantie zijn deze organisaties opgenomen in de SERV aangezien ze de meest representatieve organisaties zijn voor het sociaal-economisch middenveld.

Daarnaast maakt de directe relatie met de SERV, in samenhang met een evenwichtige vertegenwoordiging, het mogelijk om tot een grotere stroomlijning te komen van de adviesverlening. Hierbij zou de SERV een complementaire werking inzake milieuwerking kunnen opstarten, hetgeen een meer efficiënte werking van beide organen mogelijk maakt.

Ook binnen het feitelijke bestuursorgaan van de MiNa-raad (momenteel het Bureau), dienen de SERV-partners op gelijke wijze vertegenwoordigd te zijn als de vertegenwoordigers van de milieuorganisaties. Dit laat bovendien toe om de afstemming tussen de werking van SERV en MiNa-raad in onderling overleg uit te werken, hetgeen de coherentie enkel ten goede kan komen (zie ook interne werking).

Bijkomend vraagt de raad zich af of de vertegenwoordiging van de gemeenten en provincies als stemgerechtigde leden verenigbaar is met het feit dat de MiNa-raad tot taak heeft om zich uit te spreken over "maatschappelijke en beleidsontwikkelingen inzake milieu en inzake het milieuaspect van duurzame ontwikkeling op de verschillende beleidsniveaus....". Op die manier zouden de steden en provincies via de MiNa-raad mede het advies kunnen sturen dat betrekking heeft op hun eigen beleid.

De voorgestelde regeling voorziet tenslotte dat de vier onafhankelijke deskundigen in de MiNa-raad door de Vlaamse regering worden aangewezen na een openbare oproep tot kandidaatstelling. De raad vraagt dat de VRWB (of een in hoofde van BBB nog op te richten strategische adviesraad voor het beleidsdomein Wetenschappen en Technologische Innovatie) – die omwille van zijn brede samenstelling hiervoor de meest aangewezen instantie is – de deskundigen selecteert en voordraagt.

3.2.2 Voorwerp advisering

De raad meent dat strategische advisering betrekking heeft op zowel globale, lange en middellange termijnvraagstukken en beleidsontwikkeling van het betrokken beleidsdomein of een relevant onderdeel daarvan, als op strategische keuzen die op korte termijn moeten gemaakt worden.

De raad stelt vast dat de taakomschrijving van de MiNa-raad zeer ruim wordt opgevat omvattende het milieubeleid en het milieuaspect van duurzame ontwikkeling. Het voorontwerp van decreet voorziet bovendien dat de MiNa-raad zich ook moet kunnen uitspreken over regelgeving uitgaande van andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu.

De integratie van een brede benadering in de taakstelling van de MiNa-raad, samen met de uitbreiding van de adviesbevoegdheid tot regelgeving met betrekking tot andere beleidsdomeinen voor zover die aanzienlijke gevolgen hebben voor het milieubeleid, leidt tot een brede taakstelling. Het onverkort invoeren van het voorgestelde, met inbegrip van de verplichte adviesvragen over andere beleidsdomeinen, leidt de facto tot een meta-raad.

In het algemeen deel van dit advies heeft de raad reeds een voorstel ontwikkeld waarbij de strategische adviesorganen hun rol ten volle kunnen opnemen, zonder de verplichte advisering uit te breiden tot materies die betrekking hebben op andere beleidsdomeinen.

De raad gaat uit van de opdrachten van een strategische adviesraad zoals vastgelegd in het kaderdecreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden. Daarbij is voorzien dat de Vlaamse regering verplicht is om advies te vragen over voorontwerpen van decreet en over ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die van strategisch belang zijn.

De raad acht het aangewezen dat de verplichte advisering over voorstellen tot regelgeving zich uitsluitend beperkt tot deze die uitgaan van het betrokken beleidsdomein. De verplichte advisering over regelgeving uitgaande van andere beleidsdomeinen met een belangrijke impact op het betrokken beleidsdomein dient worden geschrapt. De mogelijkheid blijft wel behouden dat een andere dan de functioneel bevoegde minister een strategische adviesraad die niet tot zijn beleidsdomein behoort om advies verzoekt.

De opheffing van het verplicht advies voor ontwerpregelgeving uitgaande van andere dan het betrokken beleidsdomein versterkt de relatie tussen functioneel bevoegde minister en de betrokken strategische adviesraad en sluit aan bij onderliggende principes van Beter Bestuurlijk Beleid.

De strategische adviesraad dient wel blijvend de mogelijkheid te hebben zich uit te spreken over alle beleidsvoorbereidende documenten (ontwerpen van decreet, voorstellen van decreet, ontwerpen van besluit, beleidsnota's,...) die hij binnen zijn taakstelling relevant acht, ongeacht het beleidsdomein waar deze van uit gaan. Hierbij is het van essentieel belang dat alle strategische adviesraden daartoe permanent zicht hebben op alle zich aandienende initiatieven en toegang te krijgen tot de betrokken documenten.

Specifiek met betrekking tot de taakomschrijving van de MiNa-raad, merkt de raad op dat deze taakomschrijving beperkt moet zijn tot het milieu en de milieuaspecten van duurzame ontwikkeling. De uitbreiding van de bevoegdheden (door andere decreten) tot mobiliteit en energie via de respectievelijke permanente werkcommissies, is volgens de SERV niet aan de orde. Deze bevoegdheden horen tot de taakomschrijving van de strategische adviesraden die voor deze beleidsdomeinen opgericht zullen worden. Het oprichten van een permanente werkcommissie voor mobiliteit enerzijds en energie anderzijds waaraan decretale bevoegdheden worden toegekend, leidt tot een nodeloze parallelle adviesstructuur. Wel moet het mogelijk blijven dat de MiNa-raad, vanuit zijn algemene taakstelling, de regelgeving vanuit die beleidsdomeinen op eigen initiatief of op verzoek van de bevoegde minister, opvolgt in de mate dat ze aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu of betrekking hebben op milieuaspecten van duurzame ontwikkeling. Daarvoor kunnen werkcommissies opgericht worden door de MiNa-raad, maar de beslissing om dat al dan niet te doen behoort toe aan de MiNa-raad zelf.

3.2.3 Interne werking

Het kaderdecreet op de strategische adviesraden bepaalt dat zij zelf hun interne werking kunnen regelen en werkgroepen oprichten. In zijn advies over het kaderdecreet waardeerde de raad dat er een zekere flexibiliteit werd ingebouwd voor de interne werking.

Daarom betreurt de raad dat het voorontwerp van decreet op de MiNa-raad een regeling voorziet voor de permanente werkgroepen. De raad is van oordeel dat de MiNa-raad autonoom moet kunnen beslissen over de noodzaak om werkcommissies op te richten evenals hun samenstelling te bepalen.

De raad kan zich bovendien niet akkoord verklaren met de concrete regeling in het voorliggende voorontwerp van decreet inzake samenstelling en werking van de werkcommissies. Hoewel het positief is dat de werkcommissies niet enkel samengesteld zijn uit leden van de MiNa-raad, dient de MiNa-raad wel autonoom te kunnen beslissen over de samenstelling. De werkcommissies werken immers in functie van de strategische adviesraad. Een samenstelling die voor de helft bestaat uit leden voorgedragen door de MiNa-raad en voor de helft door leden voorgedragen door de regering lijkt niet optimaal te zijn.

Bovendien heeft de SERV ook bemerkingen bij het feit dat, ingevolge de bepalingen van het huishoudelijk reglement, de werkcommissies in de plaats van de MiNa-raad kunnen treden wanneer ze unanimititeit bereiken in de commissie. Dergelijke inperking van de bevoegdheden van de strategische adviesraad komt niet overeen met het opzet van de strategische adviesraden.

Tenslotte keurt de SERV af dat er een decretale oprichting voorzien wordt van een permanente werkcommissie energie en een permanente werkcommissie mobiliteit binnen de MiNa-raad, waaraan bijkomende bevoegdheden worden toegekend. De toewijzing aan de MiNa-raad van bevoegdheden inzake mobiliteit en energie via andere regelgeving is evenmin wenselijk. Hierbij herhaalt de raad zijn standpunt dat de oprichting binnen de MiNa-raad van een "autonome commissie energiebeleid" niet aangewezen is, aangezien deze bevoegdheid hoort bij een ander beleidsdomein. Nochtans voorziet het ontwerp van het CO₂-REG-decreet¹ deze oprichting binnen de MiNa-raad.

Deze adviesbevoegdheid dient opgenomen te worden door de strategische adviesraden van het betrokken beleidsdomein (zie ook deel 3.2.2 over het voorwerp van advisering).

In het kader van zijn eigen initiatiefrecht kan de MiNa-raad vanzelfsprekend wel werkgroepen oprichten om de werkzaamheden die hij hieromtrent wenst te ontwikkelen voor te bereiden.

3.2.4 Onafhankelijke werking

De raad heeft eerder reeds gepleit voor een onafhankelijke werking van de adviesraden. Die onafhankelijkheid wordt ook herbevestigd in dit decreet. De raad heeft hierbij geen opmerkingen.

3.2.5 Adviestermijn

De raad meent dat een algemene adviestermijn van 1 maand te kort is en dat die zou moeten worden opgetrokken naar 2 maanden. Ook dient het beroep op hoogdringendheid uitzondering te blijven. De raad verheugt er zich wel over dat de termijn voor spoedadvies in het kaderdecreet werd opgetrokken tot 10 werkdagen.

3.2.6 Autonomie inzake rechtspositie personeel en -formatie

De raad herhaalt dat het de autonomie van de strategische adviesraden inzake rechtspositie van het personeel en de personeelsformatie op het zelfde niveau moet staan van de EVA.

¹ In de versie die door de Vlaamse regering is goedgekeurd met het oog op indiening in het Vlaams Parlement is er nog steeds sprake van de oprichting van 2 autonome commissies energiebeleid, waarvan er 1 zou opgericht worden binnen de MiNa-raad. Het feit dat de werking en samenstelling van de autonome commissie en de permanente werkgroep verschilt, kan zelfs de indruk wekken dat het om twee verschillende organen gaat die allebei zouden functioneren binnen de MiNa-raad.

3.2.7 Wijzigingsbepalingen

De raad stelt vast dat de wijzigingsbepalingen onder meer de bevoegdheden van de SERV beperken. De raad is van oordeel dat, althans voor sommige van deze bevoegdheden, het advies van de SERV tot een toegevoegde waarde heeft kunnen leiden. De raad kan er niet mee instemmen dat deze specifieke adviesbevoegdheden naar aanleiding van het voorliggende voorontwerp van decreet grotendeels geschrapt worden. De sociaal-economische invalshoek met betrekking tot deze onderwerpen (waaronder bijvoorbeeld MER/VR plannen en projecten evenals de advisering over de milieukwaliteitsnormen) moet volwaardig aan bod kunnen komen. Zolang er geen garanties zijn dat dit optimaal kan gebeuren binnen de MiNa-raad acht de SERV het voorbarig om deze bevoegdheden te schrappen.

Referentielijst

SERV, 10.09.2003, *Briefadvies over een wijziging van het voorontwerp REG-decreet.*

SERV, 09.07.2003, *Advies over het voorontwerp REG-decreet*, Brussel: SERV

SERV, 15.05.2002, *Advies over het voorontwerp van decreet tot regeling van strategische adviesraden*, Brussel: SERV

SERV, 09.10.2002, *Advies over het voorontwerp CO2/REG-decreet*, Brussel: SERV

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MiNa-Raad**Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen****Advies****van 22 januari 2004**

**over het voorontwerp van decreet houdende
aanvulling van het decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
met een titel “Strategische advisering” en tot
wijziging van diverse andere decreten**

Krachtlijnen van het advies

De MiNa-Raad schaart zich in grote lijnen achter de inhoud van voorliggend voorontwerp van decreet. Hij dringt er bij de Vlaamse regering op aan dat de besluitvorming ter zake – zowel binnen de Vlaamse regering als door het Vlaams Parlement – zo snel als mogelijk zou worden afgerond.

De MiNa-Raad stelt dat de participatie die tot nu toe gegarandeerd was via de af te schaffen Hoge Raden en Vlaamse Stuurgroep Mest behouden moet blijven via het continuüm van de nieuwe vaste werkcommissies en de overlegorganen die bij de agentschappen zouden opgericht worden. De milieufactieschappen dienen dan ook zo snel als mogelijk werk te maken van deze overlegorganen.

De MiNa-Raad is het eens met de brede opdracht – die op zich een versmalling inhoudt in vergelijking met de huidige opdracht. De brede opdracht is verantwoord, gegeven de aard van het onderwerp (milieu), en strookt bovendien met internationaal verdragsrecht dat door Vlaanderen mee is onderschreven.

De MiNa-Raad vindt dat een aantal van de adviestaken die nu afgeschaft zouden worden (via de wijzigingsbepalingen) toch een strategisch karakter hebben en dan ook behouden moeten blijven, en toegewezen moeten worden aan de nieuwe milieufactiesraad. Bovendien moeten de veeleer technische adviestaken – die alle afgeschaft zouden worden – voorlopig toegewezen worden aan de vaste commissies van de nieuwe milieufactiesraad, en dit tot zolang de agentschappen niet de geëigende comité's opgericht hebben waar er effectieve participatie kan plaatsgrijpen over de betrokken onderwerpen.

De Raad merkt op dat de samenstelling van de nieuwe strategische milieufactiesraad atypisch is vergeleken met de meeste strategische domeinraden. Meestal behoort de meerderheid van de leden van een domeinraad immers tot organisaties die de ontwikkelingen van het beleidsdomein als kerntaak hebben, of zijn het onafhankelijke deskundigen ter zake. In het geval van het beleidsdomein milieu zou dat slechts voor respectievelijk acht en vier zetels van de in totaal 23 zetels het geval zijn.

Gelet op het aantal open ruimtezetels is de Vlaamse Hoge Jachtraad het niet eens met het aantal zetels voor de milieu- en natuurverenigingen.

De MiNa-Raad beveelt ten andere aan om de samenstelling van de nieuwe milieufactiesraad vorm te geven bij midden van "open categorieën". Concreet dient er geen sprake te zijn van één "landbouwzetel" en van twee "open ruimte" zetels, maar wel van de categorie van de "open ruimte zetels". Over het wenselijk aantal "open ruimte" zetels bestaat geen eenstemmigheid binnen de Raad.

De MiNa-Raad stelt dat de instelling van de permanente werkcommissies met zorg zal moeten gebeuren. Het is belangrijk te streven naar representativiteit en deskundigheid, en dit streven reeds te verankeren in het decreet.

Inhoudstafel

Krachtlijnen van het advies	86
Inhoudstafel.....	87
Inleiding	88
Adviestekst	89
I. Beschrijving	89
II. Algemene opmerkingen.....	94
2.1 Afschaffing hoge raden	94
2.2 Opdracht	95
2.3 Samenstelling	98
2.4 Werking	100
III. Artikelsgewijze bespreking	102

Inleiding

De MiNa-Raad ontving deze adviesvraag over "het voorontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en tot wijziging van diverse andere decreten" op 23 december 2003.

De adviestertermijn bedroeg tien werkdagen – dit is tot 8 of tot 14 januari, naargelang men niet of wel de reglementaire sluiting van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap (die ook geldt voor het secretariaat van de MiNa-Raad) mee in acht neemt. Het Bureau van de MiNa-Raad besloot evenwel het verlenen van het advies uit te stellen tot de eerstvolgende geplande raadszitting – 22 januari – omdat het voorwerp van de adviesvraag de MiNa-Raad toch wel existentieel raakt. Het gaat immers over de opdracht en de vorm van de rechtsopvolger van de MiNa-Raad.

De MiNa-Raad heeft zelf al twee maal over het onderwerp geadviseerd, met name het advies van 7 december 2000 "over de opdracht, functie en structuur van de MiNa-Raad", en het advies van 7 mei 2002 "over het voorontwerp van decreet tot regeling van de strategische adviesraden". Bovendien bracht de Raad op 6 november 2003 advies uit "over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (toevoeging van titel X. Agentschappen) en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten, evenals over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij". Voorliggend advies ligt in het verlengde van deze adviezen.

De sociaal-economische organisaties die in de MiNa-Raad zetelen onthielden zich bij dit advies en de daaraan voorbereidende werkzaamheden, omdat ze in het kader van de S.E.R.V. zelf een advies over het onderwerp vastgesteld hebben.

Prof. dr. R. Verheyen
Voorzitter MiNa-Raad

Adviestekst

I. Beschrijving

- [1] **Verband met “Beter Bestuurlijk Beleid”.** Voorliggend voorontwerp kadert in de operatie “Beter Bestuurlijk Beleid”, die de Vlaamse regering sinds 1999 op het getouw gezet heeft. Deze operatie betreft in de eerste plaats de herstructurering van de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen wat o.m. heeft geleid tot het Kaderdecreet Bestuurlijk Beleid dat het Vlaams Parlement op 9 juli 2003 heeft goedgekeurd¹. Daarnaast wordt ook gewerkt aan een geharmoniseerde regeling inzake boekhouding en begroting en aan de herstructurering en vereenvoudiging van het bestaande advies- en overlegstelsel.

Wat betreft de vereenvoudiging van het adviesradenstelsel heeft het Vlaams Parlement de juridische basis in de eerste plaats vastgelegd in het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Dit decreet voorziet een aantal generieke regels inzake de oprichting, de taakomschrijving, de samenstelling, de organisatie en de werkwijze van strategische adviesraden, alsook voor de programmering van de werkzaamheden en de verslaggeving. Artikel 20 §2 van dat decreet bepaalde dat de bestaande adviesorganen zouden afgeschaft of aangepast worden om te voldoen aan datzelfde decreet.

- [2] **“Advies” naast “overleg”.** Een eerste belangrijk principe bij deze hervorming is het onderscheid dat ingevoerd wordt tussen “advies” en “overleg” – met als derde figuur de notie “raadgeving”. In de memorie van toelichting bij voorliggend voorontwerp wordt “advies” omschreven als *“(1) in een bepaalde fase van de beleidsvorming (2) al of niet opgevraagde, (2) afzonderlijke en beredeneerde standpunten, die (3) onafhankelijk van de beleidsmakers tot stand komen (4) op basis van werkzaamheden, i.e. een beraadslaging, in een daartoe ingestelde adviesraad en zijn werkcommissies en die (5) in de vorm van een document afgeleverd worden, die (6) niet-bindend zijn voor de beleidsmaker maar (7) als discussie-element meegenomen worden in de besluitvorming, en die (8) in principe publiceerbaar zijn.”*

In de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid hoort het adviseren plaats te vinden bij de eerder strategische fasen van de beleidscyclus – d.i. vooral in de eerste fasen van het besluitvormingsproces en bij de eindfase (de evaluatie). “Advies” staat, in de filosofie van Beter Bestuurlijk Beleid, in contrast met “overleg” en “raadgeving”. “Overleg” betreft de dialoog tussen de beleidsmakers en de betrokken doelgroepen – een dialoog die kan plaatsgrijpen in gelijk welke fase van de beleidscyclus, en die leidt tot kennisname van elkaanders bekommernissen, belangen en oogmerken en mogelijks ook tot wederzijdse engagementen. “Raadgeving” – ook het zgn. “technisch advies” – betreft een de dialoog tussen de beleidsuitvoerders en de doelgroepen, die zich in

¹ De MiNa-Raad ging in detail in op de oprichting van de milieuagentschappen die overeenkomstig dit kaderdecreet voor het beleidsdomein Milieu worden opgericht. Zie daar voor het Advies van 6 november 2003 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (toevoeging van titel X. Agentschappen) en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten en over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij.

principe situeert in de uitvoerende fase, en die gericht is op kwaliteitsbewaking en op het geven van stimuli tot verdere initiatieven.

De Raad wijst er in dit verband op dat het proces Beter Bestuurlijk Beleid ook "intrinsiek overleg" definieert. Het rapport van de Bijzondere Commissarissen² stelt dat in diverse raden vertegenwoordigers van maatschappelijke actoren zitten die in de praktijk aan het adviseringsproces deelnemen. Binnen deze adviesorganen plegen zij *intrinsiek overleg*, waarbij ze onderling van gedachten wisselen over beleidsaangelegenheden. De MiNa-Raad wordt genoemd als een typisch voorbeeld van dit intrinsiek overleg. De Raad benadrukt dat adequaat intrinsiek overleg een belangrijke meerwaarde oplevert voor het functioneren van een strategische adviesraad.

In het voorliggend voorontwerp gaat alle aandacht naar strategische advisering. Alle opdrachten van bestaande en betrokken adviesraden die niet onder die strategische noemer kunnen vallen, worden – voor zover ze nu bij decreet gedefinieerd zijn – afgeschaft, gehergroepeerd of doorgeschoven naar de administratie. Het is hierbij evenwel niet duidelijk wat met de verworven expertise en ervaring zal gebeuren in de praktijk, en wat van deze taken zal kunnen overgenomen worden door de figuren van "raadgeving" en "overleg".

[3] De "een-op-een-relatie". Een tweede markant principe bij deze hervorming is dat de Vlaamse bevoegdheden opgedeeld werden in 13 homogene beleidsdomeinen (regeringsbeslissing van 17 november 2000). Aan elk beleidsdomein wordt nu in principe slechts één strategische adviesraad verbonden, die zich dan toespitst op de strategische kwesties van het betrokken domein. Dit principe heeft twee belangrijke consequenties:

- Een eerste gevolg is dat, in beleidsdomeinen waar er meerdere adviesorganen zijn, deze in principe worden herleid tot één. Met dit als uitgangspunt wordt in voorliggend voorontwerp de huidige Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, kortweg MiNa-Raad, hervormd tot de strategische adviesraad voor het milieudomein. De vijf andere adviesraden die momenteel verbonden zijn aan het domein en die (minstens gedeeltelijk) een strategische opdracht hebben³, worden met dit voorontwerp afgeschaft als zelfstandig adviesorgaan maar feitelijk omgezet tot permanente adviescommissies verbonden aan deze in te stellen strategische domeinraad – wat een eerder "zachte uitvoering" is van het principe. De adviestaken die momenteel aan deze afzonderlijke adviesraden verbonden zijn worden ten dele afgeschaft en ten dele overgedragen aan de nieuwe strategische adviesraad. De strategische adviestaken die momenteel toevertrouwd zijn aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, worden ten dele afgeschaft.

² *EEN VISIE OP EEN TRANSPARANT ORGANISATIEMODEL VOOR DE VLAAMSE ADMINISTRATIE*; Voorstellen van de Bijzondere commissarissen voor de reorganisatie van het Vlaamse overheidsapparaat, 21 december 2000, p. 104.

³ Het zijn: de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud (artikelen 3 en 4 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu; besluit van de Vlaamse Executieve van 13 februari 1985); de Vlaamse Hoge Bosraad (artikel 39 e.v. van het Bosdecreet van 13 juni 1990, besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 1991); de Vlaamse Hoge Jachtraad (Koninklijk Besluit van 23 april 1980); de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij (Koninklijk Besluit van 16 mei 1980); de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek (artikel 31 van het Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen).

- Een tweede gevolg is dat een adviesorgaan van een beleidsdomein zich in principe niet inlaat met materies van andere beleidsdomeinen, behalve op eigen initiatief of als men er vanuit het betrokken domein expliciet om vraagt. Ook dit principe wordt gemilderd, met verwijzing naar artikel 1.2.1, § 3 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid⁴ en naar het artikel 8 van het Verdrag van Aarhus⁵, doordat er een verplichting voor de regering ontstaat om advies te vragen over voorontwerpen van decreet die niet uit het milieudomein stammen maar die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het leefmilieu. Een andere verzachting van dit principe bestaat er in dat de in te stellen adviesraad zal adviseren over het milieuaspect van duurzame ontwikkeling, wat tegelijk de opdracht verbreedt tot buiten het milieudomein en toch afgrenst tot de milieuaspecten van de behandelde materies. De Raad merkt hierbij op dat artikel 7 van het Verdrag van Aarhus⁶ in dit verband eveneens van belang kan zijn en dat ook op Europees vlak relevante regelgeving vastgesteld of in voorbereiding is⁷.

Op deze manier wordt het principe van de één-op-één-relatie toegepast, maar in een aantal opzichten gemilderd. Vooral de op alle beleidsniveaus erkende noodzaak om milieudoelstellingen in andere beleidsdomeinen te integreren is daarvoor een drijvende kracht.

⁴ Dit artikel van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid stelt dat de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid moeten worden geïntegreerd in het bepalen en uitvoeren van het beleid van het Vlaamse Gewest op andere gebieden.

⁵ Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, 25 juni 1998 (Vlaams instemmingsdecreet 6 december 2002), artikel 8: *"Elke partij tracht doeltreffende inspraak in een passend stadium te bevorderen, en terwijl de opties nog openstaan, gedurende de voorbereiding door overheidsinstanties van uitvoerende regelingen en andere algemeen toepasselijke wettelijk bindende regels die een aanzienlijk effect kunnen hebben op het milieu. Hiertoe zouden de volgende stappen dienen te worden genomen: [...] (c.) het publiek zou in de gelegenheid dienen te worden gesteld opmerkingen te maken, rechtstreeks of via representatieve overlegorganen. [...]"*.

⁶ Verdrag van Aarhus, artikel 7 *"Elke partij zal geschikte voorzieningen treffen om het publiek te laten participeren tijdens de voorbereiding van voor het milieu relevante plannen en programma's [...]. Het publiek dat kan participeren, zal door de relevante overheid worden geïdentificeerd, rekening houdend met de doelstellingen van deze Conventie. [...]"*. Toepassing van dit artikel in de context van de strategische milieuadviesraad houdt wel in dat een afwegingskader beschikbaar is om een onderscheid te maken tussen strategische en uitvoeringsgerichte plannen en programma's. Uiteraard zullen alleen de eerste in aanmerking komen voor behandeling door een strategisch milieuadviesraad. Naar analogie met artikel 2, 2° van het Kaderdecreet inzake strategische adviesraden moet het hier gaan om plannen en programma's die door de Vlaamse regering worden beschouwd als basisdocumenten.

⁷ Met name de RICHTLIJN 2003/35/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad en het Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op EG-instellingen en organisaties (COM (2003) 622 definitief).

[4] Het principe van de gemengde samenstelling. Het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden stelt dat een strategische adviesraad wordt samengesteld ofwel uitsluitend uit vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, ofwel uit zowel vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld als uit onafhankelijke deskundigen. In voorliggend voorontwerp wordt gekozen voor de tweede oplossing, met verwijzing naar artikel 1.2.1., § 2 en § 3 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid: er dient bij de vormgeving van het milieubeleid uitgegaan te worden van een hoog beschermingsniveau, er dient rekening gehouden te worden met de sociaal-economische aspecten, en er dient uitgegaan te worden de beschikbare wetenschappelijke en technische gegevens. De belangrijkste verschillen met de huidige MiNa-Raad inzake de samenstelling zijn de volgende:

- Alle leden hebben stemrecht, daar waar er nu leden zonder stemrecht zijn;
- De 31 leden (24 stemgerechtigde en 7 niet-stemgerechtigde) worden teruggebracht tot 23 leden;
- Waar de milieubeweging de helft van de stemgerechtigde zetels had, heeft deze nu nog slechts een ruime derde van de zetels (8/23);
- Er zijn geen zes maar vier sociaal-economische zetels, en dit zonder verwijzing naar het lidmaatschap bij de S.E.R.V. als lidmaatschapsvoorwaarde;
- Er is één landbouwzetel voorzien die – in tegenstelling tot wat voor de bestaande MiNa-Raad het geval is – geen onderdeel meer uitmaakt van de categorie sociaal-economische zetels maar veeleer bij de “open ruimte” zetels aansluit;
- Er zijn twee “open ruimte” zetels voorzien, die moeten ingevuld worden vanuit functies of activiteiten die binnen de open ruimte voorkomen; deze vervangen de vier zetels die momenteel door de – af te schaffen en in permanente commissies om te zetten – hoge raden worden ingenomen.
- Een nieuwe categorie is deze van de socio-culturele organisaties die twee zetels innemen en de belangen van consumenten en gezinnen verdedigen.
- Er zijn vier onafhankelijke deskundigen en twee leden die optreden voor provincies en gemeenten.

Bijna iedere groep moet inleveren, zij het in verschillende mate. De belangrijkste verschuivingen zijn de volgende:

- De inbreng van de milieubeweging wordt verminderd met *een derde* (van 12 naar 8)⁸.
- De inbreng van de sociaal-economische benadering wordt verminderd met *een zesde* (van 6 naar 4+1); de vergelijking moet op die manier gebeuren, aangezien de zetel die in het voorontwerp van decreet *nominatim* wordt toegewezen aan de sector landbouw, in de huidige situatie opgenomen is binnen de zes sociaal-economisch zetels.
- De inbreng van de open ruimte exclusief landbouw en natuur wordt verminderd met *een derde* (van 3 naar 2).

⁸ Indien de zetel van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud bij de milieubeweging geteld kan worden, is er een vermindering van 13 zetels naar 8.

Voor de krachtsverhoudingen is het belangrijkste resultaat van deze wijzigingen dat de gezamenlijke vertegenwoordiging van de sociaal-economisch georiënteerde organisaties en de open ruimte gebruikers slechts een weinig vermindert (van 37,5% naar 30,5% van het aantal stemgerechtigde zetels) in vergelijking met deze van de milieu- en natuurgerichte organisaties (van 50% naar 35% van het aantal stemgerechtigde zetels)⁹. Deze laatste groep verliest aldus zijn "meerderheid", wat het karakter van de raadswerkzaamheden aanzienlijk kan veranderen.

⁹ Indien de zetel van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud bij de milieubeweging geteld kan worden, is er sprake van een vermindering van 54% naar 35%.

II. Algemene opmerkingen

- [5] **Algemene beoordeling.** De MiNa-Raad onderschrijft met dit advies in het algemeen het voorliggende voorontwerp van decreet inzake de oprichting van een nieuwe strategische adviesraad voor het beleidsdomein milieu. In zijn advies over het kaderdecreet inzake strategische adviesraden¹⁰ stelde de MiNa-Raad reeds dat hij het eens was met de filosofie van dit kaderdecreet en achter de benadering stond dat er een vereenvoudiging van het aantal adviesraden en één-op-één relatie tussen beleidsdomeinen en adviesraden wordt nagestreefd.

Een en ander leidt, in het huidige voorontwerp, tot aanzienlijke wijzigingen in vergelijking met de huidige toestand: afschaffing van een aantal adviesraden, wijziging van de opdracht van de strategische adviesraad, wijzigingen in de samenstelling. De Raad betreurt dat deze wijzigingen in het geval van het beleidsdomein milieu onvoldoende zijn gebaseerd op een grondige evaluatie van de werking van de bestaande adviesraden. Dit neemt niet weg dat de Raad – onverminderd de verder in dit advies geformuleerde opmerkingen – het in grote lijnen eens is met de taakstelling, de samenstelling en de werkwijze die het voorontwerp van decreet in het vooruitzicht stelt.

2.1. Afschaffing hoge raden

- [6] **Participatie moet gegarandeerd blijven.** In het concrete geval van het beleidsdomein milieu worden de vier bestaande hoge raden – en de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek – als zelfstandige adviesorganen afgeschaft en feitelijk omgezet tot permanente commissies van de nieuwe strategische adviesraad. De Raad kan daar mee instemmen op voorwaarde dat dit niet leidt tot een verarming van de dialoog met de betrokken open ruimtesectoren die binnen deze adviesorganen plaatsvindt. Dit betekent:

- ten eerste dat alle adviestaken die deze hoge raden momenteel vervullen en op één of andere manier een strategisch karakter vertonen, als adviestaak door de strategische adviesraad moeten worden opgenomen, uiteraard gedelegeerd naar de gepaste permanente commissie.
- in tweede instantie dat de samenstelling en werkwijze van de permanente commissie garant moet staan voor een deskundige en representatieve benadering van het beleidsveld in kwestie en voor een goede vertaling daarvan naar de plenaire milieuraad (zie ook § [15]);
- ten derde dat de opdrachten van de hoge raden die niet door de nieuwe strategische adviesraad worden opgenomen, aan bod moeten kunnen komen binnen de nog op te richten overlegcomités van de betreffende milieuagentschappen.

¹⁰ MiNa-Raad, advies van 7 mei 2002 over het voorontwerp van decreet tot regeling van de strategische adviesraden.

De Raad benadrukt dat via een complementaire werking van de strategische adviesraad, zijn permanente commissies, de overlegcomités van deze milieuagentschappen alsmede eventuele informele overlegsituaties bij het departement of de agentschappen, het bestaande continuüm in de beleidsparticipatie van de maatschappelijke actoren (inclusief het brede spectrum van open ruimte sectoren) behouden moet blijven (zie ook § [10]). Omdat er nog geen duidelijkheid is over de oprichting en de werking van onder meer de bedoelde overlegcomités kan de Raad dat op dit ogenblik nog niet afdoende beoordelen. Hij dringt er op aan dat de diverse milieuagentschappen zo snel als mogelijk concrete initiatieven zouden nemen om een eigen overlegcomité met een passende samenstelling en een efficiënte werking op te richten.

2.2. Opdracht

- [7] **Brede opdracht.** De MiNa-Raad is het eens met de brede opdracht zoals in dit voorontwerp afgeleid geworden is van artikel 4 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Zoals eerder beschreven, de specificaties in vergelijking met dit kaderdecreet zijn:
- de taakstelling betreft het milieubeleid en het milieuaspect van duurzame ontwikkeling;
 - er is ook een adviesvraagplicht ten aanzien van decreten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu.

In de eerste plaats merkt de Raad op dat deze geïntegreerde aanpak van de milieuadvisering verenigbaar is met de principes van Beter Bestuurlijk Beleid. Niet alleen houdt deze taakstelling een versmalling in, in vergelijking met de taakstelling van de huidige MiNa-Raad. Bovendien ontstaat met deze taakstelling duidelijk geen "metaraad"¹¹. De advisering moet immers beperkt blijven tot de milieudimensie van de beleidsontwikkelingen in de verschillende beleidsdomeinen, en het is duidelijk dat een groot deel van de beleidsontwikkelingen geen milieudimensie hebben. Bovendien blijft ook hier het primaat van de politiek spelen, aangezien het de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering blijft om te beoordelen of beleidsontwikkelingen al dan niet milieurelevant zijn.

De MiNa-Raad vindt het bovendien positief dat met deze specificaties uitvoering gegeven wordt aan de noodzaak om milieuzorg te laten doorwerken in andere beleidsdomeinen. Bovendien wordt deze aanpak gekaderd in breed perspectief van relevante maatschappelijke en sociaal-economische ontwikkelingen, zoals het concept duurzame ontwikkeling in essentie vraagt. Om deze "verbreding" te onderbouwen, brengt de MiNa-Raad met onderstaande lijst nog eens de meest relevante Vlaamse en internationale aanknopingspunten in dit verband in herinnering:

- Het eerder gegeven advies van de MiNa-Raad over de eigen opdracht en functie waarbij de Raad uitdrukkelijk stelt de inhoudelijke opdracht van het milieubeleid en

¹¹ I.e. een adviesraad die zich met het geheel van het regeringsbeleid inlaat, en in zijn advisering dus alle beleidsdomeinen overspant.

bijgevolg ook van een milieuadviesraad breed moeten worden opgevat ¹².

- De inleidende bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, die een breed milieubegrip en de integratie van milieudoelstellingen in andere beleidsdomeinen noodzakelijk maakt.
- Het eerder geciteerde Verdrag van Aarhus, waarbij in de eerste plaats artikel 8 (participatie bij de vaststelling van wetgeving met effecten op milieu) maar daarnaast ook artikel 7 (participatie bij de totstandkoming van milieurelevante plannen en programma's) van toepassing zijn.
- Bestaande en in voorbereiding zijnde Europese regelgeving inzake participatie op het milieuvlak, dit in uitvoering van de hoger vermelde Conventie van Aarhus (zie voetnoot 8) ¹³.

[8] Verhouding tussen adviestaken en overleg. Aansluitend op het in Beter Bestuurlijk Beleid gehanteerde onderscheid tussen advisering en overleg (met de overheid) zoals geschetst in § [2], benadrukt de Raad dat de invulling van het overleg de taakstelling van de strategische adviesraden niet mag uithollen. Dat zou het geval zijn als overleg tussen het maatschappelijk middenveld en de overheid plaatsvindt over dezelfde strategische kwesties als diegene waarover strategische adviesraden zich moeten uitspreken, zeker als dit gebeurt in dezelfde fase van de beleidscyclus. De Raad benadrukt dat bij de inbreng van het overleg het accent moet liggen op de (meer informele) voorbereidende fase terwijl de inbreng van de strategische advisering vooral aan de orde zal zijn bij de (meer formele) fase van de besluitvorming. Daarnaast zal overleg zich ook in grotere mate toespitsen op uitvoeringsgerichte vraagstukken.

[9] Internationale aspecten. De MiNa-Raad is het ook eens met de verbijzondering die in het voorontwerp aangebracht wordt met betrekking tot de gewestgrensoverschrijdende aspecten. Waar het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden in artikel 4, 8° spreekt over het *"uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over ontwerpen van samenwerkingsakkoord van strategisch belang die de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest wil sluiten met de Staat of met andere Gemeenschappen en Gewesten, en over ontwerpen van Europese en internationale samenwerkingsakkoorden van strategisch belang."* wordt

¹² MiNa-Raad, advies van 7 december 2000 over de opdracht, functie en structuur van de MiNa-Raad, §§ 10 en volgende.

¹³ De Raad verwijst in het bijzonder naar volgend citaat van de ontwerpverordening (COM (2003) 622 definitief) die het Aarhusverdrag binnen de Europese instellingen moet toepassen:

"De voorgestelde definitie van "plannen en programma's betreffende het milieu" sluit - waar passend - doelbewust zo dicht mogelijk aan bij de bepalingen die gelden voor de lidstaten, met name deze van Richtlijn 2003/35/EG tot voorziening in inspraak van het publiek en Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de "strategische milieueffectbeoordeling". De voorgestelde definitie behelst ook plannen en programma's die bijdragen tot het bereiken van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid, en voorts ook de plannen en programma's die van aanzienlijke invloed kunnen zijn op het bereiken van die doelstellingen. Dit is in overeenstemming met de in artikel 6 van het EG-Verdrag gestelde eis tot integratie. Ten aanzien van de lidstaten wordt een soortgelijke benadering gevolgd door Richtlijn 2001/42/EG, die in het kader van de voorschriften inzake milieubeoordelingen voorziet in een inspraakprocedure conform het Verdrag van Aarhus. "

er in artikel 11.2.1. §1 een verhelderend onderscheid gemaakt tussen enerzijds de taken die betrekking hebben op het federale niveau en de andere Belgische gewesten, en anderzijds de Europese en internationale problematiek. Een opmerking bij deze internationale dimensie is dat de strategische adviesraad hierop kan ingaan voor zover dat in functie is van het Vlaams beleid, zowel in de zin van inbreng vanuit het Vlaams milieubeleid naar internationale beleidsontwikkelingen als wat betreft de implementatie van internationale afspraken in Vlaams beleid. De adviezen van de strategische milieuraad zijn per slot van rekening gericht aan de bevoegde minister.

- [10] Overname van taken van af te schaffen adviesraden.** De MiNa-Raad stelt vast dat er een groot aantal wijzigingsbepalingen geïntroduceerd worden, alle met betrekking tot decreten die horen tot het milieudomein. Het resultaat is dat er niet alleen overgegaan wordt van zes naar één adviesraad, maar dat er de bij deze af te schaffen adviesraden horende algemene adviesopdrachten afgeschaft worden, dat meervoudige adviesvraagplichten omgezet worden in enkelvoudige adviesvraagplichten, en dat specifieke, uitvoeringsgerichte adviesvraagplichten ook afgeschaft worden. De MiNa-Raad kan zich hier in principe achter scharen en merkt op dat deze operatie – hoewel geen onderdeel van het recente Actieplan wetsmatiging¹⁴ – strikt genomen kadert in het streven van de Vlaamse regering naar administratieve lastenverlaging en juridisch-technische vereenvoudiging. Hij vraagt zich evenwel af of deze wijzigingen altijd met de nodige systematiek zijn doorgevoerd. De Raad gaat hier verder op in, in de artikelsgewijze bespreking.

Naast het overnemen van strategische adviestaken van de hoge raden door de nieuwe strategische adviesraad en het afschaffen van sommige opdrachten, worden ook een aantal bestaande uitvoeringsgerichte of technische adviesopdrachten van bestaande hoge raden verschoven. Enerzijds gaat het wellicht om verschuiving van feitelijk beleidsuitvoerende opdrachten naar de administratie, anderzijds om overname van uitvoeringsgerichte adviezen door de – door de administratie gecoördineerde – overlegfora met doelgroepen en maatschappelijke actoren¹⁵. De Raad gaat ervan uit dat voor zover de verschoven adviesopdrachten in dergelijke fora aan bod zullen komen, deze de expertise die aanwezig is binnen de bestaande hoge raden zullen valoriseren.

- [11] Strategische en uitvoeringsgerichte taken.** Een geschikte valorisatie in overlegfora neemt niet weg dat een aantal opdrachten van de MiNa-Raad of van de hoge raden die door het voorontwerp van decreet worden afgeschaft, volgens de Raad – zoals eerder gesteld onder §[6] – toch een zeker strategisch karakter vertonen. Voor deze opdrachten is het bijgevolg aangewezen is om ze in het takenpakket van de nieuwe strategische adviesraad op te nemen. In de artikelsgewijze bespreking bij dit decreet suggereert de Raad op dit vlak enkele aanpassingen (inzake de artikelen 12, 14, 23 en 32);

In §[6] pleitte de MiNa-Raad reeds voor de effectieve oprichting van de overlegcomité's, die immers het werk van de bestaande adviesraden gedeeltelijk

¹⁴ Kenniscel Wetsmatiging; *Wetsmatiging op het spoor – Actieplan reguleringsmanagement 2003-2004*.

¹⁵ Zie daarvoor § 25 van het advies van 6 november 2003 over de milieuagentschappen.

zouden moeten overnemen. De Raad stelt dan ook voor dat de in dit voorontwerp voorziene permanente werkcommissies de bij dit voorontwerp af te schaffen uitvoeringsgerichte adviestaken toch zou verder zetten in afwachting van een oplossing bij middel van dergelijke overlegcomité's. Het betreft de afschaffingen van taken vermeld in de artikelen 13, 16, 17, 18, 21§2, 22, 24, 25, 32, 34, 41 en 43 van het voorontwerp.

Tot slot wijst de Raad nog op het belang van de verschillende erkenningsprocedures die nu door de MiNa-Raad en de bestaande Hoge Raden ondersteund worden met een adviesverlening die een deels technisch maar ook een deels strategisch karakter heeft. De MiNa-Raad verwijst hier in het bijzonder naar de advisering bij de erkenning van private natuurreservaten en bij de aanwijzing van publieke (Vlaamse) natuurreservaten, die nu bij artikel 41 van het decreet afgeschaft zou worden. De MiNa-Raad vindt dit niet opportuun.

2.3. Samenstelling

[12] Brede samenstelling. Een brede opdrachtsbepaling van een strategische adviesraad leidt logischerwijze ook tot een brede samenstelling. Gezien de omschrijving van de taakstelling van de strategische milieuraad is het verdedigbaar om ook de samenstelling ruimer op te vatten dan bij de huidige MiNa-Raad. De MiNa-Raad is het bijgevolg eens met het in §3 beschreven principe van de brede samenstelling, in die zin dat alle relevante belangen en expertise betrokken moet worden in de in te stellen strategische milieuadviesraad. De invulling die hieraan gegeven wordt in artikel 11.3.1. van het voorontwerp voldoet in grote mate aan dit principe. Vooral het opnemen van organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen verdedigen, vult een hiaat op t.o.v. de huidige samenstelling.

[13] Aantal zetels en zetelverdeling. Het was klaarblijkelijk niet evident om het streven naar een brede en evenwichtige maatschappelijke samenstelling van de vernieuwde MiNa-Raad te combineren met het (indicatieve) uitgangspunt van Beter Bestuurlijk Beleid inzake het totaal aantal leden van een strategische adviesraad¹⁶. Met een totaal van 23 leden overschrijdt de nieuwe milieuadviesraad het indicatieve voorkeursaantal. Ten opzichte van de huidige 31 leden betekent dit echter een belangrijke vermindering waarbij elke bestaande categorie binnen de huidige MiNa-Raad noodgedwongen zetels moet inleveren.

De Raad meent dat de voorgestelde samenstelling in dit licht een moeilijk maar verdedigbaar evenwicht inhoudt. Uitbreiding van het zetelaantal voor één categorie zal automatisch leiden tot legitieme vragen van andere fracties om de vertegenwoordiging te vergroten met als resultaat dat het totale aantal raadsleden nog verder afwijkt van de richtlijn die Beter Bestuurlijk Beleid vooropstelt. In die zin is de Raad geen

¹⁶ Het kaderdecreet doet hierover geen concrete uitspraken maar de memorie van toelichting spreekt een voorkeur uit voor een vork van 12 tot 20 leden. In zijn advies van 7 mei 2002 stelt de Raad hierbij dat het een goede zaak is dat dit niet als een algemene regel in het kaderdecreet is opgenomen (afl. 2002/14, § 11).

voorzitter om het bereikte evenwicht en de voorgestelde samenstelling vanuit kwantitatief oogpunt te wijzigen.

De Raad merkt overigens op dat de voorgestelde samenstelling van de nieuwe strategische milieuvadviseraad enigszins atypisch is in vergelijking met de binnen Beter Bestuurlijk Beleid gehanteerde principes. Meestal behoort de meerderheid van de leden van een domeinraad immers tot organisaties die de ontwikkelingen van het beleidsdomein als kerntaak hebben, of zijn het onafhankelijke deskundigen terzake. In het geval van het beleidsdomein milieu is dat slechts voor respectievelijk acht en vier zetels van de in totaal 23 zetels het geval. De inbreng van andere sociaal-economische belangen van buiten het beleidsdomein zal in de nieuwe milieuvadviseraad aanzienlijk zijn en relatief gezien nog toenemen in vergelijking met de krachtsverhouding binnen de bestaande MiNa-Raad (zie ook voetnoot 9). Vanuit deze optiek bekeken lijkt het de Raad niet opportuun om de inbreng vanuit milieu- en natuurverenigingen of milieudeskundigen relatief nog verder af te bouwen.

Standpunt van de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Raad voor Riviervisserij bij deze paragraaf

Vermits het belangrijk is dat diegenen die zakelijke rechten over terreinen uitoefenen in de strategische adviesraad m.b.t. milieu vertegenwoordigd zijn, wensen de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Bosraad het aantal vertegenwoordigers van de open ruimte in de nieuwe MiNa-Raad te brengen op vier in plaats van de in het huidige voorontwerp van decreet voorziene aantal van drie (die in het voorliggende voorontwerp van decreet zijn uitgesplitst in één voor landbouw en twee voor open ruimte). Ook de uitbreiding van de adviesverlening inzake de binnenvisserij noopt daartoe.

Standpunt Vlaamse Hoge Jachtraad

Gelet op het beperkt aantal open ruimtezetels is de Vlaamse Hoge Jachtraad het niet eens met het aantal zetels voor de milieu- en natuurverenigingen.

- [14] Open categorieën of concrete toewijzing?** De Raad stelt vast dat er in artikel 11.3.1. over het algemeen met relatief abstracte categorieën gewerkt wordt ("de milieuverenigingen", "de sociaal-economische organisaties" enz.), maar dat de graad van abstractheid kan verschillen. Zo is de notie "de landbouworganisaties" concreter en overigens een deelverzameling van de notie "de organisaties die verbonden zijn aan de open ruimte".

Als gevolg van deze enigszins ongelijksoortige definiëring van de categorieën zal het alleszins niet gemakkelijk zijn om de adviesraad concreet samen te stellen. De Raad neemt aan dat de Vlaamse regering legitieme vragen met het oog op een verantwoorde, evenwichtige en kwalitatieve invulling van dergelijke open categorieën kan ondervangen wanneer ze – zoals bepaald in artikel 11.3.2. – substantiële criteria voor de concrete samenstelling van de adviesraad uitwerkt en toepast.

2.4. Werking

[15] **Permanente werkcommissies.** Een belangrijk voordeel van het instellen van permanente commissies voor natuur, bos, jacht en riviervisserij¹⁷ is dat op deze manier de expertise en ervaring van de bestaande – maar volgens voorliggend voorstel af te schaffen – hoge raden niet verloren gaat maar in deels de nieuwe milieuvadviseraad wordt opgevangen en behouden. De instelling van permanente werkcommissies dient met zorg te gebeuren.

Meer concreet is het noodzakelijk criteria en procedures uit te werken volgens de welke de leden en de voorzitters van deze commissies zullen worden aangeduid. In lijn met § [6] benadrukt de Raad daarbij dat dit garanties moet inhouden voor een evenwichtige en representatieve samenstelling naar de betrokken sectoren toe en een onafhankelijke en deskundige werking van deze commissies. In elk geval moet het criterium van specifieke deskundigheid gelden voor ieder lid van de permanente commissie, onafhankelijk of het gaat om een lid gaat dat direct of op voordracht van de MiNa-Raad door de Vlaamse regering wordt aangeduid (zie artikel 11.4.2., § 3). In het geval het gaat om leden die direct door de Vlaamse regering worden geselecteerd, moet dit criterium steeds worden aangevuld met het criterium inzake de specifieke representativiteit.

Naast de in het voorontwerp van decreet genoemde commissies kunnen ook voor andere thema's terecht vaste commissies worden opgericht. De Raad pleit er voor om in elk geval vaste permanente commissies op het vlak van NME (Natuur- en milieueducatie) en van Duurzame ontwikkeling toe te voegen aan de in artikel 11.4.2., § 1 opgenomen lijst. Wat NME betreft verwijst de Raad naar de permanente diepte-investering die milieubeleid kan en hoort te doen in de richting van onderwijs, teneinde een mentaliteitswijziging te bekomen. Wat Duurzame Ontwikkeling betreft verwijst de Raad naar zijn briefadvies van 22 januari 2004 inzake de uitwerking van een Vlaamse Strategie Duurzame ontwikkeling waarin de Raad pleit voor een gezamenlijke aanpak door relevante adviesraden. De figuur van een permanente commissie kan daarbij mogelijk nuttig zijn. Dit zou een eerste concrete uitvoering kunnen geven aan artikel 11.4.4., § 2, 2°.

Standpunt Vlaamse Hoge Jachtraad

Wat betreft de wijze van aanduiding van de leden van de permanente commissies vraagt de Vlaamse Hoge Jachtraad dat dit zou gebeuren op basis van een lijst die wordt voorgedragen door de betrokken sectoren.

[16] **Samenwerkingsmogelijkheden.** De MiNa-Raad onderschrijft de optie om samenwerkingsvormen aan te gaan met adviesraden van andere beleidsniveaus of domeinen. Wat betreft het Europees niveau en lokale beleidsniveaus heeft de Raad reeds een belangrijke expertise en traditie opgebouwd. Deze ervaring toont aan dat deze samenwerking vruchtbaar is. In die zin is het een goede zaak dat de wetgever dit via een explicitering van de mogelijkheden concreet aanmoedigt. Binnen het eigen

¹⁷ De Raad merkt op dat de term "riviervisserij" consequent moet worden vervangen door de term "binnenvisserij".

Vlaamse beleidsniveau bestaat deze traditie vooralsnog minder maar de Raad is er voorstander van om ook hier de mogelijkheden van meer intensieve samenwerkingsverbanden te onderzoeken. De Raad gaat er in principe van uit dat dit perspectieven kan bieden om de noodzakelijke brede invulling van het milieubeleid (zie § [7]) en – in een kader van duurzame ontwikkeling – de samenhang ervan met andere beleidsdomeinen verder te versterken (zie vorige paragraaf).

- [17] **Werkingsvoorwaarden.** Uit § [3] blijkt dat de vereenvoudiging van het adviesradenlandschap voor het takenpakket van de strategische adviesraad voor het milieubeleid een beduidende uitbreiding zal meebrengen. Enerzijds wordt een deel van het inhoudelijk takenpakket van de bestaande hoge raden weliswaar afgeschaft of verschoven naar de administratie. Anderzijds zal de behandeling van de strategische adviestaken van deze hoge raden door de nieuwe strategische adviesraad – als gevolg van de bredere samenstelling – vanuit procesmatig ongetwijfeld meer inspanningen vergen.

De uitbreiding van de taakstelling met de hier bedoelde adviestaken vergt bijgevolg ook een in verhouding staande toename van de logistieke ondersteuning. Dit slaat in de eerste plaats op de uitbreiding van het beschikbare personeel. Op basis van een analyse van extra op te nemen (en decretaal omschreven) adviestaken voor de nu voorziene permanente commissies schat de Raad de personeelbehoefte in dat verband op minimaal drie voltijdse personeelsequivalenten. De Raad is evenwel van oordeel dat dit kan geregeld worden via interne verschuivingen van personeel en daaraan verbonden budgetten.

Extra personeel vraagt verder een equivalente toename van de werkingskosten. Daarnaast is er ook de kwestie van de zitpenningen. Omwille van administratieve en besparingsoverwegingen hebben de raadsleden van de huidige MiNa-Raad daar tot nu van af gezien. Voor de Raad is niet zozeer de vergoeding in de vorm van zitpenningen belangrijk, maar wel de ondersteuning van de betrokken sectoren die nodig is om volwaardig deel te nemen aan de soms omvangrijke raadswerkzaamheden. Als de Vlaamse regering het belangrijk vindt dat strategische adviesraden effectief gebruik maken van dit instrument dan vraagt de Raad om dit bij het vaststellen van de dotaties in rekening te brengen.

III. Artikelsgewijze bespreking

In dit hoofdstuk formuleert de Raad, grotendeels voortbouwend op het voorgaande, nog een beperkt aantal technische opmerkingen t.a.v. één van de specifieke artikelen van het voorontwerp van decreet.

Artikel 11.3.1. Overeenkomstig § [14] van dit advies dient in § 2 het punt 3° te vervallen en dienen de andere punten te worden hernummerd.

Artikel 11.3.2. Om dezelfde reden vervalt in § 1, tweede lid het punt 3°. Het punt 3° dient te worden gewijzigd tot [drie] [vier] vertegenwoordigers van organisaties verbonden aan de open ruimte.

Artikel 11.4.2. In § 1 moet de term "*riviervisserij*" worden vervangen door de term "*binnenvisserij*".

Overeenkomstig § [15] van dit advies stelt de Raad voor om § 3 als volgt aan te passen:

"1° De helft van de leden wordt door de Vlaamse regering geselecteerd en benoemd op grond van specifieke deskundigheid **en op grond van** specifieke representativiteit in verband met het onderwerp dat in de permanente werkkommissie behandeld wordt;

2° De helft van de leden wordt door de Vlaamse regering geselecteerd en benoemd op grond van **specifieke deskundigheid en op grond van** een voordracht van de MiNa-Raad."

Artikel 12 Overeenkomstig § [11] van dit advies stelt de Raad voor om dit artikel als volgt aan te passen:

"**Artikel 12.** In artikel 7 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden ", na advies van de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud" vervangen door de woorden ", na advies van de MiNa-Raad".

Artikel 14 Overeenkomstig § [11] van dit advies stelt de Raad voor om dit artikel als volgt aan te passen:

"**Artikel 14.** In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999, worden de woorden ", de Raad gehoord" vervangen door de woorden ", na advies van de MiNa-Raad".

Artikel 16 In dit artikel hoort een correctie doorgevoerd te worden, aangezien de wijziging aangebracht wordt in het tweede en niet in het derde lid.

Artikel 23 Overeenkomstig § [11] van dit advies stelt de Raad voor om dit artikel

als volgt aan te passen:

“Artikel 23. in artikel 43, §4, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

“1° in het eerste lid worden de woorden “de Raad en de Vlaamse Hoge Rad voor Natuurbehoud gehoord,” vervangen door “de MiNa-Raad gehoord”:

“2° in het tweede lid worden de woorden “, voorgedragen door de Raad” vervangen door “voorgedragen door de permanente werkommissie inzake bosbeleid van de MiNa-Raad”.”

Artikel 32

Vanwege het strategisch karakter van het uitvoeringsbesluit dat de erkenning en subsidiëring van milieuverenigingen regelt, stelt de MiNa-Raad voor om na artikel 32 een artikel in te voegen dat deze strategische adviesvraagplicht regelt.

Artikel 41

Overeenkomstig § [11] van dit advies stelt de Raad voor om dit artikel als volgt aan te passen:

“Artikel 41. In artikel 33, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden “na advies van de Raad” telkens vervangen door “na advies van de MiNa-Raad.”

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.524/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 5 februari 2004 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel Strategische adviesraad en tot wijziging van diverse andere decreten", en op 13 februari 2004 om mededeling van dat advies verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen, heeft op 17 februari 2004 het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de beslissing van de Vlaamse regering, genomen in afspraak met het Vlaams Parlement, om zoveel mogelijk ontwerpdecreten nodig voor de oprichting van intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid en extern verzelfstandigde agentschappen ⁽¹⁾ tijdig bij het Vlaams Parlement in te dienen, zodat ze nog vóór het einde van de legislatuur door het Vlaams Parlement kunnen worden aangenomen. Om deze doelstelling te kunnen halen dienen de ontwerpdecreten uiterlijk op 5 maart 2004 bij het Vlaams Parlement te zijn ingediend.

*

* *

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de oprichting van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen als een strategische adviesraad

⁽¹⁾ Er moet opgemerkt worden dat het voor advies voorgelegde ontwerp strekt tot de oprichting van een strategische adviesraad, niet van een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid of een extern verzelfstandigd agentschap.

36.524/3

met rechtspersoonlijkheid, in de zin van artikel 3 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden (hierna: decreet strategische adviesraden). Deze strategische adviesraad komt in de plaats van verscheidene adviesraden in het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur, waaronder de huidige Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

4. Het Vlaamse Gewest vindt de bevoegdheid voor het vaststellen van de ontworpen regeling in de gecombineerde bepalingen van artikel 6, § 1, II en III, en artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Luidens het voornoemde artikel 6, § 1, II en III, zijn de gewesten bevoegd respectievelijk voor het leefmilieu en het waterbeleid, en voor de landinrichting en het natuurbehoud. Het voornoemde artikel 9 machtigt de gewesten om, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen op te richten.

5. Bepalingen die ertoe strekken instellingen met rechtspersoonlijkheid op te richten dienen te worden getoetst aan het voorschrift van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Luidens die bepaling moet het decreet, onverminderd artikel 87, § 4, van de bijzondere wet, de "oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht" van de beoogde instelling regelen.

De ontworpen bepalingen lijken de toets aan artikel 9 van de bijzondere wet te kunnen doorstaan. De in dat artikel bedoelde aangelegenheden worden immers door de decreetgever geregeld, deels in het decreet strategische adviesraden ⁽²⁾, deels in het ontworpen decreet ⁽³⁾.

⁽²⁾ Zie de artikelen 5 tot 10, wat de samenstelling betreft, de artikelen 11 tot 17 wat de werking betreft, en de artikelen 18 en 19, wat het toezicht betreft.

⁽³⁾ Zie het ontworpen artikel 11.1.2, wat de oprichting van de strategische adviesraad betreft, de ontworpen artikelen 11.3.1 tot 11.3.3, wat de samenstelling betreft, het ontworpen artikel 11.2.1, wat de bevoegdheid betreft, de ontworpen artikelen 11.4.1 tot 11.4.4, wat de werking betreft, en de ontworpen artikelen 11.3.2 en 11.4.2, § 3, 1° en 2°, wat het toezicht betreft.

ALGEMENE OPMERKING

6. Volgens het ontworpen artikel 11.1.2, derde lid, zijn de bepalingen van het decreet strategische adviesraden van toepassing op de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ⁽⁴⁾.

Het ontwerp bevat daarnaast echter ook bepalingen die in feite een herhaling vormen van wat in het decreet strategische adviesraden is bepaald ⁽⁵⁾, of die impliciet afwijken van bepalingen van dat decreet ⁽⁶⁾.

Voor de rechtszekerheid zou in de ontworpen bepalingen uitdrukkelijk verwezen moeten worden naar de relevante bepalingen van het decreet strategische adviesraden, zowel in het geval dat de inhoud ervan overgenomen wordt ("overeenkomstig artikel ... van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden") als in het geval dat daarvan afgeweken wordt ("in afwijking van ... van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden").

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 7

7. Luidens het eerste lid van dit artikel regelt de Vlaamse regering de toewijzing van de personeelsleden, de goederen, en de rechten en verplichtingen van de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest, aan de strategische adviesraad.

⁽⁴⁾ Het ontworpen artikel 11.4.1 herhaalt zulks, wat hoofdstuk IV van het decreet strategische adviesraden betreft. Die bepaling is in feite overbodig, en zou kunnen worden weggelaten.

⁽⁵⁾ Zie bijv. het ontworpen artikel 11.1.1, dat artikel 2, 2°, van het decreet in herinnering brengt, en het ontworpen artikel 11.2.1, §§ 2 tot 4, dat artikel 4, §§ 2 tot 4, van het decreet parafraseert.

⁽⁶⁾ Zie bijv. de ontworpen artikelen 11.3.1, § 1, en 11.3.2, § 1, derde lid, die afwijken van artikel 5 van het decreet, en het ontworpen artikel 11.4.2, §§ 1 en 2, dat afwijkt van artikel 11 van het decreet.

36.524/3

Uit de memorie van toelichting kan worden afgeleid dat het hier de overdracht van personeel, goederen, rechten en verplichtingen betreft van de bestaande Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, opgericht bij decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen. Deze raad heeft geen rechtspersoonlijkheid.

Indien enkel de bestaande Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen beoogd wordt, kan die instelling beter met zoveel woorden vermeld worden, i.p.v. te verwijzen naar "diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest". In elk geval verdient het aanbeveling om de verwijzing naar "rechtspersonen" weg te laten, nu niet duidelijk is welke rechtspersonen bedoeld zouden kunnen zijn.

36.524/3

De kamer was samengesteld uit

De Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
De vrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

AFDELING 1

Toevoeging van een titel inzake strategische advisering

Artikel 2

Aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt een titel XI, bestaande uit artikel 11.1.1 tot en met 11.4.4, toegevoegd, die luidt als volgt :

“TITEL XI

Strategische advisering

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 11.1.1

Definities

In dit decreet wordt verstaan onder ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die van strategisch belang zijn : ontwerpen van reglementair of organiek besluit die uitvoering geven aan de inhoud van een decreet en door de Vlaamse regering worden beschouwd als basisuitvoeringsbesluiten.

Artikel 11.1.2

Oprichting

Er wordt een strategische adviesraad voor het milieubeleid ingesteld, zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet tot regeling van strategische adviesraden van 18 juli 2003.

De strategische adviesraad heeft als naam Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, hierna de MiNa-Raad te noemen. Hij heeft rechtspersoonlijkheid.

De bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden zijn van toepassing op de MiNa-Raad.

HOOFDSTUK II

Taakomschrijving

Artikel 11.2.1

Opdracht

§ 1. De MiNa-Raad heeft de opdracht om, vanuit het oogpunt van de doelstellingen en beginselen, geformuleerd in artikel 1.2.1 van dit decreet :

1° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over de hoofdlijnen van het milieube-

leid of over het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;

- 2° bij te dragen tot het vormen van een beleidsvisie over het milieubeleid of over het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 3° de maatschappelijke en beleidsontwikkelingen inzake milieu en inzake het milieuaspect van duurzame ontwikkeling op de verschillende beleidsniveaus en in de verschillende beleidsdomeinen te volgen en te interpreteren ;
- 4° advies uit te brengen over voorontwerpen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of voorontwerpen van decreet, met betrekking tot andere beleidsdomeinen, die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu ;
- 5° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over voorstellen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of over voorstellen van decreet met betrekking tot andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu ;
- 6° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering met betrekking tot het milieubeleid ;
- 7° reflecties te leveren over de bij het Vlaams Parlement ingediende beleidsnota's aangaande het milieubeleid en het milieuaspect van duurzame ontwikkeling in Vlaanderen ;
- 8° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over ontwerpen van samenwerkingsakkoord van strategisch belang voor het beleid inzake milieu of het milieuaspect van duurzame ontwikkeling die het Vlaamse Gewest wil sluiten met de Staat of met andere gewesten, evenals over nationale plannen van strategisch belang voor het milieubeleid of voor het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 9° uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over beleidsvoornemens, beleidsplannen en in voorbereiding zijnde regelgeving op het niveau van de Europese Unie, alsook over in voorbereiding zijnde internationale verdragen, van strategisch belang voor het milieubeleid of voor het beleid betreffende het milieuaspect van duurzame ontwikkeling.

§ 2. De Vlaamse regering is verplicht om advies te vragen over :

- 1° de voorontwerpen van decreet, bedoeld in § 1, 4° ;
- 2° de ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die van strategisch belang zijn, bedoeld in § 1, 6°.

§ 3. De Vlaamse regering kan gemotiveerd afwijken van de adviezen van de strategische adviesraad, bedoeld in § 2, en informeert de MiNa-Raad daarover.

§ 4. De adviezen van de MiNa-Raad zijn openbaar.

HOOFDSTUK III

Samenstelling en organisatie

Artikel 11.3.1

Samenstelling

§ 1. De MiNa-Raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld die actief zijn in of gevat worden door het milieubeleid, uit onafhankelijke deskundigen inzake het milieu of het milieubeleid, evenals uit de vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies.

§ 2. De volgende organisaties of groeperingen uit het maatschappelijke middenveld zijn in de MiNa-Raad vertegenwoordigd :

- 1° de milieuverenigingen, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, die hoofdzakelijk Vlaanderen als actieterrein heeft, die als centrale en ondubbelzinnige doelstelling heeft de bevordering van de milieubescherming of het natuurbehoud in de zin van artikel 1.2.1 van dit decreet, en die daartoe een brede beleidswerking ontplooit ;
- 2° de sociaal-economische organisaties, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, die hoofdzakelijk Vlaanderen als actieterrein heeft en die als centrale en ondubbelzinnige doelstelling heeft het verdedigen van de belangen van werkgevers en werknemers in de be-

drijfswereld of specifieke economische sectoren of bedrijfstakken ;

- 3° de landbouworganisaties, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, de organisaties vermeld onder 1° en 2° uitgezonderd, die het landbouwbelang vertegenwoordigen op Vlaams niveau ;
- 4° de organisaties die verbonden zijn aan de open ruimte, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, de organisaties vermeld onder 1°, 2° en 3° uitgezonderd, die een specifiek belang vertegenwoordigt op Vlaams niveau dat verband houdt met het economische of recreatieve gebruik van milieu en natuur in de open ruimte in Vlaanderen ;
- 5° de socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen vertegenwoordigen, waaronder elke organisatie begrepen wordt die opgericht is op particulier initiatief en zonder winstoogmerk, de milieuverenigingen uitgezonderd, die op Vlaams niveau de belangen vertegenwoordigt van de consumenten, de gezinnen of andere groepen in de samenleving en aldus belang heeft bij de goede staat van het leefmilieu of van de natuur in Vlaanderen.

§ 3. Onder onafhankelijke deskundigen wordt begrepen : academici, milieudeskundigen die werken voor een onafhankelijk adviesbureau of als zelfstandige of andere personen die op grond van hun ervaring, engagement of deskundigheid gezag verworven hebben wat betreft de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 1.2.1 van dit decreet.

Artikel 11.3.2

Wijze van samenstellen

§ 1. De MiNa-Raad bestaat uit vierentwintig leden, door de Vlaamse regering benoemd voor een termijn van vier jaar.

Daarvan worden er achttien vertegenwoordigers benoemd op voordracht van het maatschappelijke middenveld, met name :

- 1° voor de milieuverenigingen : acht vertegenwoordigers op voordracht van een koepelorganisatie, bedoeld in artikel 11, § 2, eerste lid, van

het decreet van 29 april 1991 tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieuverenigingen, of op voordracht van gewestelijke ledenverenigingen die als zodanig erkend zijn op grond van datzelfde decreet, na advies van een koepelorganisatie ;

- 2° voor de sociaal-economische organisaties : zes vertegenwoordigers op voordracht van de sociaal-economische organisaties vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, met inbegrip van één vertegenwoordiger van een landbouworganisatie ;
- 3° voor de organisaties die verbonden zijn aan de open ruimte : twee vertegenwoordigers op voordracht van deze organisaties ;
- 4° voor de socio-culturele organisaties die de belangen van consumenten en gezinnen vertegenwoordigen : twee vertegenwoordigers op voordracht van deze organisaties.

Twee leden worden benoemd op voordracht van de organisaties die de Vlaamse steden en gemeenten of de Vlaamse provincies vertegenwoordigen.

De overige vier leden zijn onafhankelijke deskundigen. Zij worden aangewezen na een openbare oproep tot kandidaatstelling.

§ 2. De organisaties die optreden namens het maatschappelijke middenveld, evenals de organisaties die optreden namens steden, gemeenten of provincies, dragen bij elke voordracht zowel een effectieve vertegenwoordiger als ook een plaatsvervangend lid voor. Voor de onafhankelijke deskundigen wordt geen plaatsvervangend lid aangewezen.

§ 3. De vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld en hun plaatsvervangers, evenals de vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies en hun plaatsvervangers, worden voorgedragen op dubbele lijsten die in een evenwichtige vertegenwoordiging van man en vrouw voorzien.

§ 4. De voorzitter van de MiNa-Raad wordt door de Vlaamse regering onder de leden benoemd. De voorzitter vertegenwoordigt de raad in rechte, onverminderd de mogelijkheid tot delegatie van die bevoegdheid.

§ 5. De voordragende organisaties kunnen te allen tijde overgaan tot de vervanging van de door hen voorgedragen leden en plaatsvervangers, volgens

de procedure, vermeld in § 3. Wanneer een vertegenwoordiger van het maatschappelijke middenveld zelf ontslag neemt, treedt de plaatsvervanger van rechtswege in zijn plaats, en duidt de Vlaamse regering een nieuwe plaatsvervanger aan op voordracht van de organisatie die het ontslagnemend lid voorgedragen had, volgens dezelfde procedure.

§ 6. Wanneer een onafhankelijke deskundige ontslag neemt, wijst de Vlaamse regering een nieuw raadslid aan na een openbare oproep tot kandidaatstelling.

§ 7. Wanneer uit het jaarverslag blijkt dat een raadslid zich kennelijk niet engageert in de werking van de Raad, dan wordt dat raadslid van rechtswege ontslagen. Een raadslid engageert zich kennelijk niet in de raadswerking wanneer het voor meer dan de helft van de in een werkjaar vastgestelde adviezen noch aan de voorbereidende werkzaamheden deelgenomen heeft, noch een standpunt ingenomen heeft op het moment dat het advies werd vastgesteld. De Vlaamse regering duidt op dat moment en voor rest van de looptijd van het betrokken mandaat voor de desbetreffende categorie, zoals gedefinieerd in artikel 11.3.1, § 2, een nieuw raadslid aan, na openbare oproep tot kandidaatstelling.

Artikel 11.3.3

Onafhankelijkheid

De leden van de MiNa-Raad oefenen hun functie uit in volledige onafhankelijkheid ten opzichte van de Vlaamse overheid.

HOOFDSTUK IV

Werking

Artikel 11.4.1

Interne werking

Inzake de werking van de MiNa-Raad, is hoofdstuk IV van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden van toepassing.

Artikel 11.4.2

Permanente werkcommissies

§ 1. In de schoot van de MiNa-Raad worden permanente werkcommissies opgericht voor het natuurbeleid, het bosbeleid, het jachtbeleid, het binnenvisserijbeleid, het mestbeleid, het energiebeleid, het mobiliteitsbeleid, Natuur- en milieueducatie (NME) en Duurzame ontwikkeling.

§ 2. De Vlaamse regering kan in de schoot van de MiNa-Raad nog andere permanente werkcommissies instellen betreffende onderdelen of aspecten van het milieubeleid waarvoor een specifieke deskundigheid bestaat en waarbij specifieke doelgroepen of maatschappelijke groepen aangesproken worden.

§ 3. De samenstelling van deze permanente werkcommissies gebeurt, rekening houdende met de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen, waarbij niet meer dan twee derden van de leden van hetzelfde geslacht mogen zijn, als volgt :

1° de helft van de leden wordt door de Vlaamse regering geselecteerd en benoemd op grond van specifieke deskundigheid en op grond van specifieke representativiteit in verband met het onderwerp dat in de permanente werkcommissie behandeld wordt ;

2° de helft van de leden wordt door de Vlaamse regering geselecteerd en benoemd op grond van specifieke deskundigheid en op grond van een voordracht van de MiNa-Raad.

De permanente werkcommissies kunnen nooit meer dan 16 leden tellen.

§ 4. De MiNa-Raad delegeert aan de permanente werkcommissies de voorbereiding van de activiteiten beschreven onder artikel 11.2.1, voorzover die activiteiten verband houden met het beleid dat het voorwerp uitmaakt van de opdracht van de werkcommissie.

§ 5. De MiNa-Raad neemt steeds de eindbeslissing over de ontwerpadviezen en andere ontwerpdocumenten die tot stand komen in de permanente werkcommissies.

Artikel 11.4.3

Financiële middelen

De MiNa-Raad verkrijgt de middelen voor zijn werking en voor de uitvoering van zijn opdracht uit :

- 1° dotaties ;
- 2° eigen inkomsten.

Artikel 11.4.4

Samenwerking

§ 1. De MiNa-Raad kan, voor het onderzoeken van bijzondere vraagstukken, een beroep doen op deskundige derden, al dan niet tegen betaling.

§ 2. De MiNa-Raad kan bij het vervullen van zijn opdracht onder meer volgende samenwerkingsvormen aangaan :

- 1° samenwerking met vergelijkbare adviesorganen buiten het Vlaamse Gewest, om informatie en ideeën uit te wisselen over het intergewestelijke, het nationale, het Europese en het internationale milieubeleid en het beleid inzake het milieuaspect van duurzame ontwikkeling ;
- 2° samenwerking met andere strategische adviesraden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, om over beleidsaangelegenheden te adviseren die verschillende beleidsdomeinen overspannen ;
- 3° samenwerking met provinciale en gemeentelijke milieuadviesraden, om informatie en ideeën uit te wisselen over het Vlaamse, het provinciale of het gemeentelijke milieubeleid.”.

AFDELING 2

Overige wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 3

In artikel 2.1.14 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden §§ 3 en 4 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Het ontwerp van milieujaarprogramma wordt tegelijkertijd voor advies bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die zijn advies uitbrengt aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement, binnen de termijn die de Vlaamse regering bepaalt.

§ 4. Na goedkeuring van de begroting stelt de Vlaamse regering het milieujaarprogramma definitief vast en brengt het ter kennis van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.”.

Artikel 4

Artikel 2.2.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 2.2.2

Elk ontwerp van besluit houdende vaststelling of wijziging van milieukwaliteitsnormen wordt door de Vlaamse regering medegedeeld aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervalt termijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp.

In zoverre dit vanwege door internationale verplichtingen opgelegde termijnen noodzakelijk is, kan de Vlaamse regering de in het vorige lid bepaalde adviestermijn inkorten, met inachtnaam van de minimumtermijn, bepaald in artikel 16, § 2, van

het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.”.

Artikel 5

In artikel 4.2.2, § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 18 december 2002, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Vooraleer ze een beslissing neemt overeenkomstig §§ 1, 2 of 3, raadpleegt de Vlaamse regering de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.”.

HOOFDSTUK III

Machtigingsbepaling

Artikel 6

Voorzover dit niet gebeurt in de wijzigings- en opheffingsbepalingen die hierna volgen, wordt de Vlaamse regering ermee belast om de bestaande wets- en decreetbepalingen te wijzigen, aan te vullen of te vervangen om ze in overeenstemming te brengen met dit decreet en het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

De besluiten die krachtens deze bepaling worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien ze niet door een decreet zijn bekrachtigd binnen de negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot die laatste datum.

De in deze paragraaf aan de Vlaamse regering opgedragen bevoegdheid vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd alleen door een

decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

HOOFDSTUK IV

Overgang van personeel goederen, rechten en verplichtingen

Artikel 7

De Vlaamse regering regelt de toewijzing van de personeelsleden, de goederen, de rechten en verplichtingen, van de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest, aan de strategische adviesraad, met het oog op de uitoefening van de toegewezen taken.

De besluiten die krachtens het eerste lid worden vastgesteld, kunnen de van kracht zijnde decretale bepalingen wijzigen, vervangen of opheffen.

Artikel 8

De bevoegdheid die bij artikel 7 van dit decreet aan de Vlaamse regering wordt opgedragen, vervalt op de datum van de toewijzing van het personeel, van de goederen en van de rechten en plichten.

De besluiten die krachtens artikel 7 zijn vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien zij niet bij decreet bekrachtigd zijn binnen de 12 maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum. Na de in het eerste lid bedoelde data kunnen de besluiten die krachtens artikel 7 zijn vastgesteld en bekrachtigd alleen bij decreet worden gewijzigd, vervangen of opgeheven.

HOOFDSTUK V

Wijzigingsbepalingen

AFDELING 1

Wijzigingen aan het decreet van 2 juli 1981
betreffende de voorkoming en
het beheer van afvalstoffen

Artikel 9

In artikel 36 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij decreet van 20 april 1994, worden §§ 3 en 4 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Tegelijkertijd met hun bekendmaking worden de ontwerpen van sectorale uitvoeringsplannen bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervalt termijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp. Die adviezen zijn niet bindend.

§ 4. De sectorale uitvoeringsplannen worden vastgesteld door de Vlaamse regering, rekening houdend met het gegeven advies en de ingediende bezwaren of opmerkingen. Wanneer de regering het door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen gegeven advies niet volgt, hetzij geheel of gedeeltelijk, dan verantwoordt ze dat in een verslag, gevoegd bij de in § 5 bedoelde bekendmaking.”.

AFDELING 2

Wijzigingen in het Bosdecreet van 13 juni 1990

Artikel 10

In artikel 4, 19, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 worden de woorden “Raad : de Vlaamse Hoge Bosraad” vervangen door de woorden “MiNa-Raad : de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen zoals opgericht bij artikel 11.1.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid”.

Artikel 11

In artikel 6 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering stelt langetermijnplannen vast, na advies van de MiNa-Raad.

Het agentschap voor Natuur en Bos bereidt de plannen voor die uitvoering geven aan deze langetermijnplannen. De Vlaamse regering stelt deze uitvoeringsplannen vast. Zij houdt daarbij rekening met de ruimtelijke plannen, het ruimtelijk beleid, en het algemeen milieu- en natuurbeleid.”.

Artikel 12

In artikel 7 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “na advies van de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud” vervangen door de woorden “na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 13

In artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden het tweede en het derde lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering wijst de bestaande of aan te leggen bossen aan die een milieubescherpende functie moeten vervullen.

Ze bepaalt, de MiNa-Raad gehoord, de criteria voor de aanduiding en de regelen van het beheer en toegankelijkheid van deze bossen, rekening houdend met de noodzaak van het behoud van die bossen.”.

Artikel 14

In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “de Raad gehoord,” vervangen door de woorden “na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 15

In artikel 19bis van het Bosdecreet van 13 juli 1990, ingevoegd bij het decreet van 21 oktober 1997 en vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden de woorden “, na advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud,” vervangen door de woorden “, na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 16

In artikel 22, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gehoord en” geschrapt.

Artikel 17

In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gehoord,” geschrapt.

Artikel 18

In artikel 31, § 3, van hetzelfde decreet worden de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 19

In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk IV, bestaande uit artikelen 38, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, 39 en 40, opgeheven.

Artikel 20

Artikel 41, tweede lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering stelt, na advies van de MiNa-Raad, criteria voor duurzaam bosbeheer vast en bepaalt, overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, voor welke bossen die criteria gelden.”.

Artikel 21

§ 1. In artikel 41bis, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud gehoord,” vervangen door de woorden “de MiNa-Raad gehoord”.

§ 2. In artikel 41bis, § 2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, na advies van de Raad,” geschrapt.

§ 3. In artikel 41bis, § 3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden het derde en vierde lid vervangen door wat volgt :

“De bundel met evaluatieverslagen van alle erkende bosgroepen wordt, samen met de bundel van werkverslagen van die bosgroepen, jaarlijks voorgelegd aan de MiNa-Raad met het oog op een overzichtsadvies.

Op grond van die evaluatieverslagen en dat overzichtsadvies kan de Vlaamse regering aanbevelingen doen of in voorkomend geval de erkenning intrekken of opschorten.”.

Artikel 22

In artikel 41quater, §§ 3 en 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden telkens de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 23

In artikel 43, § 4, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden “de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord,” vervangen door “de MiNa-Raad gehoord” ;

2° in het tweede lid worden de woorden “voorgelegd door de Raad” vervangen door “voorgelegd door de permanente werkcommissie inzake bosbeleid van de MiNa-Raad”.

Artikel 24

In artikel 54 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, de Raad gehoord,” geschrapt.

Artikel 25

In artikel 79, tweede lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “, na de Raad gehoord te hebben,” geschrapt.

AFDELING 3

Wijzigingen aan het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen

Artikel 26

In artikel 11, § 1, 10°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, worden de woorden “het verstrekken van adviezen aan de Vlaamse regering” vervangen door de woorden “het doen van voorstellen aan de Vlaamse regering”.

Artikel 27

In artikel 11, § 1, 15°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “, alsook het opvolgen ervan zoals bedoeld in artikel 34, § 2” geschrapt.

Artikel 28

Artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000, wordt een § 1bis ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 1bis. De Mestbank legt bovendien :

“1° vóór 1 september van elk jaar aan de Vlaamse regering een geactualiseerd mestactieplan voor waarin minimaal worden opgenomen :

“a) gegevens over de gemiddelde hoeveelheden dierlijke mest die per dier en per kalenderjaar worden geproduceerd ;

“b) voorzover noodzakelijk, voorstellen met betrekking tot beperkingen die aan inrichtingen, bedrijven, categorieën van bedrijven en/of aan bedrijven gevestigd in bepaalde gemeenten, arrondissementen, provincies of groepen van gemeenten de volgende drie kalenderjaren dienen te worden opgelegd ter bescherming van het leefmilieu voor wat de productie en de afzet van dierlijke mest betreft ;

2° om de 3 jaar aan de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu een voorstel voor in verband met de maximale productiehoeveelheden per dier en per jaar en de forfaitaire verminderingen die hierop kunnen toegepast worden. Het voorstel van de Mestbank dient vóór 1 mei geformuleerd te worden en bevat minstens, voor de diersoorten vermeld in artikel 5, de volgende elementen :

“a) maximale en minimale productiehoeveelheden : dit zijn de productiehoeveelheden difosforpentoxyde en stikstof in de dierlijke mest, wanneer respectievelijk geen voorzorgen genomen worden om de productie ervan te beperken en wanneer alle in aanmerking genomen voedertechische maatregelen een maximaal cumulatief verlagend effect veroorzaken ;

b) de voedertechische maatregelen die in aanmerking kunnen komen voor een verlaging van de productiecijfers ten opzichte van de maximale productiecijfers ;

c) de procentuele verlaging ten opzichte van de maximale productiehoeveelheden voor alle combinaties van de in 2° bedoelde voedertechische maatregelen ;

d) de voorwaarden voor de producent om deze verlaagde productiecijfers te mogen gebruiken.”.

Artikel 29

In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk VIII, bestaande uit artikelen 31, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 3 maart 2000, en 32, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, vervangen door wat volgt :

“HOOFDSTUK VIII

Advisering

Artikel 31

De MiNa-Raad brengt binnen de maand advies uit over de door de Vlaamse regering voor advies voorgelegde aangelegenheden met het oog op de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie, het gebruik en de opslag van meststoffen.

Artikel 32

De Vlaamse regering wint vooraf het advies in van de MiNa-Raad over ieder besluit dat met toepassing van dit decreet wordt getroffen.”.

Artikel 30

Artikel 34, § 2, hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Het voortgangsrapport, bedoeld in § 1, wordt jaarlijks voorgelegd aan de MiNa-Raad.

De MiNa-Raad onderzoekt dit voortgangsrapport in het licht van de door dit decreet voor 2003 vooropgestelde doelstellingen. Op basis van dit onderzoek adviseert de MiNa-Raad in voorkomend geval welke oplossingsgerichte maatregelen in grotere mate moeten worden gestimuleerd en welk onderzoek hiervoor noodzakelijk is.”.

AFDELING 4

Wijzigingen aan het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regels inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen

Artikel 31

In het opschrift van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene re-

gelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen worden de woorden “tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen” geschrapt.

Artikel 32

In hetzelfde decreet worden de volgende artikelen opgeheven :

1° artikelen 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 ;

2° artikel 4, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 20 april 2001.

Artikel 33

Artikel 11, § 2, van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

1° in het eerste lid worden de woorden “in de zin van artikel 3, § 3, 1, derde lid,” weggelaten ;

2° het eerste lid wordt aangevuld met volgende zin : “Onder ‘erkende koepelorganisatie’ in de zin van dit decreet wordt verstaan een organisatie met rechtspersoonlijkheid, die een aantal milieu- en natuurverenigingen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid en zelf eventueel bestaand uit verschillende afdelingen of streekverenigingen met rechtspersoonlijkheid, als aangesloten leden telt, die via een coördinatiestructuur tot gezamenlijke standpunten en acties komen waarbij de koepelorganisatie als spreekbuis voor de ledenverenigingen optreedt, en die voldoet aan een aantal door de Vlaamse regering vast te stellen activiteitsvoorwaarden.”.

Artikel 34

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de woorden “in artikel 3, § 3, 1, bedoelde en erkende milieu- en natuurverenigingen” vervangen door “milieuverenigingen, bedoeld in artikel 11.3.1, § 2, 1°, van het decreet van [...] tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel strategische adviesraad en tot wijziging van diverse andere decreten,”.

AFDELING 5

Wijzigingen aan het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Artikel 35

In artikel 4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt minstens vijfjaarlijks, na advies van de MiNa-Raad, voor het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest, voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze de data van opening en van de sluiting van de jacht.”.

Artikel 36

In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Onverminderd de bepalingen van artikel 19 kan de Vlaamse regering in het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitvoering van de jacht.”.

Artikel 37

In artikel 29 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan hierop met het oog op het behoud van wildsoorten uitzonderingen toestaan na advies te hebben ingewonnen van de MiNa-Raad. In voorkomend geval stelt ze regels op voor het aantal en de soorten wild, alsmede voor de terreinen.”.

AFDELING 6

Wijzigingen aan het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten

Artikel 38

In artikel 6 van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten wordt § 3 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst wordt uiterlijk gelijktijdig met de publicatie van de samenvatting in het Belgisch Staatsblad bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervaltermijn van dertig dagen na ontvangst van het ontwerp. Dat advies is niet bindend. Als het over het ontwerp uitgebrachte advies negatief is, verantwoordt het Vlaamse Gewest zijn beslissing om de overeenkomst toch te sluiten, in een verslag dat gevoegd wordt bij de publicatie, bedoeld in § 6.”.

AFDELING 7

Wijzigingen aan het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 39

In het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt hoofdstuk II, afdeling I, bestaande uit artikelen 3 en 4, opgeheven.

Artikel 40

In artikel 5, 2°, van hetzelfde decreet wordt in 2° het woord “Raad” vervangen door het woord “MiNa-Raad”.

Artikel 41

Artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 12

Het ontwerp van natuurbeleidsplan wordt onderworpen aan dezelfde adviesprocedure als de procedure die is bepaald in artikel 2.1.9. tot en met 2.1.11. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.”.

Artikel 42

In artikel 25, § 3, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “de Raad, de Vlaamse Hoge Bosraad en de” geschrapt.

Artikel 43

In artikel 33, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden “na advies van de Raad” telkens vervangen door de woorden “na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 44

In artikel 34 van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

“§ 3. Met betrekking tot een afzonderlijk Vlaams natuurreservaat of voor een groep van Vlaamse natuurreservaten kan de Vlaamse regering adviescommissies instellen. Die adviescommissies hebben als taak de ambtenaar, bedoeld in § 2, bij te staan door het verstrekken van adviezen en het doen van voorstellen inzake het beheer, het opstellen van een beheersplan alsook het stimuleren van het onderzoek en de educatie met betrekking tot de natuur in het natuurreservaat of in de groep van natuurreservaten.”.

Artikel 45

In artikel 47, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden in § 1 de woorden “, na advies van de Raad,” geschrapt.

Artikel 46

In artikel 51, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden de woorden “na advies van de Raad” vervangen door de woorden “na advies van de MiNa-Raad”.

Artikel 47

In artikel 51, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, wordt het vierde lid opgeheven.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 48

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 3 maart 2004.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking,

Jef TAVERNIER
